Acta hygienica, epidemiologica et microbiologica
číslo 7/2002

Ochrana zdraví v českých technických normách

Praha, listopad 2002

Předseda redakční rady: doc. MUDr. L. Komárek, CSc.
Členové: prof. MUDr. V. Bencko, DrSc., MUDr. J. Mika,
RNDr. F. Rettich, CSc., A. Svobodová,
Mgr. J. Veselá, MUDr. M. Vít, Ph.D.

Vydává Státní zdravotní ústav v Praze
ISSN 0862-5956

ACTA HYGIENICA, EPIDEMIOLOGICA ET MICROBIOLOGICA
Číslo 7/2002 – 1. vydání – listopad 2002

Ochrana zdraví v českých technických normách
(desáté pokračování)

Autoři: Alexandr Fuchs, Eva Navrkalová – SZÚ – HPNP

Vytiskl: Ústav jaderných informací, Praha - Zbraslav
Elišky Přemyslovny 1335

Rok vydání: 2002, náklad 500 výtisků
Vychází nepravidelně, 7-8x ročně

Vydal Státní zdravotní ústav, Šrobárova 48, 100 42 Praha 10,
IČO 00023795
Tel. redakce: 267082288, e-mail: ahemszu@szu.cz

OBSAH

	č. str.
Úvod	7
České technické normy vydané v lednu - červnu 2002	8
Třída 01 - Obecná třída	8
Třída 02 - Strojní součásti	15
Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu	15
Třída 04 - Slévárenství	18
Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů	19
Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla	22
Třída 07 - Kotle	25
Třída 08 - Turbíny	26
Třída 09 - Spalovací motory pístové	27
Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení	27
Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení	27
Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení	27
Třída 13 - Armatury a potrubí	28
Třída 14 - Chladicí technika	28
Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu	29
Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu	29
Třída 17 - Jemná mechanika	29
Třída 18 - Průmyslová automatizace	29
Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii	30
Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy	30
Třída 21 - Tvářecí stroje	33
Třída 22 - Nástroje	34
Třída 23 - Nářadí	34
Třída 24 - Upínací nářadí	34
Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje	35
Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem	35
Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce	37
Třída 28 - Kolejová vozidla	40
Třída 29 - Kolejová vozidla	40
Třída 30 - Silniční vozidla	40
Třída 31 - Letectví a kosmonautika	41
Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení	41
Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy	42
Třída 34 - Elektrotechnika	50
Třída 35 - Elektrotechnika	53
Třída 36 - Elektrotechnika	57
Třída 37 - Elektrotechnika - energetika	69

Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost 70
Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu 74
Třída 40 - Jaderná technika 74
Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí 74
Třída 42 - Hutnictví 75
Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení 75
Třída 44 - Hornictví 75
Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba nafty 76
Třída 46 - Zemědělství 76
Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje 79
Třída 48 - Lesnictví 80
Třída 49 - Průmysl dřevozpracující 81
Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského 83
Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu 83
Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu 86
Třída 53 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu 87
Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu 87
Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu 89
Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu 90
Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž 90
Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky 90
Třída 64 - Plasty 91
Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu 93
Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu 95
Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu 96
Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu 97
Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu 98
Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin 101
Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení 103
Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky 103
Třída 73 - Navrhování a provádění staveb 105
Třída 74 - Části staveb 111
Třída 75 - Vodní hospodářství 112
Třída 77 - Obaly a obalová technika 117
Třída 79 - Průmysl kožedělný 122
Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky 122
Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu 124
Třída 82 - Strojní zařízení pro úpravu povrchu 126
Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie 126
Třída 84 - Zdravotnictví 136
Třída 85 - Zdravotnictví 136
Třída 86 - Zdravotnictví 138

Třída 87 - Telekomunikace ……..…….... 138
Třída 88 - Průmysl polygrafický ……...……..…… 139
Třída 89 - Hudební nástroje ….…… 139
Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby …… 139
Třída 91 - Vnitřní zařízení ….……..…… 139
Třída 93 - Výstrojné zboží ……..……..…… 140
Třída 94 - Výstrojné zboží ……...…… 140
Třída 95 - Výstrojné zboží ……..……. 143
Třída 96 - Výstrojné zboží ……...…… 143
Třída 97 - Výměna dat ……...……..…… 144
Třída 98 - Zdravotnická informatika ……...…… 144
Třída 99 - Metrologie ……..…… 144

OCHRANA ZDRAVÍ V ČESKÝCH TECHNICKÝCH NORMÁCH

(DESÁTÉ POKRAČOVÁNÍ)

ÚVOD

Toto číslo je desátým pokračováním anotací (recenzí) a záznamů českých technických norem. (Viz přílohy k AHEM č. 2/1997 a č. 8/1998, a posléze AHEM č. 1/1999, č. 7/1999, č. 4/2000, č. 7/2000, č. 4/2001, č. 8/2001 a č. 4/2002.)

Jak jsme uvedli v obsáhlém úvodu k šestému souboru anotací (recenzí) a záznamů českých technických norem (AHEM č. 7/2000), orientujeme se nyní na všechny nové a novelizované česky vydané normy a řadíme je podle jejich třídicích znaků. V tomto (již desátém) pokračování je recenzováno, resp. jen zaznamenáno 427 technických norem, česky vydaných v prvním pololetí 2002.

Pokládáme za nutné doplnit, že k 1. lednu 2002 (výchozí stav) platilo cca 25889 českých technických norem. To je asi o 1123 více než k 1. lednu 2001. (Rekapitulujeme, že k 1. lednu 2001 platilo cca 24 766 a k 1. lednu 2000 pouze cca 23500 českých technických norem.) Každoročně tedy přibývá více než 1000 česky vydaných českých technických norem.

MUDr. Alexandr Fuchs, CSc.
Eva Navrkalová

Státní zdravotní ústav
Centrum hygieny práce a nemocí z povolání

České technické normy vydané v lednu až červnu 2002

Třída 01 - Obecná třída

Tato třída obsahuje všeobecné normy, a to zejména pro pojmy všech oborů a třídění, normální rozměry a statistické řízení jakosti, jakost, oblast spolehlivosti v technice, systémy environmentálního managementu, pro fyziku, mechaniku, akustiku, optiku, dále směrnice pro užití barev, pro technické výkresy, výkresy ve strojírenství, stavebnictví a další obory, dokumentační normy, nejistoty, resp. tolerance, výpočtové hodnoty ozubených kol, konstrukční směrnice, všeobecné zkušební metody pro oblast zkušebnictví, akreditace a certifikace, pro systém technologické přípravy výroby, mechanizaci administrativních prací, konstrukční a montážní směrnice, pro bezpečnostní, informační a orientační značení a pro značky vůbec. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 926 norem, (k témuž datu v r. 2001 - 875 a v r. 2000 pouze - 827 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 33 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN ISO 17933 (01 0127) GEDI. Parametrizovaný dokument pro elektronickou výměnu. Vydána v dubnu 2002.

ČSN ISO 7220 (01 0139) Informace a dokumentace. Grafická úprava katalogů norem. Cílem této normy je stanovit pokyny pro uspořádání a grafickou úpravu katalogů norem nebo publikací podobných normám, a tím usnadnit jejich využívání. Tato norma se nevztahuje na lístkové katalogy, ani katalogy ve formě počítačových databází. ČSN ISO 7220 byla vydána v únoru 2002.

ČSN ISO 11800 (01 0140) Informace a dokumentace. Požadavky na materiály používané při vazbě a postupy při výrobě knih. Vydána v únoru 2002.

ČSN ISO 16269-7 (01 0233) Statistická interpretace údajů. Část 7: Medián. Odhad a konfidenční intervaly. Stanovuje postupy při určování bodového odhadu a konfidenčních intervalů pro medián pro jakékoliv spojité rozdělení pravděpodobnosti určitého souboru; tyto postupy jsou založeny na určitém rozsahu náhodného výběru ze souboru. Tyto postupy jsou nezávislé na rozdělení, tj. nevyžadují znalost rodiny rozdělení, k níž rozdělení souboru patří. Podobné postupy lze použít pro odhady kvartilů a procentních bodů. ČSN ISO 16269-7 byla vydána v lednu 2002.

ČSN ISO 10725 (01 0263) Výběrové přejímací plány a postupy pro kontrolu hromadných materiálů. Určuje výběrové přejímací plány formou stanovení veličin a použití přejímacích kontrolních postupů pro hromadné materiály. Tyto přejímací plány vyhovují při rozumných nákladech specifickým operativním charakteristikám. Norma je použitelná při kontrole tam, kde střední hodnota sledovaného znaku jakosti je základním hlediskem pro stanovení přijatelnosti dávky, poskytuje však i zvláštní postupy pro násobné znaky jakosti. Norma je použitelná v případech, kdy hodnoty směrodatných odchylek na jednotlivých stupních vzorkování jsou známy, nebo jsou nepřesné. Norma je použitelná pro různé druhy hromadných materiálů, ale není vždy aplikovatelná na materiály jako jsou rudy, uhlí, ropa, atd., kde přesný odhad střední hodnoty je mnohem důležitější než stanovení přijatelnosti dávky. Rozsáhlá norma, cca 71 stran. ČSN ISO 10725 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN IEC 61710 (01 0650) Mocninový model. Testy dobré shody a metody odhadu parametrů. Vydána v lednu 2002.

ČSN IEC 60300-3-5 (01 0690) Management spolehlivosti. Část 3-5: Návod k použití. Podmínky při zkouškách bezporuchovosti a principy statistických testů. Poskytuje směrnice pro plánování a provádění zkoušek bezporuchovosti a pro použití statistických metod k analýze zkušebních dat. Jsou v ní popsány zkoušky týkající se opravovaných i neopravovaných objektů spolu se zkouškami pro konstantní i nekonstantní parametr proudu poruch a konstantní i nekonstantní intenzitu poruch. Je použitelná: - při zkoušení bezporuchovosti specificky nebo nepřímo vyžadovaném ve smlouvě, - při plánování zkoušky bezporuchovosti, - během zkoušky bezporuchovosti, - při analýze dat ze zkoušky bezporuchovosti a při zpracování jejich výsledků do zkušebního protokolu. Rozsáhlá norma, cca 62 stran. ČSN IEC 60300-3-5 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN IEC 605-1 z října 1992.

ČSN ISO 10814 (01 1435) Vibrace. Náchylnost a citlivost strojů na nevyváženost. Stanovuje metody pro určení citlivosti vibrací strojů na nevyváženost a poskytuje směrnice hodnocení v závislosti na blízkosti příslušných rezonančních otáček k otáčkám provozním. Zahrnuje klasifikaci určitých strojů na skupiny podle náchylnosti ke změně nevyváženosti. ČSN ISO 10814 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN ISO 11688-2 (01 1682) Akustika. Doporučené postupy pro navrhování strojů a zařízení s nízkým hlukem. Část 2: Fyzikální základy navrhování s ohledem na snižování hluku. Poskytuje fyzikální základy pro pravidla a příklady navrhování zařízení s nízkým hlukem uvedeným v ISO/TR 11688-1 a pomáhá při studiu rozsáhlé specializované literatury. Je určena projektantům strojů a zařízení stejně jako uživatelům a těm, kteří kupují stroje, a

orgánům v oblasti legislativy, dohledu a inspekce. Rovnice uvedené v této normě zlepší obecnou srozumitelnost snižování hluku. V mnoha případech umožňují srovnání různých verzí návrhu, nejsou však použitelné pro predikci absolutních hodnot emise hluku. Informace o vnitřních zdrojích zvuku, přenosových cestách a částech vyřazujících zvuk, jsou základní pro snižování hluku strojů. Proto jsou v kapitolách 7 a 8 a v Příloze A popsány měřicí a výpočetní metody vhodné pro získání těchto informací. Poměrně rozsáhlá norma, cca 47 stran. ČSN EN ISO 11688-2 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN ISO 10628 (01 3010) Schémata průmyslových procesů. Všeobecná pravidla. Stanoví všeobecná pravidla tvorby schémat průmyslových procesů pro výrobní zařízení. Tato schémata zobrazují uspořádání a funkci technologických postupů a tvoří součást úplné technické dokumentace nezbytné pro navrhování, výstavbu, montáž, řízení, provoz, obsluhu a likvidaci zařízení. Schémata průmyslových procesů pomáhají zjednodušit výměnu informací mezi vývojem, stavbou, montáží, provozem a obsluhou výrobních zařízení. Norma není určena pro elektrotechnická schémata. Zaměření a obsah normy je patrný z následujících definic: **proces** (*process*): posloupnost chemických, fyzikálních, nebo biologických operací pro výrobu, dopravu nebo ukládání materiálů a energií; **výrobní jednotka,** (*process plant*, process unit): zařízení a stavby potřebné pro uskutečňování procesu; **pracoviště** (*plant section, unit*): část technologického zařízení, která může být příležitostně provozována i samostatně a **zařízení** (*process equipment, item of equipment*): jednotlivé montážní jednotky v podniku, např. nádoby, kolony, výměníky tepla, čerpadla, kompresory. ČSN EN ISO 10628 byla vydána v březnu 2002.

ČSN ISO 128 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. *Norma se skládá z následujících částí Část 1: Úvod a přehled, Část 20: Základní pravidla pro kreslení čar, Část 21: Tvorba čar v CAD, Část 22: Základní pravidla kreslení a použití odkazových čar, Část 23: Čáry na stavebních výkresech, Část 24: Čáry na strojnických výkresech, Část 25: Čáry na výkresech pro stavbu lodí, Část 30: Základní pravidla kreslení pohledů, Část 34: Zobrazování na strojnických výkresech, Část 40: Základní pravidla kreslení řezů a průřezů, Část 44: Kreslení řezů a průřezů na strojnických výkresech a Část 50: Základní pravidla zobrazení ploch v řezech a průřezech. V prvním pololetí 2002 byly k dispozici následující části:*

ČSN EN ISO 128-20 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. Část 20: Základní pravidla pro kreslení čar. Stanoví typy čar, jejich označení a jejich uspořádání. Stanoví rovněž pravidla pro jejich kreslení na technických výkresech, včetně schémat, plánů a map. ČSN EN ISO 128-20 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN ISO 128-21 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. Část 21: Tvorba čar v CAD. Stanoví způsoby výpočtu nejdůležitějších základních typů přerušovaných čar podle ČSN EN ISO 128-20 a jejich prvků. ČSN EN ISO 128-21 byla vydána v květnu 2002.

ČSN ISO 128-30 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. Část 30: Základní pravidla kreslení pohledů. Stanoví všeobecná pravidla pro zobrazování pohledů, která je možné použít při kreslení všech druhů technických výkresů (strojnických, elektrotechnických, architektonických, stavebních atd.), metodami pravoúhlého promítání uvedených v ČSN EN ISO 5456-2. V této části normy je přihlíženo i k požadavkům z hlediska reprodukce, včetně mikrografického zpracování podle ČSN EN ISO 6428. ČSN ISO 128-30 byla vydána v březnu 2002.

ČSN ISO 128-34 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. Část 34: Zobrazování na strojnických výkresech. Stanoví další pravidla pro kreslení pohledů podle ISO 128-30 a je určená pro výkresy ve strojírenství. Pravidla vycházejí z pravoúhlého promítání podle ČSN EN ISO 5456-2, respektují rovněž pravidla pro mikrografické zpracování podle ČSN EN ISO 6428. ČSN ISO 128-34 byla vydána v lednu 2002.

ČSN ISO 128-44 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. Část 44: Kreslení řezů na strojnických výkresech. Stanoví všeobecná pravidla pro zobrazování řezů a průřezů na strojírenských výkresech metodami pravoúhlého promítání uvedenými v ČSN EN ISO 5456-2. Plochy v řezech a průřezech se zobrazují podle ČSN ISO 128-50. V této části ČSN EN ISO 128 je přihlíženo i k požadavkům z hlediska reprodukce včetně mikrografického zpracování podle ČSN EN ISO 6428. ČSN ISO 128-44 byla vydána v únoru 2002.

ČSN ISO 128-50 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. Část 50: Základní pravidla zobrazení ploch v řezech a průřezech. Stanoví společná pravidla pro zobrazování ploch v řezech a průřezech na technických výkresech (strojnických, elektrotechnických, architektonických, stavebních apod.) při použití metod pravoúhlého promítání podle ČSN EN ISO 5456-2. Přitom je přihlídnuto i k požadavkům z hlediska reprodukce, včetně mikrografického zpracování podle ČSN EN ISO 6428. ČSN ISO 128-50 byla vydána v únoru 2002.

ČSN ISO 16016 (01 3116) Technická dokumentace. Ochranné nápisy zamezující zneužití dokumentů a produktů. Stanoví ochranné nápisy, které slouží k předcházení zneužití dokumentů a produktů, jejichž užití je vyhrazeno. Prostřednictvím jednotného textu upozorňují ochranné nápisy na existenci

průmyslových vlastnických práv, nebo copyrightu, a na to, že vlastník práv uplatňuje zákonnou ochranu v celém rozsahu. Tím se omezuje užití dotčených dokumentů a produktů. Za pozornost stojí čl. 5.1, který obsahuje doporučený text pro ochranu obsahu informace v tomto znění: **"**Reprodukování, šíření a poskytnutí tohoto dokumentu, jeho částí nebo jeho obsahu třetí osobě, je bez výslovného souhlasu zakázáno. Porušení zákazu vede k odpovědnosti za vzniklou škodu. Všechna práva jsou vyhrazena rovněž v případech registrovaného patentu, průmyslového vzoru, nebo výtvarného návrhu". Dále, podle čl. 5.2, v případě, že nelze užít ochranný nápis v úplném znění, je možné použít zkrácenou verzi: "CHRÁNĚNO PODLE ISO 16016". ČSN ISO 16016 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 61691-2 (01 3750) Jazyky pro popis chování systému. Část 2: Víceúrovňový systém pro modely se vzájemnou operační součinností v jazyku VHDL. Vydána v květnu 2002.

ČSN EN 61691-3-2 (01 3750) Jazyky pro popis chování systému. Část 3-2: Matematické operace v jazyku VHDL. Vydána v květnu 2002.

ČSN EN 61691-3-3 (01 3750) Jazyky pro popis chování systému. Část 3-3: Syntéza v jazyku VHDL. Vydána v květnu 2002.

ČSN EN 62014-1 (01 3755) Knihovny pro automatické konstruování. Část 1: Specifikace vlastností vstupních/výstupních oddělovačů (IBIS verze 3.2). Vydána v červnu 2002.

ČSN EN 80416-1 (01 3765) Základní pravidla pro grafické značky pro použití na předmětech. Část 1: Tvorba originálů značek. Specifikuje klíčové zásady tvorby originálů značek pro použití na předmětech. V souladu se zamýšleným významem originálů značek norma obsahuje pravidla navrhování, např. tvaru a rozměru, a také přípravy doprovodných textů. Tato norma se vztahuje na grafické značky používané: - k identifikaci předmětů, nebo jejich částí, (např. ovládání nebo displej), - k identifikaci funkčních stavů, nebo funkcí, (např. zapnuto, vypnuto, poplach), - k označení spojení, (např. vývody, místa plnění), - k poskytnutí informací o balení, (např. označení obsahu, instrukce pro manipulaci), - k poskytnutí instrukcí o činnosti předmětů, (např. omezení v použití). Norma se nevztahuje na originály značek pro: - bezpečnostní značení, - použití na výkresech a schématech, - použití v technické dokumentaci produktů/výrobků, - použití ve veřejné informaci. ČSN EN 80416-1 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN ISO 3461-1 z listopadu 1993 a ČSN IEC 416 z října 1992.

ČSN EN 80416-2 (01 3765) Základní pravidla pro grafické značky pro použití na předmětech. Část 2: Tvorba a použití šipek. Určuje základní principy a proporce šipek, použitých pro označení různých prvků, sil, funkcí, nebo rozměrů. Šipky v této části se používají jako značky, nebo jako prvky značek. Při tvorbě nových originálů značek, nebo při revizi již používaných značek, se použijí zásady stanovené v této části. ČSN EN 80416-2 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN ISO 4196 z července 1992.

ČSN EN 583-2 (01 5023) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení ultrazvukem. Část 2: Nastavení citlivosti a časové základny. Vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 01 5022 z 3. 5. 1984.

ČSN EN 13068-3 (01 5030) Nedestruktivní zkoušení. Radioskopické zkoušení. Část 3: Všeobecné zásady pro radioskopické zkoušení kovových materiálů rentgenovým zářením a zářením gama. Specifikuje všeobecná pravidla pro průmyslovou radioskopii pomocí rentgenového záření a záření gama za účelem zjištění vad radioskopickými technikami při zkoušení kovových materiálů. Norma nestanoví žádná kritéria přípustnosti vad. Za pozornost stojí čl. 5.6 Kvalifikace pracovníků, který uvádí: "Předpokládá se, že radioskopické zkoušení provádí kvalifikovaný a způsobilý personál. Pro prokázání této kvalifikace se doporučuje, aby personál byl certifikován podle ČSN EN 473, nebo srovnatelného dokumentu." ČSN EN 13068-3 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 12084 (01 5051) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení vířivými proudy. Všeobecné zásady a směrnice. Definuje všeobecné zásady pro nedestruktivní zkoušení metodou vířivých proudů výrobků a materiálů za účelem definovaného a reprodukovatelného provádění. Obsahuje směrnici pro přípravu prováděcího dokumentu, který popisuje speciální požadavky pro používání metody vířivých proudů u výrobků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 12084 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13018 (01 5037) Nedestruktivní zkoušení. Vizuální kontrola. Všeobecné zásady. Specifikuje všeobecné zásady pro přímou a nepřímou vizuální kontrolu pokud se používá pro stanovení shody výrobku se specifikovanými požadavky (stav povrchu výrobku, provedení lícovacích ploch, geometrického tvaru výrobku). Norma neplatí pro postupy prohlížení v souvislosti s používáním jiných destruktivních, nebo nedestruktivních metod. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** EN 13018 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13184 (01 5040) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení těsnosti. Metoda změny tlaku. Popisuje metody pro stanovení rychlosti průniku netěsností stěnou uzavřeného objektu podrobeného rozdílům tlaku. Metody jsou založeny na hodnocení změny množství plynu uvnitř zkoušeného objektu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 13184 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 13185 (01 5041) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení těsnosti. Metoda zkušebního plynu. Popisuje metody používané pro zjišťování netěsnosti pomocí zkušebního plynu a specifickým detektorem zkušebního plynu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 13185 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN ISO 3059 (01 5079) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení kapilární a magnetickou práškovou metodou. Podmínky prohlížení. Popisuje kontrolu podmínek prohlížení při zkoušení magnetickou metodou práškovou a kapilární metodou. Obsahuje minimální požadavky na intenzitu osvětlení a intenzitu ozáření UV-A zářením a jejich měření. Tyto požadavky je nutno uvažovat tam, kde jako hlavní detektor se používají oči pracovníka. Za pozornost stojí kapitola 3 – Požadavky na bezpečnost, kde se uvádí: "Musí být dodržena všechna evropská, národní a místní pravidla, která se vztahují na zdraví a bezpečnost. Důsledně se musí dbát na to, aby bylo minimalizováno ozáření pracovníků UV-A zářením. Musí se zabránit ozáření pracovníků UV-A zářením o vlnové délce menší než 330 nm. Musí se zabránit ozáření UV-B a UV-C zářením (např. způsobené poškozenými nebo rozbitými filtry)." ČSN EN ISO 3059 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 13477-1 (01 5090) Nedestruktivní zkoušení. Akustická emise. Charakterizace přístrojů. Část 1: Popis přístrojů. Vydána v březnu 2002.

ČSN EN 13477-2 (01 5090) Nedestruktivní zkoušení. Akustická emise. Charakterizace přístrojů. Část 2: Ověřování pracovní charakteristiky. Vydána v březnu 2002.

ČSN EN 13549 (01 8101) Úklidové služby. Základní požadavky a doporučení pro systémy posuzování jakosti. V této normě jsou uvedeny základní požadavky a doporučení pro systémy posuzování úklidu. ČSN EN 13549 byla vydána v lednu 2002.

Třída 02 - Strojní součásti

Tato třída obsahuje zejména normy pro nejrůznější šrouby a matice, vruty, různé závitové součásti, čepy, kolíky, svorníky, nýty, klíny, pera, hřebíky, součásti pohonů, svařovací řetězy, ložiska, nejrůznější lana, štítky, ruční kola, kliky, pružiny, hřídelové spojky, ohebné hadice, příslušenství základů, součástky pro tlumení otřesů a vibrací, těsnění, součásti pro těsnění apod. Tato třída českých technických norem není SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 již jen 608, v r. 2001 - 642 a v r. 2000 ještě 663 položek.

Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu

Tato třída obsahuje zejména normy pro převodovky, variátory, normy vztahující se k ochraně proti korozi, a to zejména zkoušení koroze, inhibitory koroze, ochranné vrstvy anorganické i organické, normy řešící ochranu proti prostředím, i pro třídění prostředí. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 281 norem, (k témuž datu v r. 2001 - 263 a v r. 2000 - 264 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 13 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 3497 (03 8183). Kovové povlaky. Měření tloušťky povlaku. Rentgenospektrometrické metody. Norma stanoví rengenospektrometrické metody pro měření tloušťky kovových povlaků. Měřicí metody uvedené v této normě jsou základní metody, které stanovují plošnou hmotnost povlaku. Za pozornost stojí v kapitole 1 tato **VÝSTRAHA – Tato norma se nezabývá problematikou spojenou s ochranou osob proti rentgenovému záření. Informace o této důležité stránce věci lze získat v platných mezinárodních a v národních normách, jakož i v místních předpisech (pokud existují).** ČSN EN ISO 3497 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN ISO 3497 z března 1994.

ČSN EN ISO 8504-1 (03 8224) Příprava ocelových podkladů před nanesením nátěrových hmot a obdobných výrobků. Metody přípravy povrchu. Část 1: Obecné zásady. Popisuje obecné principy výběru metod přípravy ocelových povrchů před aplikací nátěrových hmot a obdobných výrobků. Obsahuje také informace o zvláštnostech, které musí být vzaty v úvahu před výběrem a specifikací určitých metod, a stupně přípravy povrchu. ČSN EN ISO 8504-1 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN ISO 8504-1 z října 1996.

ČSN EN ISO 8504-2 (03 8224) Příprava ocelových podkladů před nanesením nátěrových hmot a obdobných výrobků. Metody přípravy povrchu. Část 2: Otryskávání. Popisuje metody přípravy ocelového povrchu před nanesením nátěrových hmot a obdobných výrobků otryskáváním. Obsahuje také informace o účinnosti jednotlivých metod a o oblasti jejich využití. ČSN ISO 8504 je použitelná pro nové a zkorodované ocelové povrchy a pro ocelové povrchy, které byly nenatřené nebo dříve opatřené nátěry, nebo podobnými výrobky. Závěrem úvodní kapitoly obsahuje norma toto důležité - *Upozornění: Metody popsané v této části normy jsou určené pro přiměřeně vyškolené pracovníky a/nebo osoby vykonávající dozor. Nejsou-li dodržována dostatečná bezpečnostní opatření, látky a postupy použité v těchto metodách, mohou být zdraví škodlivé. Upozornění na určité riziko je uvedeno v textu. Tato část ISO 8504 se vztahuje pouze k technickým možnostem metod a nezprošťuje uživatele zákonných povinností týkajících se zdraví a bezpečnosti.* ČSN EN ISO 8504-2 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN ISO 8504-2 z října 1996.

ČSN EN ISO 3613 (03 8631) Chromátové konverzní povlaky na zinku, kadmiu, na slitinách hliníku se zinkem a zinku s hliníkem. Zkušební metody. Předepisuje metody pro stanovení: - přítomnosti bezbarvého chromátového konverzního povlaku, - přítomnosti a množství šestimocného chromu v bezbarvých a barevných povlacích na zinku, kadmiu, slitinách hliníku se zinkem (hmotnostní zlomek 55 %) a slitinách zinku s hliníkem (hmotnostní zlomek hliníku 5 %), - celkové plošné hmotnosti chromu na zinku a kadmiu, - plošné hmotnosti bezbarvých a barevných povlaků, - vyhovující přilnavosti chromátových konverzních povlaků, - jakosti chromátového povlaku. Za pozornost stojí před předmětem normy uvedená tato **VÝSTRAHA - Tato mezinárodní norma vyžaduje používání látek a/nebo postupů, které mohou být škodlivé zdraví, pokud se nedodrží vhodná opatření. Norma se vztahuje pouze na jejich technickou vhodnost a nikterak nezprošťuje konstruktéra, výrobce, dodavatele nebo uživatele povinnosti dodržovat v kterékoli etapě výroby nebo použití zákonné a všechny další právní předpisy týkající se ochrany zdraví a bezpečnosti práce.** ČSN EN ISO 3613 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN ISO 3613 z října 1992.

ČSN EN ISO 3892 (03 8632) Konverzní povlaky na kovových materiálech. Stanovení plošné hmotnosti povlaku. Vážkové metody. Stanovuje vážkové metody pro určení plošné hmotnosti konverzních povlaků na kovových materiálech. Metoda platí pro: - fosfátové povlaky na železe a oceli, - fosfátové povlaky na zinku a kadmiu, - fosfátové povlaky na hliníku a jeho slitinách, - chromátové povlaky na zinku a kadmiu, - chromátové povlaky na hliníku a jeho slitinách. Metody lze použít pouze na konverzní povlaky, které nebyly dále upraveny, např. oleji, vosky nebo polymery rozpustnými vodou či rozpouštědly. V úvodu normy stojí za pozornost tato **VÝSTRAHA - Materiály,**

postupy a zařízení uvedené v této mezinárodní normě mohou být nebezpečné, pokud nejsou dodržována vhodná opatření. Účelem této normy není zabývat se všemi problémy týkajícími se bezpečnosti při jejím používání. Uživatel této mezinárodní normy je zodpovědný za výběr vhodných opatření k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a za stanovených příslušných omezení dříve, než normu začne používat. ČSN EN ISO 3892 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN ISO 3892 z října 1992.

ČSN EN 12373-1 (03 8650) Hliník a slitiny hliníku. Anodická oxidace. Část 1: Metody pro specifikování dekorativních a ochranných anodických oxidových povlaků na hliníku. Vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN 03 8620 z 13. 11. 1985.

ČSN EN 12373-16 (03 8650) Hliník a slitiny hliníku. Anodická oxidace. Část 16: Kontrola souvislosti tenkých anodických oxidových povlaků. Zkouška síranem měďnatým. Vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN ISO 2085 z prosince 1995.

ČSN EN 12373-17 (03 8650) Hliník a slitiny hliníku. Anodická oxidace. Část 17: Stanovení elektrického průrazného napětí. Vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN ISO 2376 z dubna 1996.

ČSN EN 12373-18 (03 8650) Hliník a slitiny hliníku. Anodická oxidace. Část 18: Systém hodnocení bodové koroze. Grafická metoda. Vydána v květnu 2002.

ČSN EN 12373-19 (03 8650) Hliník a slitiny hliníku. Anodická oxidace. Část 18: Systém hodnocení bodové koroze. Grafická metoda. Vydána v květnu 2002.

ČSN EN ISO 14921 (03 8732) Žárové stříkání. Postup nanášení žárově stříkaných povlaků na strojírenské součásti. Vztahuje se na všeobecné postupy nanášení žárově stříkaných povlaků definované v ČSN EN 657. Účelem těchto povlaků je, buď oprava opotřebovaných a nevyhovujících dílů, nebo zlepšení vlastností povrchu součástí pro zvláštní účely. Tímto způsobem lze, např. zajistit odolnost proti oděru, nízký činitel tření, elektrickou, nebo tepelnou vodivost, (popř. izolaci) a odolnost proti korozi. Cílem této normy není stanovit s konečnou platností metody provádění konkrétních činností. Je nutno věnovat pozornost náležitému výběru procesů a materiálů pro daný účel a dovednostem pracovníků provádějících žárové stříkání (viz ČSN EN ISO 14920). ČSN EN ISO 14921 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN ISO 14919 (03 8741) Žárové stříkání. Dráty, tyčinky a kordy pro stříkání plamenem a stříkání elektrickým obloukem. Klasifikace.

Technické dodací podmínky. Stanovuje požadavky na klasifikaci kovových a nekovových drátů (plných a jádrových), tyčinek a kordů používaných k žárovému stříkání, především ke stříkání elektrickým obloukem a stříkání plamenem. V tabulkách 3 až 10 je uvedeno chemické složení drátů, tyčinek a kordů. ČSN EN ISO 14919 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13523-3 (03 8761) Kontinuálně lakované kovové pásy. Zkušební metody. Část 3: Změna barevného odstínu. Přístrojové porovnání. Vydána v lednu 2002.

Třída 04 - Slévárenství

Tato třída obsahuje všeobecné slévárenské normy, normy pro modely a příslušenství a normy pro tlakové, kokilové a nízkotlaké lití. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 17 norem (k témuž datu v r. 2001 - 19 a v r. 2000 ještě 49 - většinou zastaralých norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli pouze jednu nově vydanou normu.

ČSN EN 1248 (04 0055) Slévárenská strojní zařízení. Bezpečnostní požadavky na tryskače. Specifikuje požadavky pro předvídatelná významná nebezpečí, na která musí brát ohled výrobce tryskačů, a která mohou vzniknout na základě konstrukce, výroby a instalace, při uvedení do provozu, při provozu, údržbě a vyřazení zařízení z provozu. Jde o zařízení, která využívají odstředivou sílu, nebo stlačený vzduch, jako pomůcku k urychlení tryskacího prostředku k docílení požadovaného výsledku. Tryskače zahrnují: - metací tryskače, - vzduchové tryskače, - nakládací, dopravní a vykládací systémy pro obrobky. Pro další podrobnosti viz příloha A. Norma zahrnuje všechna předvídatelná významná nebezpečí, která se mohou vyskytnout během životnosti stoje, jak je uvedeno v kapitole 5. Tato norma neplatí pro: - pojízdné metací tryskače, - pojízdné vzduchové tryskače, - vodní tryskače, - všeobecný systém přívodu stlačeného vzduchu na pracoviště. Za pozornost stojí kapitola 8 - Maximální koncentrace nebezpečných látek v tryskacích prostředcích. Stanoví, že obsah Sb, Pb, Cd, Sn, As, Be, CrO_3, Co a Ni, nesmí překračovat 2 % celkem, As, Be, CrO_3,Co a Ni 0,2 % celkem, Be, CrO_3, Co a Cd 0,1 % jednotlivě, a volný krystalický křemen 2 %. *Poznámka recenzenta: V překladu normy je hrubá chyba, protože krystalický křemen je přeložen "volně krystalická kyselina křemičitá".* Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 1248 byla vydána v březnu 2002.

Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů

Tato třída obsahuje normy pro svařování všeobecně, konstrukční předpisy a směrnice pro kovy, předpisy z hlediska vybavení pracovišť a kvalifikace svářečů, bezpečnost svařování, zkoušení svářečů, rozbory škodlivin, destruktivní i nedestruktivní zkoušení svarů, dále pro svářecí stroje a zařízení obecně, resp. ruční a obloukové svařování plamenem, obloukové svařování a obloukové svářečky, svařování v ochranných atmosférách, bodové a odporové svařování, řezání materiálů, hořáky a příslušenství pro svařování, a konečně pro svařovací elektrody, svařovací dráty a tyčinky, pájky, tavidla, svařování ocelí pod tavidlem, svařování plastů a kombinované svařování, pájení a řezání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 288 norem (k témuž datu v r. 2001 ještě - 319 a v r. 2000 - 311 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 9 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 9692-3 (05 0025) Svařování a příbuzné procesy. Příprava svarových ploch. Část 3: Obloukové svařování hliníku a jeho slitin tavící se elektrodou v inertním plynu a wolframovou elektrodou v inertním plynu. Stanoví typy přípravy svarových ploch pro svařování hliníku a jeho slitin tavící se elektrodou v inertním plynu, MIG, (131) a pro svařování wolframovou elektrodou v inertním plynu, TIG, (141). *Poznámka: Čísla v závorkách odpovídají číslování metod svařování podle ČSN EN ISO 4063:2001 (05 0011).* Tato část platí pro svary s plným průvarem. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN ISO 9692-3 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN ISO 15620 (05 0325) Svařování. Třecí svařování kovových materiálů. Určuje požadavky na třecí svařování součástí vyrobených z kovů. Specifikuje požadavky především na rotační třecí svařování, a s tím související znalosti svařování, požadavky na jakost, specifikaci postupu svařování, schválení postupu svařování a svářečský personál. Norma je vhodná, pokud smlouva, výrobková norma, nebo právní předpisy požadují prokázání schopnosti výrobce vyrábět svařované konstrukce se specifikovanou kvalitou. Byla připravena tak, aby byla všeobecně použitelná jako odraz ve smlouvách. Dané požadavky mohou být převzaty plně, nebo některé mohou být vypuštěny, pokud nejsou vhodné pro konkrétní konstrukci. Za pozornost stojí čl. 8.1, kde se uvádí: "Operátoři třecího svařovacího stroje musí být příslušně prakticky vyškoleni, včetně zaškolení o bezpečnosti práce". Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN ISO 15620 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 15620 ze září 2001.

ČSN EN ISO 14554-1 (05 0332) Požadavky na jakost při svařování. Odporové svařování kovových materiálů. Část 1: Vyšší požadavky na jakost. Vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 14554-1 z června 2001.

ČSN EN ISO 14554-2 (05 0332) Požadavky na jakost při svařování. Odporové svařování kovových materiálů. Část 2: Základní požadavky na jakost. Vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 14554-2 z června 2001.

ČSN EN 12074 (05 0340) Svařovací materiály. Požadavky jakosti pro výrobu, dodávky a distribuci materiálů pro svařování a příbuzné procesy. Norma byla připravena tak, že: - je nezávislá na typu vyráběného a dodávaného materiálu pro svařování, - přesně vymezuje požadavky jakosti pro výrobu, dodávky a distribuci materiálů pro svařování, - stanoví návod pro výrobce, dodavatele a distributory materiálů pro prokázání schopnosti vyrábět, dodávat a doručit materiály pro svařování a příbuzné procesy vyhovující stanoveným požadavkům, - může být také použita jako základ pro posouzení a potvrzení schopností výrobce, dodavatele a distributora. Požadavky této normy stanoví systém pro řízení výroby, dodávek a distribuci materiálu v následujících případech: a) identifikuje požadavky pro výrobu, dodávky a distribuci materiálů ve smlouvách, které požaduje výrobce, dodavatel nebo distributor vlastnící systém jakosti v souladu s ČSN EN ISO 9001, nebo ČSN EN ISO 9002, b) stanoví požadavky pro výrobu, dodávky a distribuci materiálů jako návod pro výrobce, dodavatele, nebo distributora při rozvoji systému jakosti, c) stanoví požadavky pro výrobu, dodávky a distribuci materiálů ve specifikacích, normách a předpisech, které požaduje výrobce, dodavatel, nebo distributor materiálů vlastnící systém jakosti jako podmínku pro schválení, nebo certifikaci materiálů. Společnost kvalifikovaná v souladu s ČSN EN ISO 9001, nebo ČSN EN ISO 9002 jako výrobce nebo dodavatel svařovacích materiálů, bude považována za vyhovující této normě. Za pozornost stojí Přílohy ZA a ZB, které potvrzují, **že jde o <u>evropskou</u> harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení a ke Směrnici 87/404/EHS.** ČSN EN 12074 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 1011 (05 2210) Svařování. Doporučení pro svařování kovových materiálů. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecná směrnice pro obloukové svařování, Část 2: Obloukové svařování feritických ocelí, Část 3: Obloukové svařování korozivzdorných ocelí a Část 4: Obloukové svařování hliníku a slitin hliníku. V prvním pololetí 2002 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 1011-2 (05 2210) Svařování. Doporučení pro svařování kovových materiálů. Část 2: Obloukové svařování feritických ocelí. Uvádí doporučení pro ruční, polomechanizované, mechanizované a automatické obloukové svařování feritických ocelí s výjimkou feritických korozivzdorných

ocelí, a to pro všechny typy výrobků. Rozsáhlá norma, cca 56 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 1011-2 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 1011-3 (05 2210) Svařování. Doporučení pro svařování kovových materiálů. Část 3: Obloukové svařování korozivzdorných ocelí. Uvádí všeobecná doporučení pro tavné svařování korozivzdorných ocelí. Bližší podrobnosti týkající se austenitických, austeniticko-feritických, feritických a martenzitických korozivzdorných ocelí, jsou uvedeny v přílohách A až D. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 1011-3 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN EN 1011-3 ze září 2001.

ČSN EN 12797 (05 5920) Tvrdé pájení. Destruktivní zkoušky pájených spojů. Popisuje postupy destruktivních zkoušek a typy zkušebních kusů nutných k provedení zkoušek na pájených spojích. Je nutné konstatovat, že pro mnohá provedení spoje není vhodná žádná z těchto zkoušek, a pro získání požadované informace se musejí navrhnout zvláštní zkoušky (které mohou být spíše kvalitativní, než kvantitativní). Norma nestanovuje počet zkušebních vzorků, nebo schválení k opakování zkoušek. Nestanovuje metody výroby vzorků pájených spojů, kromě vodítka týkajícího se nutných opatření, ani neurčuje kriteria přípustnosti pro jakoukoliv zkoušku. Nedefinuje, která zkouška, nebo zkoušky, je-li taková, se může použít v určité situaci. To třeba stanovit před výběrem jakékoliv určité metody. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 12797 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 12799 (05 5922) Tvrdé pájení. Nedestruktivní zkoušení pájených spojů. Popisuje postupy nedestruktivního zkoušení a typy zkušebních kusů potřebných pro provádění zkoušek na pájených spojích. Popsané metody nedestruktivního zkoušení jsou následující: a) vizuální kontrola, b) zkoušení ultrazvukem, c) radiografické zkoušení, d) kapilární zkoušení, e) zkoušení těsnosti, f) přetlakové zkoušení, g) termografie. Pájené spoje, které se používají pro tyto zkoušky, mohou být buď zkušební vzorky vyrobené pro získání údajů o projektovaných pájených spojích, nebo vyrobené jako součást schvalovací zkoušky postupu pájení, nebo část pájené sestavy. Typ zkušebního vzorku popsaného pro každou zkoušku může být citován, nebo zahrnut ve výrobních normách, týkajících se pájených sestav. Norma neobsahuje doporučení pro počet zkušebních vzorků, nebo schválení pro opakování zkoušek. Nestanovuje metody vzorkování pájených spojů, kromě návodu, týkajícího se nutných opatření, ani nekomentuje kriteria přípustnosti pro jakoukoliv zkoušku. Nedefinuje, která

zkouška nebo zkoušky, pokud je taková, se může používat v určité situaci. To je třeba stanovit před výběrem každé určité metody. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 12799 byla vydána v únoru 2002.

Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla

Tato třída obsahuje normy pro topení a průmyslové pece všeobecně, pro výpočty a projektování ústředního vytápění, základní předpisy pro spotřebiče, předpisy pro otopná tělesa a příslušenství pro ústřední vytápění, dále normy pro topná i varná zařízení na pevná, kapalná a plynná paliva, i na paliva kombinovaná, předpisy pro spotřebiče na plynná paliva, bezpečnostní a regulační prvky, konečně pak předpisy pro průmyslová topná a varná zařízení pro průmyslové použití, pro palivové pece, hořáky a topné články a průmyslová tepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 126 norem (k témuž datu v r. 2001 - 121, a v r. 2000 - 108 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 8 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN CR 1749 (06 1002) Evropský systém třídění spotřebičů plynných paliv podle způsobu odvádění spalin (provedení spotřebičů). Obsahuje podrobnosti o všeobecném systému třídění zmíněných spotřebičů, a to podle způsobu odvádění spalin. Je třeba zdůraznit, že tento systém se týká pouze spotřebičů, které jsou konstruovány pro použití ve vnitřních prostorech. Netýká se spotřebičů určených pro venkovní použití. Tento způsob třídění spotřebičů se všeobecně používá při zpracování evropských norem na spotřebiče plynných paliv k identifikaci požadavků a zkušebních metod, které jsou použitelné pro různé způsoby odvádění spalin. Spotřebiče zatříděné tímto způsobem jsou obvykle označovány a popisovány jako spotřebiče určitého provedení, a tento popis byl zachován i pro účely tohoto systému. Větší část normy tvoří Příloha A "Třídění podle způsobů odvádění spalin", která obsahuje i četné nákresy různých odvodů spalin. *Poznámka recenzenta: CR je zkratka "CEN report", tedy "Zpráva CEN", přesněji "Technická zpráva CEN".* ČSN CR 1749 byla vydána v březnu 2002.

ČSN CR 1404 (06 1003) Stanovení emisí spotřebičů plynných paliv při zkoušení typu. Tato zpráva uvádí zkušební metody a automatické měřicí přístroje pro stanovení emisí NO_x (NO + NO_2), CO, CO_2 a O_2 ve spalinách, včetně způsobu vzorkování a kalibračních plynů. Tento dokument je určen příslušným technickým komisím pro spotřebiče plynných paliv. Předmětem této

normy nejsou varné spotřebiče plynných paliv, spotřebiče bez odtahu spalin a spotřebiče určené pro technologické účely prováděné v průmyslových areálech. Analyzátory se podle principů analýzy spalin třídí do těchto skupin: - analyzátory založené na chemoluminiscenci: NO a NO_2 , - analyzátory založené na absorpci infračerveného a ultrafialového záření: NO a NO_2 pro koncentrace > 100 ppm, CO a CO_2 , - analyzátory založené na paramagnetickém principu: O_2, - analyzátory elektrochemické: nejsou vhodné pro zkoušky v laboratoři. Poměrně rozsáhlá norma, cca 47 stran. *Poznámka recenzenta: CR je zkratka "CEN report", tedy "Zpráva CEN", přesněji "Technická zpráva CEN"*. ČSN CR 1404 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 12809 (06 1203) Teplovodní kotle pro domácnost na pevná paliva. Jmenovitý tepelný výkon nejvýše 50 kW. Požadavky a zkušební metody. Stanoví požadavky týkající se projektování, výroby, konstrukce, provozních vlastností (účinnost a emise), bezpečnosti, návodů a značení, včetně souvisejících zkušebních metod a zkušebních paliv předepsaných ke zkoušení typu teplovodních kotlů pro domácnost na pevná paliva. Norma platí pro kotle s ruční nebo automatickou dodávkou paliva o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 50 kW, určených zejména k ohřevu vody pro ústřední vytápění a/nebo k ohřevu užitkové (pitné) vody pro domácnost, a které se používají pouze s otevřenými vytápěcími soustavami s provozním přetlakem nejvýše 2 bar. Kromě ohřevu teplé vody zajišťují tyto kotle také vytápění prostoru, v němž jsou umístěny. V těchto kotlích se mohou v souladu s pokyny výrobce spalovat buď pevná minerální paliva, rašelinové brikety, dřevěná polena, nebo dřevěné brikety, nebo kombinace těchto paliv. Norma neplatí pro teplovodní kotle určené pouze k ohřevu teplé vody s tepelným výkonem menším než 5 kW. Tato norma rovněž neplatí pro projektování a konstrukci automatických zařízení pro dodávku paliva. Poměrně rozsáhlá norma, cca 54 stran. ČSN EN 12809 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 12815 (06 1204) Varné spotřebiče pro domácnost na pevná paliva. Požadavky a zkušební metody. Stanoví požadavky týkající se projektování, výroby, konstrukce, bezpečnosti a provozních vlastností (účinnost a emise), návodů a značení, včetně souvisejících zkušebních metod a zkušebních paliv předepsaných ke zkoušení typu varných spotřebičů pro domácnost na pevná paliva (dále jen "spotřebič"). Norma platí pro spotřebiče s ruční dodávkou paliva, určených zejména k tepelné úpravě pokrmů a/nebo k vytápění prostoru, v němž jsou umístěny. Kromě toho jsou-li spotřebiče vybaveny ohřívačem, zajišťují rovněž ohřev užitkové (pitné) vody a/nebo vody k ústřednímu vytápění. V těchto spotřebičích se mohou v souladu s návody výrobce spotřebiče spalovat buď pevná minerální paliva, rašelinové brikety, přírodní, nebo opracovaná dřevěná polena, nebo kombinace těchto paliv. Norma neplatí pro spotřebiče s dávkováním paliva ze zásobníku, nebo mechanicky, nebo pro spotřebiče

s ventilátorem pro přivádění spalovacího vzduchu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 67 stran. ČSN EN 12815 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN 06 1210 z 12. 9. 1984 a ČSN 06 1211 z 11. 7. 1986.

ČSN EN 13229 (06 1205) Vestavěné spotřebiče k vytápění a krbové vložky na pevná paliva. Požadavky a zkušební metody. Stanoví požadavky týkající se projektování, výroby, konstrukce, bezpečnosti a provozních vlastností (účinnost a emise), návodů a značení, včetně souvisejících zkušebních metod pro zkoušení typu vestavěných spotřebičů k vytápění a krbových vložek na pevná paliva (dále jen "spotřebič"). Norma platí pro spotřebiče s ruční dodávkou paliva, které jsou uvedeny v tabulce 1 jako kategorie 1b, 1c, 2b, 2c, 3a, 3b a 3c. Ozdobný rám spotřebiče je součástí stavby, výjimku tvoří lokální spotřebiče a vestavěné spotřebiče, které se umísťují do krbových výklenků, nebo krbových ohrazení. Norma neplatí pro spotřebiče s ventilátorem pro přivádění spalovacího vzduchu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 64 stran. ČSN EN 13229 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 13240 (06 1206) Spotřebiče na pevná paliva k vytápění obytných prostorů. Požadavky a zkušební metody. Stanoví požadavky týkající se projektování, výroby, konstrukce, bezpečnosti a provozních vlastností (účinnost a emise), návodů a značení, včetně souvisejících zkušebních metod a zkušebních paliv předepsaných ke zkoušení spotřebičů k vytápění obytných prostorů na pevná paliva (dále jen "spotřebiče"). Norma platí pro spotřebiče s ruční dodávkou paliva, které jsou uvedeny v tabulce 1 jako kategorie 1a a 2a. Tyto spotřebiče zajišťují vytápění prostoru, v němž jsou umístěny. Kromě toho, jsou-li spotřebiče vybaveny ohřívačem, zajišťují rovněž ohřev (pitné) vody a/nebo vody k ústřednímu vytápění. V těchto spotřebičích se mohou v souladu s návody výrobce spotřebiče spalovat buď pevná minerální paliva, rašelinové brikety, přírodní, nebo opracovaná dřevěná polena, nebo kombinace těchto paliv. Norma neplatí pro spotřebiče s ventilátorem pro přivádění spalovacího vzduchu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 60 stran. ČSN EN 13240 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN 06 1212 z 12. 9. 1984 a ČSN 06 1217 z 11. 7. 1986.

ČSN EN 13410 (06 0219) Závěsná sálavá topidla na plynná paliva. Požadavky na větrání prostorů pro všeobecné použití vyjma domácností. Stanoví požadavky na větrání prostorů pro všeobecné použití vyjma domácností, kde jsou instalována a provozována závěsná sálavá topidla na plynná paliva, která vyhovují ČSN EN 416-1:1999 nebo ČSN EN 419-1:1999. Tato norma platí pro spotřebiče provedení A (viz čl. 3.2, kde se uvádí, že jde o spotřebič, který není určen k připojení ke kouřovodu, nebo zařízení pro odvádění spalin mimo prostor, v němž je spotřebič instalován). ČSN EN 13410 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 1547 (06 5021) Průmyslová tepelná zařízení. Zkušební předpis pro hluk z průmyslových tepelných zařízení, včetně jejich pomocného (přidruženého) manipulačního zařízení. Vymezuje pro měření hluku všechny informace, které jsou nezbytně nutné pro provádění účinných a standardními podmínkami přesně řízených postupů při měření. Rovněž stanovuje umístění pracovních stanovišť, ve kterých musí být měření prováděna. Blíže určuje použitelné měřicí metody hluku a provozní a montážní podmínky, při kterých bude měření probíhat. Mezi charakteristiky hlukových emisí patří - především - podle této normy - určení hladin akustického tlaku na pracovních stanovištích a stanovení hladiny akustického výkonu. Stanovení těchto veličin je důležité pro: - výrobce, aby mohli deklarovat emitovaný hluk, - srovnání hluku emitovaného stroji v zájmové skupině, - účely kontroly hluku u zdroje v projekčním stadiu. Použití této normy zajišťuje reprodukovatelnost stanovení charakteristik hlukových emisí ve stanovených mezích daných stupněm přesnosti použitých základních měřicích metod hluku. Metodami měření hluku, které tato norma připouští, jsou technické metody (třída 2) a provozní metody (třída 3). Norma nestanovuje výpočet osobní denní dávky hluku. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 1547 byla vydána v březnu 2002.

Třída 07 - Kotle

Tato třída obsahuje normy pro hodnoty, výkony a typy kotlů, tepelné a hydrodynamické zkoušky kotlů, pevnostní hodnoty a výpočty, konstrukční, výrobní, montážní a provozní směrnice a směrnice pro opravy, dále normy pro mlýny a třídiče uhlí, pro kotle pro ústřední vytápění, hořáky na plynná i kapalná paliva, odstruskovací a odpopelňovací zařízení, pro napájecí vodu i zařízení pro úpravu vody, pro vodotrubné kotle. Konečně normy pro tlakové nádoby k dopravě plynů, i kovové lahve na plyny i příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 149 norem (k témuž datu v r. 2001 - 137 a v r. 2000 méně, a to 116 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále uvedli 4 nove-lizované nebo nově vydané normy.

ČSN EN 12807 (07 8430) Přepravní znovuplnitelné natvrdo pájené ocelové lahve pro zkapalněné uhlovodíkové plyny (LPG). Navrhování a konstrukce. Specifikuje minimální požadavky na materiál, navrhování, konstrukci a provedení, postup výroby a zkoušek u výrobce znovuplnitelných natvrdo pájených ocelových lahví o vodním objemu od 0,5 l do 15 l včetně, určených k přepravě zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG). Hranice 15 l

je založena na dostupných výrobních postupech. ČSN EN 12807 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 12493 (07 8450) Svařované ocelové nádrže na zkapalněný uhlovodíkový plyn (LPG). Autocisterny. Provedení a výroba. Stanovuje minimální požadavky na materiál, provedení, výrobu, pracovní postupy a zkoušení svařovaných nádrží autocisteren na zkapalněné uhlovodíkové plyny (LPG) a jejich přivařeného příslušenství, vyrobených z uhlíkových, uhlíko-manganových a mikrolegovaných ocelí. Norma platí pro všechna vozidla bez ohledu na jejich celkovou hmotnost. Neplatí pro nádrže kontejnerového typu ISO. Rozsáhlá norma, cca 56 stran. ČSN EN 12493 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 12816 (07 8519) Znovuplnitelné ocelové a hliníkové lahve na přepravu zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG). Likvidace. Specifikuje metody pro odstranění plynu z lahví a likvidaci znovuplnitelných ocelových a hliníkových lahví na LPG o vodním objemu 0,5 l až 150 l. Za pozornost stojí Národní příloha NA, která obsahuje provozní a bezpečnostní pokyny pro likvidaci lahví znehodnocováním na hydraulickém lisu. Má tři články, a to: NA 1: Výběr lahví k likvidaci, NA 2: Provozní pokyny a NA 3: Vybavení osobními ochrannými prostředky. ČSN EN 12816 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 12205 (07 8545) Lahve na přepravu plynů. Kovové lahve na plyny pro jedno použití. Stanoví minimální požadavky na materiál, návrh, konstrukci a provedení, výrobu a zkoušení během výrobního procesu kovových lahví na plyny pro jedno použití svařovaných, pájených, nebo bezešvých pro stlačené, zkapalněné a pod tlakem rozpuštěné plyny. Norma neplatí pro kartuše/aerosolové automaty a sférické nádoby. ČSN EN 12205 byla vydána v březnu 2002.

Třída 08 - Turbíny

Tato třída obsahuje normy pro parní turbíny a jejich regenerační i jiné ohříváky, dále pro spalovací turbíny a vodní turbíny, konečně pro větrné elektrárny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 40 norem (k témuž datu v r. 2001 - 42 a v r. 2000 - 36 norem). V prvém pololetí r. 2002, jsme v této třídě nezaznamenali žádnou novou nebo novelizovanou českou technickou normu. Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu.

Třída 09 - Spalovací motory pístové

Tato třída obsahuje normy obsahující všeobecná ustanovení a konstrukční směrnice, návody, zkoušení, přejímání a dodávání a měřicí metody spalovacích motorů, normy pro součásti spalovacích pístových motorů pro ovládací ústrojí, vstřikovací zařízení a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 50 norem (k témuž datu v r. 2001 i r. 2000 - stejný počet, tedy 46 norem.) V prvém pololetí r. 2002, jsme v této třídě nezaznamenali žádnou novou, nebo novelizovanou samostatně vydanou českou technickou normu.

Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení

Tato třída obsahuje normy kompresory a kompresorové stanice, pro ruční mechanizované nářadí, normy pro vakuovou techniku, pneumatická zařízení, pneumatické válce, akumulátory, pneumatická šoupátka a ventily, příslušenství tlakovzdušných rozvodů a řídicí i upínací elementy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 62 norem (k témuž datu v r. 2001 - 74 a v r. 2000 - 75 norem). V prvém pololetí r. 2002, jsme v této třídě nezaznamenali žádnou novou, nebo novelizovanou českou technickou normu. (Úbytek jsou normy rušené bez náhrady.)

Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení

Tato třída obsahuje normy pro nejrůznější druhy čerpadel, nádoby a nádrže, podvozky a základové desky, průmyslová mazací zařízení a hydrostatické mechanismy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 149 norem (k témuž datu v r. 2001 - 148 a v r. 2000 - 144 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli jednu nově vydanou normu.

ČSN ISO 3069 (11 0103) Odstředivá čerpadla s axiálním vstupem. Rozměry těsnicích prostorů pro mechanické a stlačované ucpávky. Vydána v dubnu 2002.

Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení

Tato třída zahrnuje normy obsahující rozdělení, směrnice a přehledy vzduchotechnických zařízení, normy pro různé druhy potrubí, pro pneumatickou

dopravu, různé druhy ventilátorů a dmychadel, odlučovače, filtry, výměníky, dále pro zařízení pro čisté provozy, pro sušárny, a konečně pro větrání, klimatizaci a odsávání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 45 norem (k témuž datu v r. 2001 - 39 a v r. 2000 rovněž - 39 norem). V prvém pololetí r. 2002, jsme v této třídě nezaznamenali žádnou samostatně vydanou novou, nebo novelizovanou českou technickou normu.

Třída 13 - Armatury a potrubí

Tato třída zahrnuje armatury, potrubí a jejich součásti, předpisy pro uložení potrubí, normy pro příruby, přírubová hrdla a příruby, litinové tlakové i odpadní trouby a tvarovky, hrdla, kolena, převody, kompenzátory, odvodňovače, armatury kovové i plastové, ventily, šoupátka, kohouty, zpětné klapky a koše, ventily pojistné, uzavírací i regulační, armatury pro technické plyny, pro těžbu nafty, kanalizační, vodárenské, protipožární, drobné armatury vodovodní i plynovodní, šroubení a součásti šroubení, trubky a tvarovky z mědi i plastů, fitinky, armatury z nerezivějící oceli i pro syntetickou chemii apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 cca 525 , v r. 2001 cca 499 a v r. 2000 cca 479 položek.

Třída 14 - Chladicí technika

Tato třída obsahuje normy pro chlazení všeobecně, pro projektování, zkoušení, provoz, obsluhu a údržbu, a dále pro různá chladicí zařízení, klimatizátory vzduchu, chladiče, výměníky, potrubí, hadice a jiné spojovací části pro chladiva a konečně normy pro izolaci pro chladírenskou techniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 53 norem (k témuž datu v r. 2001 - 54 a v r. 2000 - 48 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále uvedli jednu nově vydanou normu.

ČSN EN 13136 (14 2006) Chladicí zařízení a tepelná čerpadla. Pojistná zařízení proti překročení tlaku a jim příslušná potrubí. Výpočtové postupy. Stanoví výpočet hmotnostního průtoku k určení velikosti pojistných zařízení proti překročení tlaku pro komponenty chladicích zařízení. Norma stanoví výpočet průtoků pojistných ventilů, nebo jiných pojistných zařízení proti překročení tlaku v chladicích zařízeních, včetně údajů potřebných k určení jejich velikosti při vyfukování do ovzduší, nebo přepouštění do konstrukčních dílů

uvnitř zařízení (pracujících) při nižším tlaku. Norma uvádí požadavky na konstrukci a volbu pojistných zařízení proti překročení tlaku k zabránění vzniku nadměrně vysokého tlaku způsobeného vnitřními a vnějšími zdroji tepla, zdroji zvyšování tlaku (např. kompresory, ohřívači, atd.) a tepelnou expanzí uzavřené kapaliny. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 13136 byla vydána v březnu 2002.

Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje normy pro pružinové vložky a pro kovová pletiva, tkaniny a sítě. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 7 (většinou zastaralých), v r. 2001 - 16 a v r. 2000 ještě 26 norem.

Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje další normy pro nejrůznější výrobky z plechu a drátů, např. nejrůznější kovové obaly, kanystry, víčka na obaly, zámky stavební i nábytkové, stavební kování, závěsy dveřní i okenní, kování stavební, okenní, dveřní i nábytkové apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 41 , v r. 2001- 41 a v r. 2000 - 43 položek.

Třída 17 - Jemná mechanika

Tato třída zahrnuje např. předmětové normy pro technické kameny, váhy, závaží, psací a kalkulační stroje apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 7 , v r. 2001 ještě 19 a v r. 2000 rovněž 19 položek. (Úbytek jsou normy rušené bez náhrady.)

Třída 18 - Průmyslová automatizace

Tato třída obsahuje všeobecné normy pro průmyslovou automatizaci, dále normy pro konstrukci a bezpečnost výrobků, pro systémy řízení výroby i průmyslové automatizace, pro číslicové řízení strojů, pneumatické analogové výrobky, pneumatické vysílače a přístroje, pro pneumatická pomocná zařízení, elektrické servopohony, průmyslové roboty, přímočinné regulátory, svitky pro registrační přístroje a konečně pro konstrukční stavebnice pro elektrotechniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 101 norem (k témuž datu v r. 2001 - 99 a v r. 2000 prakticky stejný počet - 101 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 3 novelizované, nebo nově vydané normy.

ČSN ISO 4343 (18 4311) Systémy průmyslové automatizace. Číslicové řízení strojů. Výstupní data procesoru číslicového řízení. Postprocesorové povely. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN ISO 4343 z 10. 5. 1991.

ČSN ISO 15187 (18 6504) Manipulační průmyslové roboty. Grafické uživatelské rozhraní pro programování a ovládání robotů (GUI-R). Stanovuje strukturu a prvky grafického uživatelského rozhraní pro programování a ovládání robotů (GUI-R). Obsah této mezinárodní normy je zaměřen na GUI-R pro programování. Samotný program robotu, a také jeho vyjádření, nejsou předmětem této mezinárodní normy. Rozhraní GUI-R pro ovládání robotu bude zpracováno do budoucího vydání této normy. ČSN ISO 15187 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 61969-3 (18 8003) Stavebnicové konstrukce pro elektronická zařízení. Venkovní kryty. Část 3: Dílčí specifikace. Klimatické a mechanické zkoušky a bezpečnostní hlediska pro skříně a skříňky. Vydána v dubnu 2002.

Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii

Tato třída zahrnuje nejrůznější (optické) přístroje a zařízení, např. lasery, oční optiku, zvětšovací a reprografické přístroje, kinematografické snímací a promítací přístroje na 16 mm i 35 mm, diaprojektory a společné součásti a příslušenství. Tato třída českých technických norem nebyla v SZÚ - až do konce r. 2001 - systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 138, v r. 2001 - 108 a v r. 2000 - 111 položek. V prvním pololetí 2002 jsme do této třídy nemohli zařadit žádnou novou, nebo novelizovanou samostatně česky vydanou technickou normu.

Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy

Tato třída zahrnuje všeobecné a názvoslovné normy pro obráběcí stroje, požadavky na základní parametry a přesnost obráběcích strojů, číslicové řízení, bezpečnostní předpisy a bezpečnost nástrojů, nářadí a zařízení, dále upínání a středění obráběného materiálu i obráběcích nástrojů, konečně obráběcí jednotky ostatní (brousicí, finišovací, honovací a další), pohonové a posuvové jednotky, stavebnicové uzly pro stavbu obráběcích strojů a různá pomocná zařízení a

pomocné součásti obráběcích strojů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 123 norem (k témuž datu v r. 2001 - 123 a v r. 2000 ještě 141 norem). V těchto dvou letech byla tato třída norem prakticky bez přírůstků, pouze byly staré a nevyhovující normy rušeny bez náhrady. V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále uvedli 4 novelizované nebo nově vydané normy.

ČSN EN 12717 (20 0708) Bezpečnost obráběcích a tvářecích strojů. Vrtačky. Stanovuje technické bezpečnostní požadavky a ochranná opatření, která by měla být využívána osobami zabývajícími se konstrukcí, výrobou a dodáváním, (včetně instalace, demontáže, úprav pro dopravu a údržby), pevně umístěných vrtaček. Norma se zabývá jak ručně ovládanými vrtačkami, tak vrtačkami automaticky řízenými. Tyto vrtačky zahrnují (není to však na ně omezeno): - stojanové vrtačky, - otočné vrtačky, - vrtačky se souřadnicovým stolem, - vodorovné vrtačky, - vícevřetenové vrtačky, - revolverové vrtačky s ručním ovládáním indexování revolverové hlavy. Tato norma bere v úvahu předpokládané použití, včetně logicky předvídatelného nesprávného použití, údržby, čištění a seřizování. Předpokládá přístup ke stroji ze všech stran. Popisuje prostředky k omezení rizika pro obsluhu i jiné vystavené pracovníky. Norma se týká také zařízení pro přemístění obrobků, pokud tvoří nedílnou součást stroje. Zabývá se závažnými nebezpečími vyskytujícími se u vrtaček, jsou-li používány podle záměrů výrobce, za jím předpokládaných podmínek. Nebezpečí vznikající při jiných procesech zpracování kovů (např. při broušení, soustružení, tváření, elektrojiskrového obrábění, obrábění laserovým paprskem), jsou předmětem jiných norem. Automaticky řízené vrtačky s možností automatické výměny nástroje nejsou předmětem této normy. Norma se nevztahuje na vrtačky, které jsou vyrobeny před datem publikování této normy. Jak je to v normách tohoto druhu obvyklé, je seznam nebezpečí obsažen v kapitole 4; jsou mezi nimi nebezpečí mechanická, elektrická, způsobená hlukem, lasery, chemickými látkami zanedbáním ergonomických principů při konstrukci stroje apod. Bezpečnostní požadavky a ochranná opatření jsou pak v kapitole 5. Je normalizován paralelně český a anglický text. Rozsáhlá norma, cca 65 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 12717 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 20 0708 z 29. 2. 1988 a ČSN 20 0714 z 29. 2. 1988.

ČSN EN 12417 (20 0710) Bezpečnost obráběcích a tvářecích strojů. Obráběcí centra. Specifikuje technické bezpečnostní požadavky a ochranná opatření, která by měla být využívána osobami zabývajícími se konstrukcí, výrobou a dodáváním (včetně instalace, demontáže, úprav pro dopravu a údržby) obráběcích center. Norma bere v úvahu předpokládané použití, včetně

logicky předvídatelného nesprávného použití, údržby, čištění a seřizování. Předpokládá přístup ke stroji ze všech stran. Popisuje prostředky k omezení rizika pro obsluhu i jiné vystavené osoby. Norma se týká také zařízení pro přemístění obrobků, pokud tvoří nedílnou součást stroje. Zabývá se závažnými nebezpečími vyskytujícími se u obráběcích center, jsou-li používána podle záměrů výrobce za jím předpokládaných podmínek. Nebezpečí vznikající při jiných procesech zpracování kovů, (např. při broušení, soustružení, tváření, elektrojiskrovém obrábění, obrábění laserovým paprskem), jsou předmětem jiných norem. Norma se vztahuje na stroje, které jsou vyrobeny po datu jejího vydání. Jak je to v normách tohoto druhu obvyklé, je seznam nebezpečí obsažen v kapitole 4; jsou mezi nimi nebezpečí mechanická, elektrická, způsobená hlukem, lasery, chemickými látkami zanedbáním ergonomických principů při konstrukci stroje apod. Bezpečnostní požadavky a ochranná opatření jsou pak v kapitole 5. Je normalizován paralelně český a anglický text. Rozsáhlá norma, cca 71 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 12417 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 13128 (20 0711) Bezpečnost obráběcích a tvářecích strojů. Frézky (včetně vyvrtávaček). Specifikuje technické bezpečnostní požadavky a ochranná opatření, která by měla být využívána osobami zabývajícími se konstrukcí, výrobou a dodáváním, (včetně instalace, demontáže, údržby a úprav pro dopravu), frézek, včetně strojů, umožňujících vyvrtávání. Stroje, kterými se tato norma zabývá, na které však není omezena, jsou: - konzolové frézky, - stolové frézky, - vícevřetenové frézky, - rovinné frézky, -kopírovací frézky, - vyvrtávačky. Norma bere v úvahu předpokládané použití, včetně předví-datelného nesprávného použití, údržby, čištění a seřizování. Předpokládá přístup ke stroji ze všech stran. Popisuje prostředky k omezení rizika pro obsluhu i jiné vystavené pracovníky. Norma se týká také zařízení pro přemístění obrobků, pokud tvoří nedílnou součást stroje. Zabývá se závažnými nebezpečími vyskytujícími se u frézek, jsou-li používány podle záměrů výrobce za jím předpokládaných podmínek. Nebezpečí vznikající při jiných procesech zpracování kovů, (např. při broušení, soustružení, tváření, elektrojiskrovém obrábění, obrábění laserovým paprskem), jsou předmětem jiných norem. Frézky s automatickou výměnou nástroje nejsou předmětem této normy. Norma se nevztahuje na frézky, které jsou vyrobeny před datem publikování této normy CEN. Jak je to v normách tohoto druhu obvyklé, je seznam nebezpečí obsažen v kapitole 4; jsou mezi nimi nebezpečí mechanická, elektrická, způsobená hlukem, lasery, chemickými látkami, zanedbáním ergonomických principů při konstrukci stroje apod. Bezpečnostní požadavky a ochranná opatření jsou pak v kapitole 5. Je normalizován paralelně český a anglický text. Rozsáhlá norma, cca 76 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES,**

změněné směrnicí 98/79/ES. ČSN EN 13128 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 20 0710 z 29. 2. 1988 a ČSN 20 0711 z 29. 2. 1988.

ČSN EN 12957 (20 0721) Obráběcí a tvářecí stroje. Bezpečnost. Elektroerozívní stroje. Specifikuje technické bezpečnostní požadavky a opatření na elektroerozívní zařízení a systémy (např. elektroerozívní hloubicí stroje, elektroerozívní drátové řezací stroje), které musí převzít osoby zabývající se projektováním, výrobou, instalací a/nebo dodáváním tohoto zařízení. Obsahuje také informace, které musí výrobce poskytovat uživateli. Norma platí i pro pomocná zařízení potřebná pro elektroerozívní obrábění a zabývá se zvláštními nebezpečími, která jsou uvedena v kapitole 4, tabulce 1 a preventivními opatřeními v kapitole 5, tabulce 2 (jsou uvedena zejména nebezpečí mechanická, elektrická, chemických látek a hluku). Tato norma platí pro stroje vyrobené po datu jejího vydání. Je normalizován paralelně český a anglický text. Poměrně rozsáhlá norma, cca 49 stran Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES a ke směrnici 73/23/EHS, která se zabývá nízkým napětím.** ČSN EN 12957 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN 20 0721 z 29. 2. 1988.

Třída 21 - Tvářecí stroje

Tato třída obsahuje všeobecné, názvoslovné a třídicí normy pro tvářecí stroje požadavky na přesnost tvářecích strojů, dále předmětové normy pro hydraulické tvářecí stroje, bezpečnostní předpisy a konečně požadavky na upínání na tvářecích strojích na plošné a objemové tváření a pro tváření plastů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 79 norem (k témuž datu v r. 2001 - 72 a v r. 2000 stejný počet - 72 norem). Uvedené dva roky byla tato třída norem prakticky bez pohybu, takže jsme v našem přehledu nemohli uvést žádnou samostatně vydanou novou českou normu. V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli jednu nově vydanou normu.

ČSN EN 12622 (21 0702) Bezpečnost obráběcích a tvářecích strojů. Hydraulické ohraňovací lisy. Specifikuje technické bezpečnostní požadavky a ochranná opatření, které musí přijmout osoby zabývající se projektováním, výrobou a dodáváním hydraulických ohraňovacích lisů určených k tváření kovů za studena nebo materiálu zčásti kovového. Tato norma zahrnuje rovněž hydraulické ohraňovací lisy určené, jak na tváření kovů za studena, tak na zpracování jiných plochých materiálů, např. lepenky nebo plastů. Požadavky obsažené v této normě počítají s předpokládaným použitím stroje. Norma předpokládá přístup k ohraňovacímu lisu ze všech stran, s přihlédnutím

k nebezpečím popsaným v kapitole 4 a stanoví bezpečnostní opatření, jak pro obsluhu, tak i pro ostatní nechráněné osoby. Norma rovněž platí pro pomocná zařízení, která jsou integrální částí ohraňovacího lisu, např. zadní pravítka a seřiditelné přední podpěry materiálu. Tato norma nezahrnuje stroje, které jsou konstruovány pro: a) ohýbání plechu otáčivým pohybem, b) ohýbání trubek otáčivým pohybem, c) zakružování. Norma platí pro stroje vyrobené po datu jejího vydání. Rozsáhlá norma, cca 77 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 12622 byla vydána v březnu 2002.

Třída 22 – Nástroje

Tato třída obsahuje technické normy pro nejrůznější nástroje, a to zejména: Nože a nástroje s břitovými destičkami, samotné břitové destičky z rychlořezné oceli, keramiky a slinutých karbidů, vrtáky na kovy i plasty, výhrubníky, výstružníky, záhlubníky, nástroje protahovací a protlačovací. Dále především předmětové normy na nejrůznější druhy fréz a nástroje na ozubená kola a ozubení vůbec, pilové kotouče na kovy, závitníky a závitové nástroje, nejrůznější soustružnické nože, brusivo, brousicí, lešticí a lapovací prášky a pasty, rotační kartáče a lešticí kotouče, sekery a pily i pilky, lisovací nástroje, nůžky, nástroje na tváření za studena, razidla, nástroje na tváření plechů karoserie, kovací zápustky a okrajovadla, formy pro tlakové lití, ruční pilníky a další různé nástroje a nářadí. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 631 norem (k témuž datu v r. 2001 - 633 a v r. 2000 podstatně víc, cca 760 norem).

Třída 23 – Nářadí

Tato třída zahrnuje nejrůznější nástroje, např. kladiva, kleště, hasáky, klíče, šroubováky, sekáče, kartáčnické výrobky, násady, lopaty, motyky, různé zemědělské a zednické nářadí i mechanické ruční nářadí apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 jen 66 norem (k témuž datu v r. 2001 podstatně víc, - 147 a v r. 2000 ještě cca 152 norem).

Třída 24 - Upínací nářadí

V třídě jsou zahrnuty nejrůznější (upínací) nářadí, např. držáky, sklíčidla, trny, upínací nářadí na soustruhy, frézky, vyvrtávačky, svěráky, upínací desky, prvky upínacích přístrojů apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 269 norem (k témuž datu v r. 2001 - 267 a v r. 2000 prakticky stejný počet - 267 norem).

Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje

V této třídě jsou soustředěny normy na měřicí a kontrolní nářadí, např. délková a mikrometrická měřidla, úhloměry, tloušťkoměry, měřidla pro měření přesnosti, mezní a porovnávací kalibry, šablony, mezní kalibry na závity a závitová měřidla, rýsovací a kontrolní nářadí, vodováhy olovnice, tlakoměry, nářadí pro měření objemu, měřidla pro měření průtoku, viskozimetry, nejrůznější druhy teploměrů, defektoskopy, kontrolní síta apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 529 norem (k témuž datu v r. 2001 - 544 a v r. 2000 - 551 norem).

Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem

Tato třída zahrnuje technické normy pro transportní zařízení, řetězy a řetězová kola pro transportéry, bezpečnostní předpisy, předpisy pro pásové dopravníky, korečkové elevátory, redlerové a další transportéry, dopravníkové šneky, vibrační dopravníky, podavače, nakladače, vykladače a výklopníky, regálové zakladače, paletovací stroje, dopravní vozíky a tahače, ruční vozíky a vozíky s pohonem, požadavky na manipulaci s materiálem, předmětové normy na palety, přepravníky, regály a skladovací techniku, můstky a nákupní vozíky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 269 norem (k témuž datu v r. 2001 - 257 a v r. 2000 méně - 243 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 4 novelizované nebo nově vydané normy.

ČSN EN 617 (26 0082) Zařízení a systémy pro kontinuální dopravu. Bezpečnostní požadavky a požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu na zařízení pro skladování sypkých materiálů v silech, bunkrech, zásobnících a násypkách. Pojednává o požadavcích pro minimalizaci nebezpečí, která mohou vzniknout při provozu a údržbě zařízení ke skladování sypkých materiálů v silech, bunkrech, zásobnících a násypkách a jejich vestavěných vstupních a výstupních zařízeních, pokud jsou prováděny podle specifikací výrobce, nebo jeho autorizovaného představitele. Norma pojednává o bezpečnosti související s technickým ověřováním při uvádění do provozu. Bezpečnostní požadavky a/nebo opatření v této normě jsou použitelná pro zařízení použité ve všech okolních prostředích. Pro náročné podmínky, jako např. nízká nebo vysoká teplota mimo rozsah pokrytý ČSN EN 60204-1,

korozívní prostředí, silná magnetická pole, radioaktivní podmínky a skladované sypké materiály, včetně povahy jejich toku, které mohou vést k nebezpečným situacím, musí být nicméně uvažováno s dalším posouzením rizika a bezpečnostními opatřeními. V kapitole 4 stojí za pozornost toto sdělení: "Rizika v systémech pro skladování sypkých materiálů v silech jsou velmi odlišná od rizik plynoucích z nebezpečí u typických strojů uvedených v ČSN EN 292-1 a ČSN EN 292-2, proto jsou v příloze A druhy nebezpečí vyznačeny s ohledem na systémy pro skladování sypkých materiálů. Velkou důležitost u zařízení pro skladování sypkých materiálů mají následující nebezpečí: - nebezpečí vznikající od sypkých materiálů, která mohou způsobit riziko požáru, výbuchu, škodlivých výparů, popálení, nekontrolovaného zvýšení nebo snížení teploty, - nebezpečí vznikající z problémů souvisejících s tokem sypkých materiálů a/nebo iniciovaná přidruženým zařízením (hmotový tok, jádrový tok, klenbování, tečení, přeplnění, přetížení atd.), - nebezpečí spojená se vstupem osob do sil." Za pozornost stojí Přílohy ZA a ZB, které potvrzují, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to – jednak – k nové strojírenské směrnici 98/37/ES doplněné Směrnicí 98/79/ES – jednak ke směrnici o elektromagnetické kompatibilitě 89/336/EHS.** ČSN EN 617 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 1757 (26 8865) Bezpečnost manipulačních vozíků. Ruční vozíky. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stohovací vozíky, Část 2: Paletové vozíky, Část 3: Plošinové vozíky a Část 4: Paletové vozíky s nůžkovým zdvihacím mechanismem. Tato evropská norma je jednou z řady evropských norem pro bezpečnost manipulačních vozíků. Tato řada norem obsahuje i další normy pro bezpečnost manipulačních vozíků. V prvním pololetí 2002 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 1757-1 (26 8865) Bezpečnost manipulačních vozíků. Ruční vozíky. Část 1: Stohovací vozíky. Platí pro vozíky obkročné, paletové a plošinové vedené stohovací manipulační vozíky poháněné lidskou silou s nosností nepřevyšující 1 000 kg, které jsou vybavené vidlicemi, plošinou, nebo jiným přídavným zařízením. Norma platí pro vozíky s ručním zdvihem, nebo zdvihem poháněným akumulátorem (baterií). Zabudované nabíječe akumulátorů jsou součástí vozíku. Norma se nezabývá vidlicemi a přídavným zařízením. Tato norma zahrnuje technické požadavky pro minimalizaci nebezpečí, která mohou vzniknout během uvádění do provozu, používání a/nebo údržby vozíku, pokud jsou tyto činnosti prováděny podle specifikací stanovených výrobcem. Nebezpečí týkající se hluku, vibrací, výhledu a statické elektřiny nejsou zahrnuta do této normy. Norma platí pro vozíky vyrobené po datu jejího vydání. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 1757-1 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 1757-2 (26 8865) Bezpečnost manipulačních vozíků. Ruční vozíky. Část 2: Paletové vozíky. Týká se paletových vozíků s výškou zdvihu do 300 mm a jmenovitou nosností do 2 000 kg včetně. Požadavky na přídavná zařízení, pevná nebo odnímatelná, která mohou být instalována na vozíku, nejsou zahrnuta do této normy. Do této normy jsou zahrnuty požadavky pro minimalizaci nebezpečí, která mohou vzniknout během uvádění do provozu, používání a/nebo údržby vozíku, prováděných podle pokynů výrobce, nebo jím pověřeného zástupce. Nebezpečí týkající se hluku, vibrací, výhledu a statické elektřiny nejsou zahrnuta do této normy. Norma platí pro vozíky vyrobené po datu jejího vydání. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 1757-2 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 12640 (26 9373) Fixace nákladu na silničních vozidlech. Vázací body na vozidlech pro přepravu zboží. Minimální požadavky a zkoušení. Uvádí minimální požadavky a zkušební metody pro vázací body na vozidlech a návěsech s plochou konstrukcí ložné plochy s největší povolenou hmotností nad 3,5 t určených pro všeobecné použití. Norma se nepoužívá pro: - vozidla navržená a konstruovaná výhradně pro přepravu sypkých materiálů, - vozidla navržená a konstruovaná výhradně pro přepravu specifických nákladů vyžadujících zvláštní požadavky na fixaci. ČSN EN 12640 byla vydána v dubnu 2002.

Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce

Tato třída zahrnuje technické normy pro dopravní zařízení, jeřáby mostové, sloupové, portálové i konzolové, zdvihadla a kladkostroje, stojanové zvedáky, háky a pojistný materiál, jeřábové dráhy, visuté lanové dráhy nákladní i osobní, lyžařské vleky, výtahy, šachty a strojovny výtahů, stavební výtahy, dále normy na provoz výtahů. Konečně předmětové normy na nejrůznější stroje a zařízení pro zemní práce (parametry, provoz i údržba, bezpečnostní požadavky), stroje pro stavební a silniční práce, (jako např. dempry, skrejpry, grejdry a jejich součástky, díly, komponenty), pojízdné stroje pro stavbu vozovek, stroje a zařízení pro zhutňování, výrobu směsí, pro zpracování stavebních materiálů a drtiče nerostných materiálů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 296 norem (k témuž datu v r. 2001 - 280 a v r. 2000 - 312 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 7 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 1677 (27 1910) Součásti pro vázací prostředky. Bezpečnost. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Kované ocelové součásti - Třída 8, Část 2: Kované ocelové zdvihací háky s pojistkou - Třída 8, Část 3: Kované ocelové zdvihací háky - Třída 8, Část 4: Články -Třída 8, Část 5: Kované ocelové zdvihací háky s pojistkou - Třída 4 a Část 6: Články- Třída 4: V prvním pololetí 2002 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 1677-5 (27 1910) Součásti pro vázací prostředky. Bezpečnost. Část 5: Kované ocelové zdvihací háky s pojistkou. Třída 4. Stanovuje požadavky na kované ocelové zdvihací háky s pojistkou a okem třídy 4 do 31,5 t WLL (working load limit = nosnost), hlavně používané pro: - vázací řetězy, - vázací ocelová lana, - vázací textilní prostředky určené pro zdvihání břemen, materiálů, nebo zboží. Neplatí pro ručně kované háky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 1677-5 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 1677-6 (27 1910) Součásti pro vázací prostředky. Bezpečnost. Část 6: Články - Třída 4. Specifikuje požadavky na svařovaná ocelová závěsná oka, mezičlánky, soustavy závěsných ok a vázací články třídy 4 do 67 t WLL (working load limit = nosnost), hlavně používané pro: - vázací řetězy, - vázací ocelová lana, - vázací textilní prostředky určené pro zdvihání břemen, materiálů nebo zboží. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 1677-6 byla vydána v březnu 2002.

ČSN ISO 9386-1 (27 4013) Poháněné zdvihací plošiny pro osoby s omezenou pohyblivostí. Bezpečnostní předpisy, rozměry a provoz. Část 1: Svislé zdvihací plošiny. Stanoví bezpečnostní předpisy, rozměry a požadavky na provoz trvale namontovaných poháněných svislých zdvihacích plošin určených pro užívání osobami s omezenou pohyblivostí, stojících, nebo sedících na vozících pro invalidy, s doprovázející osobou nebo bez ní. Tato část stanoví požadavky na zdvihací plošiny: a) instalované v uzavřených jízdních drahách a b) takové, jejichž konstrukce nebo umístění dovoluje jejich používání bez uzavřené jízdní dráhy. Tato část platí pro tyto zdvihací plošiny: a) pohybující se mezi stanovenými úrovněmi, b) takové, které jsou bez ohrazení jízdní dráhy a s jízdou mezi pouze dvěma podlažími 1) se zdvihem do 2 m, 2) v soukromých domech se zdvihem do 4 m, c) s ohrazením jízdní dráhy se zdvihem do 4 m, d) s jmenovitou rychlostí maximálně 0,15 m/s, s jízdní dráhou, která není odkloněna od svislice více než 15º f) s nosností maximálně 250 kg. Požadavky se také týkají ochrany před škodlivými vlivy, které mohou být způsobeny

zařízením instalovaným na vnějším prostranství. Rozsáhlá norma, cca 62 stran. ČSN ISO 9386-1 byla vydána v květnu 2002

ČSN ISO 9386-2 (27 4013) Poháněné zdvihací plošiny pro osoby s omezenou pohyblivostí. Bezpečnostní předpisy, rozměry a provoz. Část 2: Poháněné schodišťové výtahy pohybující se po šikmé dráze pro sedící, nebo stojící osoby a uživatele na vozících pro invalidy. Stanovuje bezpečnostní předpisy, rozměry a požadavky na provoz trvale namontovaných poháněných schodišťových výtahů pohybujících se po v podstatě šikmé dráze, určených pro užívání osobami s omezenou pohyblivostí, sedících, stojících, nebo sedících na vozících pro invalidy, s doprovázející osobou, nebo bez ní. Tato druhá část platí pro tyto schodišťové výtahy: a) pohybující se mezi pevnými úrovněmi na schodišti, nebo na přístupné šikmé ploše, b) s jmenovitou rychlostí maximálně 0,15 m/s, c) se sklonem dráhy, která není odkloněna od vodorovné roviny více než 75º, d) s plošinou upevněnou a vedenou vodítkem nebo vodítky. Rozsáhlá norma, cca 50 stran. ČSN ISO 9386-2 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13015 (27 4090) Údržba výtahů a pohyblivých schodů. Pravidla pro návody pro údržbu. Stanovuje prvky nezbytné pro vypracování návodů pro činnost údržby, které jsou dodávány s nově namontovanými osobními výtahy, výtahy pro dopravu osob a nákladů, výtahy pouze pro dopravu nákladů s možností vstupu osob, malými nákladními výtahy a pohyblivými schody a pohyblivými chodníky. Norma se nevztahuje na: a) návody pro montáž a demontáž, b) úřední přezkoušení a zkoušky podle národních předpisů. Tato norma se nevztahuje na již existující zařízení, ale může se z ní vycházet. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES a ke směrnici pro výtahy 95/16/EHS.** EN 13015 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13531 (27 7533) Stroje pro zemní práce. Ochranná konstrukce chránící při převrácení (TOPS) pro kompaktní lopatová rýpadla. Laboratorní zkoušky a požadavky na provedení. Stanoví shodné a opakovatelné prostředky pro hodnocení charakteristik přenosu zatížení ochranných konstrukcí chránících při převrácení (TOPS = tip-over protective structure) při statickém zatěžování a předepisuje požadavky na provedení reprezentativního zkušebního vzorku v podmínkách takového zatěžování. Norma se vztahuje na TOPS kompaktních lopatových rýpadel opatřených výkyvným výložníkem, jejichž provozní hmotnost je od 1 000 kg do 6 000 kg. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 13531 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13019 (27 8319) Stroje pro čištění povrchu vozovek. Bezpečnostní požadavky. Vztahuje se na stroje pro čištění povrchu vozovek. Zařízení by obvykle mělo být namontováno na nosném vozidle, (např. na nákladním automobilu, traktoru, stavebním strojním zařízení a pojízdném průmyslovém manipulačním zařízení). Tato norma řeší veškerá významná nebezpečí, která jsou identifikována při posouzení rizika strojů pro čištění povrchů vozovek, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek předpokládaných výrobcem. Tato evropská norma neřeší významná nebezpečí, která souvisí s hlukem a EMC. Tato norma pouze specifikuje příslušná technická opatření k odstranění, nebo snížení rizik, která jsou vytvářena významnými nebezpečími, a která souvisí s provozem stroje, jeho seřizováním a nastavováním, vysypáváním nákladu (smetků ze sběrného kontejneru) a běžnou údržbou. Norma neobsahuje požadavky na nosné vozidlo, (např. nákladní automobil), nebo speciální konstrukce. Tyto požadavky jsou obsaženy ve směrnicích, které se vztahují na konstrukci/výrobu vozidel. Odnímatelné nástavbové soustavy, (např. odnímatelné kontejnery), jsou specifikovány v jiných normách. Norma se nevztahuje na takové stroje pro čištění povrchů vozovek, jako jsou např. stroje se smetáky namontovanými na přední části traktorů. Dále se nevztahuje na stroje, nebo komponenty, které jsou specificky zkonstruovány k čištění tramvajových a železničních tratí. Norma také neřeší rizika, která souvisí s provozem strojů ve výbušných prostředích. Norma se vztahuje na stroje, které byly vyrobeny po datu, kdy CEN tuto normu schválila. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN 13019 byla vydána v lednu 2002.

Třída 28 - Kolejová vozidla

Tato třída zahrnuje technické a dodací předpisy pro vozidla, výpočty, konstrukční směrnice, podvozky, cisternové vozy, průmyslové elektrické lokomotivy, vozidla městské dopravy, průmyslové vozy a brzdné soupravy vozů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 35 norem (k témuž datu v r. 2001 pouze 23, ale v r. 2000 ještě 37 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v tomto svazku, do této třídy nepřibyla žádná recenzovatelná norma.

Třída 29 - Kolejová vozidla

Tato třída zahrnuje technické normy pro šroubení a výhybky. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 25 norem (k témuž datu v r. 2001 rovněž 25 a v r. 2000 - 26 norem).

Třída 30 - Silniční vozidla

Tato třída zahrnuje technické normy pro silniční vozidla, vozidla pro dopravu osob, nákladní vozidla, traktory, kolopásová a pásová vozidla a jejich zkoušky. Dále technické normy pro součástky vozidel (palivové nádrže, zátky, pera, ložiska, klouby, motory, písty, klikové a rozvodové soustrojí, vstřikovací zařízení, karburátory, chlazení, součásti ovládání a řízení, brzdy kapalinové i vzduchové, ráfky, kola, ventilky duší i pneumatik, elektrická výzbroj, zapalovací soustavy, dynama, elektromotorky, světlomety a svítilny, pojistky, spínače, měřicí přístroje apod.). Dále technické normy pro motocykly a jízdní kola. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 303 norem (k témuž datu v r. 2001 - 302 a v r. 2000 - 309 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli jednu novelizovanou normu.

ČSN EN 12195-3 (30 0080) Prostředek pro zajišťování břemen na silničních vozidlech. Bezpečnost. Část 3: Přivazovací řetězy. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro přivazovací řetězy a přivazovací sestavy s řetězy, které jsou určeny pro bezpečnou přepravu zboží na silničních vozidlech, např. nákladních autech a přívěsech, které jsou provozovány na silnicích, nebo přepravované na lodích nebo železnici, a/nebo těchto kombinacích. Norma se vztahuje jen na napínací zařízení, která je možno napínat ručně, maximální ruční silou 500 N. Nejsou v ní zahrnuty požadavky na univerzální řehtačkové zvedáky, kromě požadavku na použití řetězu s přesnou tolerancí a na doplňkové vyznačení maximální vyvozené ruční síly. Tato část ČSN EN 12195 uvádí, jak předcházet nebezpečím, která lze podle výrobce předpokládat při zamýšleném používání přivazovacích řetězů, tak jak jsou uvedena v kapitole 4 a v Příloze A - Nebezpečí. ČSN EN 12195-3 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN EN 12195-3 z listopadu 2001.

Třída 31 - Letectví a kosmonautika

Tato třída zahrnuje všeobecné, názvoslovné a předmětové technické normy pro letectví i kosmonautiku, např. normy pro výkresy letadel, předmětové normy pro elektrické a elektronické součástky, pro kovy a jejich slitiny pro výrobu součástí letadel, (např. hliník, hořčík, titan a jejich slitiny, neželezné kovy apod.), dále pro spojovací části, šrouby, matice, ložiska, plasty, další

nekovové materiály, lepidla, barvy, materiály pro povrchovou ochranu, mazadla a technické normy pro pozemní zabezpečovací zařízení apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této poměrně rozsáhlé třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 643 norem (k témuž datu v r. 2001 pouze 615 a v r. 2000 jen 550 norem).

Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení

Tato třída zahrnuje všeobecné a předmětové technické normy pro lodě a jejich součásti, např. lodní výstroj, konstrukce lodních nástaveb, zábradlí, lodní palubní a hospodářská zařízení, lodní potrubní soustavy, slaboproudé i silnoproudé rozvody, kotevní, lodní a navigační inventář i záchranné prostředky apod. V SZÚ není této třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 76 norem (k témuž datu v r. 2001 - 62 a v r. 2000 - 60 norem).

Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy

Tato třída zahrnuje technické normy názvoslovné, pro značení, obsahující technické požadavky na materiály, dále pro prostředí elektrických zařízení, pro bezpečnost elektrických zařízení a pro bezpečné zacházení s nimi, pro revize elektrických zařízení a předmětů, obsahující společné zařizovací a zřizovací předpisy, rovněž pro elektrická zařízení v různých prostředích, nebo objektech. Dále pro elektrická zařízení jeřábů, výtahů a akumulátoroven, požadavky na výrobny elektrické energie, na rozvod a odběr elektrické energie, na elektrická dopravní, sdělovací a radiokomunikační zařízení, na ochranu radiového příjmu před rušením na elektrická řídicí zařízení, na automatizaci dodávky elektrické energie s použitím vf přenosových systémů po distribučním vedení, a konečně na elektrotepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 435 norem (k témuž datu v r. 2001 - 388 a v r. 2000 pouze 359 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 27 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN IEC 60050-101 (33 0050) Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 101. Matematika. Obsahuje názvosloví z těchto oblastí matematiky: skalární a vektorové veličiny, pojmy týkající se informací, distribuční a integrální transformace, veličiny závislé na proměnné, vlny. Část 101 se zabývá pouze některými oblastmi matematiky, které jsou užitečné konkrétně pro IEV (International Electrotechnical Vocabulary). Podle případu je zvolené hledisko matematicky nebo fyzikálně orientováno. Definice matematických pojmů nejsou zamýšleny jako úplné matematické definice, jsou však uvedeny pro identifikaci

a terminologii. Písmenné značky a matematické znaky jsou uvedeny pouze pro informaci. Velmi rozsáhlá norma, cca 100 stran. ČSN IEC 60050-101 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN IEC 50(101) z února 1996.

ČSN IEC 60027-3+A1 (33 0100) Písmenné značky používané v elektrotechnice. Část 3: Logaritmické veličiny a jednotky. Platí pro logaritmické veličiny a jednotky. Na veličiny, které mohou být vyjádřeny jako logaritmus bezrozměrové veličiny, jako je poměr fyzikálních veličin stejného druhu, je možno pohlížet a zacházet s nimi různými způsoby. V mnoha případech rozdíly v podstatě neovlivňují praktické zacházení. S logaritmickými veličinami se zde zachází způsobem, který umožňuje např. vyjádřit útlum určitého lineár-ního dvojpólu stejně platnými výrazy A = 4,6 neperů = 4,0 belů = 40 decibelů, kde 4,6, 4,0 a 40 jsou považovány za číselné hodnoty a "neper", "bel", a "decibel" za jednotky se specifickými vztahy. Norma se vztahuje na zacházení s logaritmickými veličinami, bez ohledu na jejich interpretaci, nebo specifickou aplikaci. ČSN IEC 60027-3+A1 byla vydána v červnu 2002.

ČSN 33 0166 Označování a používání žil ohebných kabelů. Vztahuje se na žíly ohebných kabelů a platí pro pevné instalace a pro pevná, nebo přenosná zařízení napájená elektrickým proudem při napětí, které nepřesahuje horní hodnotu napěťového pásma 2. Velmi stručná norma, cca 4 strany. ČSN 33 0166 byla vydána v lednu 2002.

ČSN 33 0167 Označování a používání žil kabelů. Platí pro kabely pro pevné uložení, ohebné kabely s jádry z kruhového, nebo sektorového průřezu, izolované polyvinylchloridem nebo pryží, pro napětí nepřesahující horní hodnotu napěťového pásma 2 (v ČR zavedeno jako ČSN IEC 449 (33 0130). Rozsah platnosti této normy je stejný v každé zemi, jako rozsah platnosti odpovídajících národních norem a požadavků. Velmi stručná norma, cca 5 stran. ČSN 33 0167 byla vydána v lednu 2002.

ČSN 33 2030 Bezpečnost strojních zařízení. Návod a doporučení pro vyloučení nebezpečí od statické elektřiny. Uvádí návody a doporučení pro vyloučení nebezpečí iniciace a úrazu elektrickým proudem v důsledku statické elektřiny. Pojednává o problematice statické elektřiny, která může způsobit iniciaci hořlavých látek a úraz elektrickým proudem. Základní informace o vytváření nežádoucí statické elektřiny v pevných materiálech, kapalinách a plynech a rovněž na osobách, společně s popisem jak vznikající náboje způsobující vznícení, nebo úraz elektrickým proudem, jsou uvedeny v přílohách. Procesy, které nejčastěji způsobují problémy se statickou elektřinou, jsou popsány detailně. Mezi tyto procesy patří manipulace s různými typy kapalin, prachy, plyny a aerosoly. Zpráva není použitelná pro nebezpečí od statické

elektřiny ve vztahu k bleskům, k možnému poškození elektronických součástí, zdravotních nebezpečí ani manipulaci a zacházení s detonátory a výbušninami. Poměrně rozsáhlá norma, cca 67 stran. ČSN 332030 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN 33 2030 ze 30. 8. 1984 a ČSN 33 2031 z 10. 8. 1987.

ČSN EN 50050 (33 2034) Nevýbušná elektrická zařízení. Elektrostatické ruční stříkací zařízení. Stanoví konstrukční a zkušební požadavky pro elektrostatické ruční a rukou ovládané stříkací pistole a jejich příslušenství, které mohou být používány pro nanášení hořlavých tekutých nátěrových hmot, práškových povlakových materiálů, nebo hořlavých vloček ve stříkacím prostoru, ve kterém mohou, avšak nemusí být přítomna hořlavá lepidla. *Poznámka recenzenta: Logičtější by bylo slovo: „rozpouštědla“, norma nicméně uvádí „lepidla“.* Tato stříkací zařízení se považují za zařízení skupiny II kategorie 2 ve smyslu směrnice 94/9/ES pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu vytvářeném rozprášenými oblaky. *Poznámka recenzenta: Nikde v normě není odkaz na tuto směrnici, ani informace o tom, co zmíněná kategorie znamená.* Norma se týká pouze nebezpečí spojených s procesem nanášení, při kterém je ruční elektrostatické stříkací zařízení používáno podle specifikace a v souladu s podmínkami, které jsou předpokládány výrobcem. Pro ostatní nebezpečí vyplývající z používání ručního stříkacího zařízení musí být splněny bezpečnostní požadavky ČSN EN 1953:1998 - Rozprašovací a stříkací zařízení pro nátěrové hmoty. Bezpečnostní požadavky. Tato norma neplatí pro automatická elektrostatická stříkací zařízení pro hořlavé nátěrové hmoty. Pro ruční elektrostatické stříkací pistole a příslušenství platí "Všeobecné požadavky” ČSN EN 50014. ČSN EN 50050 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN 50050 z června 1994.

ČSN EN 50348 (33 2037) Automatická elektrostatická stříkací pracoviště pro nehořlavé tekuté nátěrové hmoty. Stanoví požadavky na automatické elektrostatické stříkací pracoviště pro nanášení nehořlavých tekutých nátěrových hmot, které nemohou vytvářet výbušnou atmosféru v prostoru stříkání. Platí rovněž pro barvy, které jsou klasifikovány pro stříkání jako nehořlavé, např. vodou ředitelné barvy. Ve vztahu k této skutečnosti je dělán rozdíl mezi stříkacím zařízením, které díky své konstrukci splňuje požadavky na ochranu obsluhy, a zařízením, pro které jsou stanoveny jiné limity pro omezení energie ve výboji a/nebo proudu. Norma rovněž stanoví konstrukční požadavky pro vytvoření bezpečných provozních podmínek elektrické instalace, včetně požadavků na větrání. Další požadavky, jako např. pro konstrukci prostorů pro stříkání jako jsou kabiny a boxy, jsou uvedeny v jiných normách, které v současné době připravuje CEN/TC 271. Norma uvažuje pouze s nebezpečím spojeným s elektrostatickými vlastnostmi procesu elektrostatického stříkání. Pro jiná hlediska (rizika), jako např.: - výběr, instalaci a použití elektrických zařízení v prostorech s nebezpečím výbuchu, - zdravotní

rizika, např. toxické účinky a účinky na kůži, - čištění prostoru stříkání, - požární nebezpečí od vnějších zdrojů, - požární ochrana, pro které neexistují harmonizované evropské normy, se použijí národní předpisy. ČSN EN 50348 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 61496-3 (33 2206) Bezpečnost strojních zařízení. Elektrická snímací ochranná zařízení. Část 3. Zvláštní požadavky na aktivní optoelektronická ochranná zařízení citlivá na rozptylový odraz (AOPDDR). Stanovuje doplňující požadavky na návrh, konstrukci a zkoušení elektrického snímacího ochranného zařízení (ESPE = Electro Sensitive Protective Equipment) pro zajištění bezpečnosti strojního zařízení využívajícího aktivní optoelektronická ochranná zařízení, jejichž snímací funkce je založena na citlivosti na rozptylový odraz (AOPDDR = Active Opto-Electronic Protective Device Responsive to Diffuse Reflection). Zvláštní pozornost je věnována požadavkům, které zajišťují funkce vztahující se k bezpečnosti. ESPE může zahrnovat volitelné bezpečnostní funkce. Požadavky na tyto funkce jsou uvedeny v příloze A této Části a v příloze A z IEC 61496-1. Tato část nestanovuje ani rozměry nebo uspořádání zóny zachycení a její vztah k rizikům pro konkrétní použití, ani příčiny nebezpečného stavu stroje. AOPDDR jsou zařízení, jejichž zóna zachycení je specifikována ve dvou rozměrech, přičemž vysílací prvek (prvky) vysílá (vysílají) záření v blíz-kosti infračerveného rozsahu. Pokud vyslané záření dopadne na předmět (např. na osobu nebo část osoby), odrazí se část vyslaného záření do přijímacího(cích) prvku(ů) rozptylovým odrazem, a tím je možné zjistit přítomnost předmětu. ČSN EN 61496-3 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 60909-0 (33 3022) Zkratové proudy v trojfázových střídavých soustavách. Část 0: Výpočet proudů. Platí pro výpočet zkratových proudů: - v trojfázových střídavých soustavách nízkého napětí, - v trojfázových střídavých soustavách vysokého, velmi vysokého a zvláště vysokého napětí při jmenovitém kmitočtu 50 Hz nebo 60 Hz. Rozsáhlá norma, cca 62 stran. ČSN EN 60909-0 byla vydána v květnu 2002. S účinností od 1. 7. 2004 se ruší ČSN 33 3022 ze září 1992 a ČSN 33 3022 z listopadu 1996, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost tří norem nestejných čísel.*

ČSN EN 50341-2 (33 3300) Elektrická venkovní vedení s napětím nad AC 45 kV. Část 2: Seznam Národních normativních aspektů. Obsahuje pouze tabulku kódů zemí a číslo EN, kde je uvedeno číslo "Národního normativního aspektu (NNA)". ČSN EN 50341-2 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 50341-3 (33 3300) Elektrická venkovní vedení s napětím nad AC 45 kV. Část 3: Soubor Národních normativních aspektů. Byla převzata

(zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice), což znamená, že není vydán její český text. Obsahuje pouze **Anotaci obsahu:** Představuje soubor 18 Národních normativních aspektů. V nich jsou shrnuty národní zvláštnosti jednotlivých států a upřesnění požadavků základní normy. Všechny Národní normativní aspekty zahrnuté v EN 50341-3 jsou vydány pouze v angličtině. ČSN EN 50341-3 byla vydána v červnu 2002.

ČSN IEC 61000-3-4 (33 3431) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 3-4: Meze. Omezování emise harmonických proudů v rozvodných sítích nízkého napětí pro zařízení se jmenovitým proudem větším než 16 A. Doporučení této technické zprávy se týkají elektrických a elektronických zařízení se jmenovitým vstupním fázovým proudem větším než 16 A určených k připojení do střídavých veřejných distribučních sítí nízkého napětí následujících typů: - jmenovité napětí až do 240 V, jednofázové, dvou nebo třívodičové, - jmenovité napětí až do 600 V, třífázové, tří nebo čtyřvodičové, - jmenovitý kmitočet 50 Hz nebo 60 Hz. Ostatní distribuční sítě jsou vyloučeny. ČSN IEC 61000-3-4 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 50065 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, kmitočtová pásma a elektromagnetické rušení, Část 2-1: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v prostorách obytných, obchodních a lehkého průmyslu, Část 2-2: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v průmyslovém prostředí, Část 2-3: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání dodavateli a distributory elektrické energie, Část 4-1: Oddělovací filtry nízkého napětí - Kmenová specifikace, Část 4-2: Oddělovací filtry nízkého napětí - Bezpečnostní požadavky, Část 4-3: Oddělovací filtry nízkého napětí - Vstupní filtr, Část 4-4: Oddělovací filtry nízkého napětí - Impedanční filtr, Část 4-5: Oddělovací filtry nízkého napětí - Segmentační filtr, Část 4-6: Oddělovací filtry nízkého napětí - Fázový vazební člen a Část 7: Impedance zařízení. V prvním pololetí 2002 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 50065-1 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 1: Všeobecné požadavky, kmitočtová pásma a elektromagnetická rušení. Platí pro elektrické zařízení používající signály v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz pro přenos informace nízkonapěťovými elektrickými systémy, buď veřejnými rozvodnými systémy, nebo instalacemi v objektech odběratelů. Stanovuje kmitočtová pásma

přidělená k různým aplikacím, meze koncového výstupního napětí v provozním pásmu a meze rušení šířeného vedením a vyzařovaného rušení. Uvádí také metody měření. Nestanovuje metody modulace signálu, ani metody kódování, ani funkční vlastnosti (s výjimkou těch, které se týkají prevence vzájemné interference). Nejsou zahrnuty požadavky na prostředí a zkoušky. Předmětem normy je omezit vzájemné ovlivňování mezi zařízením pro přenos signálu v elektrických instalacích a mezi tímto a jiným zařízením. Norma je navíc určena k omezení interference do citlivého elektronického zařízení, způsobené zařízením pro přenos signálu. Nicméně úplné zamezení této interference se nemůže zajistit. ČSN EN 50065-1 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 50065-1+A1 z prosince 1994.

ČSN EN 50065-4-1 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 4-1: Oddělovací filtry nízkého napětí. Kmenová specifikace. Platí pro oddělovací filtry instalované v rozvodné síti nízkého napětí a pracující v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz v rozvodné síti nízkého napětí. Neplatí pro univerzální filtry pro potlačení EMI a neplatí pro zařízení závislá na protokolu vyjma fyzické vrstvy (kmitočet). Dále neplatí pro filtry vestavěné do domácích spotřebičů, např. praček a kávovarů. Specifikuje definice impedance a přenosové funkce, požadavky a zkušební metody pro oddělovací filtr a některé jiné požadavky, např. pokles napětí, svodový proud a činitel tvaru. Impedance a přenosná funkce jsou vztaženy k síťovým svorkám oddělovacího filtru. Použití oddělovacího filtru se považuje za volitelné, mohou existovat i další pravidla nebo povinnosti, které jsou mimo rozsah platnosti této normy. Bezpečnostní požadavky vztahující se na oddělovací filtry, nejsou v této normě zahrnuty. (Jsou zahrnuty v jiné části souboru norem ČSN EN 50065.) ČSN EN 50065-4-1 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 50065-4-2 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 4-2: Oddělovací filtry nízkého napětí. Bezpečnostní požadavky. Platí pro elektrická zařízení, jako jsou oddělovací filtry a fázové vazební členy v síťovém komunikačním systému při napětí mezi fází a zemí střídavé sítě, nepřesahující 250 V AC a jmenovitém proudu nepřesahujícím 125 A, určená pro domácnost, a podobné pevné elektrické instalace, včetně budov obytných, obchodních a lehkého průmyslu. ČSN EN 50065-4-2 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 50065-7 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 7: Impedance zařízení. Byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice), což znamená, že nebyl vydán její český text. Obsahuje pouze **Anotaci obsahu:** Platí pro elektrická zařízení, s výjimkou oddělovacích filtrů, která používají signály

v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz pro přenos dat v elektrických sítích nízkého napětí, buď veřejných, nebo v objektech zákazníků. Specifikuje požadavky na síťová komunikační zařízení, pokud jde o zatěžovací impedanci sítě. Nespecifikuje impedanci vnějších prvků, které nejsou nutné pro obvyklou funkčnost komunikačního zařízení. ČSN EN 50065-7 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 50124-1 (33 3501) Drážní zařízení. Koordinace izolace. Část 1: Základní požadavky. Vzdušné vzdálenosti a povrchové cesty pro všechna elektrická a elektronická zařízení. Platí pro zařízení v zabezpečovacích systémech, na drážních vozidlech a pro pevná trakční zařízení do nadmořské výšky 2 000 m. Cílem koordinace izolace je zabránit zbytečnému předimenzování izolace. Stanoví: - požadavky na vzdušné vzdálenosti a povrchové cesty pro zařízení, všeobecné požadavky na zkoušky týkající se koordinace izolace. ČSN EN 50124-1 byla vydána v dubnu 2002. S účinností od 1. 10. 2002 se touto normou ruší kapitola 5, ČSN 34 1500 z prosince 1995 a články C.14f) a C.53 přílohy C změny Z5 ČSN 34 1510 z 22. 12. 1971, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 50124-2 (33 3501) Drážní zařízení. Koordinace izolace. Část 2: Přepětí a ochrana před přepětím. Platí pro: - pevná trakční zařízení (za sekundárním vinutím trakční transformovny) a pro drážní vozidla připojená k trakčnímu vedení jedné ze soustav, definovaných v ČSN EN 50163, - drážní vozidla připojená k průběžnému vedení. Norma uvádí pro tato zařízení požadavky na simulaci a/nebo zkoušku pro ochranu před přechodnými přepětími. Dlouhodobá přepětí nejsou předmětem této normy. ČSN EN 50124-2 byla vydána v dubnu 2002. S účinností od 1. 10. 2002 se touto normou ruší články 7.1.1, 7.2.1 a 7.3.5 ČSN 34 1500 z prosince 1995 a článek C.37 přílohy C změny Z5 ČSN 34 1510 z 22. 12. 1971, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 50153 (33 3503) Drážní zařízení. Drážní vozidla. Opatření na ochranu před úrazem elektrickým proudem. Provádí rozbor předpisů, které se používají pro konstrukci a výrobu elektrických zařízení a prostředků drážních vozidel na ochranu osob před úrazem elektrickým proudem. Norma platí pro kolejová vozidla a elektricky napájená silniční vozidla (trolejbusy), vozidla pohybující se na principu magnetické levitace a pro elektrická zařízení instalovaná na těchto vozidlech. Norma neplatí pro: - důlní dráhy v hlubinných dolech, - instalace jeřábů, pohyblivé plošiny a podobné dopravní systémy na kolejnicích, - lanové dráhy, - dočasné konstrukce. ČSN EN 50153 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 50125-1 (33 3504) Drážní zařízení. Podmínky prostředí pro zařízení. Část 1: Zařízení drážních vozidel. Účelem této normy je definovat

podmínky prostředí vyskytující se v Evropě. Předmět této normy zahrnuje použití elektrických, elektromechanických a elektronických zařízení drážních vozidel z hlediska těchto parametrů: výška, teplota, vlhkost, pohyb vzduchu, déšť, sníh a kroupy, led, sluneční záření, blesky, znečištění, vibrace a rázy, elektromagnetické rušení, akustický hluk, charakteristiky napájecí soustavy. *Poznámka recenzenta: Tyto nepříznivé faktory jsou v normě pojednány nikoliv z hlediska vlivu na člověka, ale na zařízení drážních vozidel.* Norma po této stránce poskytuje všeobecný návod umožňující nestranné hodnocení při posuzování evropských projektů. Definované podmínky se považují za normální provozní podmínky, lze specifikovat občas se vyskytující náročnější podmínky. Příslušné normy výrobků nebo zvláštní požadavky mohou definovat mikroklimata v okolí součástek. Norma není určena k použití pro jeřáby, důlní vozidla, vozidla lanových drah. V normě se neuvažují vlivy cestujících na zařízení, ani vliv zařízení na cestující. ČSN EN 50125-1 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 61373 (33 3565) Drážní zařízení. Zřízení drážních vozidel. Zkoušky rázy a vibracemi. Stanoví požadavky na zkoušení prvků zařízení určených pro použití na drážních vozidlech, které jsou následně vystaveny vibracím a rázům v důsledku charakteru prostředí drážního provozu. Pro dosažení jistoty, že jakost prvku je přijatelná, musí prvek vydržet zkoušky po přiměřenou dobu trvání simulující provozní podmínky, které se vyskytují během předpokládané doby jeho života. Tato část je určena k hodnocení zařízení, které je upevněno k hlavní konstrukci vozidla (a/nebo k součástem na ní namontovaných). Není určena ke zkoušení zařízení, která tvoří součást hlavní konstrukce. V řadě případů může odběratel požadovat doplňující nebo speciální zkoušky vibracemi, např.: a) u zařízení namontovaných na prvcích, nebo spojených s prvky, o nichž je známo, že vytvářejí buzení s pevným kmitočtem, b) u zařízení, jako jsou trakční motory, pantografy, smýkadla sběrače, součásti závěsu a mechanické části určené k přenášení sil a/nebo momentu, která mohou být podrobena zkouškám v souladu se speciálními požadavky, které platí pro jejich používání na drážních vozidlech. Ve všech takových případech mají být prováděné zkoušky předmětem dohody ve stadiu nabídky, c) u zařízení určených pro používání ve speciálních provozních prostředích, podle požadavků stanovených odběratelem. ČSN EN 61373 byla vydána v dubnu 2002. S účinností od 1. 4. 2007 se ruší článek B.56a) přílohy B změny Z5 ČSN 34 1510 z 22. 12. 1971, který do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 50132-4-1 (33 4582) Poplachové systémy. CCTV sledovací systémy pro použití v bezpečnostních aplikacích. Část 4-1: Černobílé monitory. Stanovuje minimální požadavky na funkční vlastnosti a zkoušení černobílých monitorů uzavřených televizních okruhů (CCTV) ve sledovacích

systémech používaných v bezpečnostních aplikacích využívajících standardu CCIR s 625 televizními řádky. ČSN EN 50132-4-1 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 50132-5 (33 4582) Poplachové systémy. CCTV sledovací systémy pro použití v bezpečnostních aplikacích. Část 5: Přenos videosignálu. Specifikuje minimální požadavky pro stanovení a zkoušení znaků provedení kanálu pro přenos videosignálu zahrnujícího vysílač, přijímač a mezilehlá zařízení, propojená vybraným přenosovým médiem, pro použití ve sledovacích systémech CCTV. Zařízení pro přenos videosignálu může být zkombinováno s dalšími funkcemi, např. pro přenos zvuku nebo dat. Tyto funkce nejsou v této normě zahrnuty. ČSN EN 50132-5 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 50134-3 (33 4590) Poplachové systémy. Systémy přivolání pomoci. Část 3: Místní jednotka a kontrolér. Specifikuje požadavky a zkoušky na místní jednotky a kontroléry tvořící část systému přivolání pomoci. Norma se týká místních jednotek a kontrolérů, které přijímají spuštěný poplachový signál z ručně, nebo automaticky spouštěného aktivačního zařízení, a převádí tento poplachový signál pro přenos do poplachového přijímacího centra (PPC/PCO) nebo příjemci poplachu. Místní jednotka a kontrolér jsou jednak oddělené jednotky, nebo integrované do jedné jednotky. Norma nespecifikuje EMC a elektrickou bezpečnost. Ty jsou uvedeny v dalších normách. ČSN EN 50134-3 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 60870-5-104 (33 4650) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 5-104: Přenosové protokoly. Síťový přístup pro IEC 60870-5-101 používající normalizované transportní profily. Vydána v březnu 2002.

ČSN EN 61334-5-1 (33 4750) Automatizace dodávky elektrické energie s použitím vf přenosových systémů po distribučním vedení. Část 5-1: Profily nižších vrstev. Profil s klíčováním posuvem rozprostřeného kmitočtu (S-FSK). Vydána v dubnu 2002.

Třída 34 – Elektrotechnika

Tato třída zahrnuje technické normy pro pohyblivé šňůry a šňůrová vedení, pro elektrické spoje a svorky, pro ultrazvuková obyčejná i zvláštní elektrická zařízení, pro elektrická zařízení v dolech, těžkých provozech a pro elektrická trakční zařízení, pro elektrická zařízení s rentgeny a radioaktivními látkami. Dále pro elektrická nadzemní sdělovací vedení, vnitřní sdělovací rozvody a pro jejich ochranu, pro rozhlas po vedení, pro železniční zabezpečovací zařízení, pro požární signalizaci a dorozumívací zařízení, předpisy pro odrušení, dále pro elektrickou bezpečnost ve zvláštních podmínkách, pro práce na elektrických zařízeních a vedeních, pro obsluhu

točivých strojů a transformátorů, elektrotechnické názvoslovné normy, pro řady jmenovitých napětí a kmitočtů, pro značky nahrazující nápisy, pro zkoušky vlivu vnějších činitelů prostředí, pro materiály pro elektrotechniku, pro izolační soustavy a materiály včetně kapalin, pro vodiče a kabely a jejich zkoušení, pro vodiče a kabely v podmínkách požáru. Dále pro různé druhy vodičů i kabelů (pro vinutí, silové, sdělovací apod.), pro vlnovody, pro izolátory, různé druhy stožárů, pro armatury a součásti venkovních vedení a konečně pro armatury trakčních a trolejových vedení. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 00 až 59.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 925 norem (k témuž datu v r. 2001 - 882 a v r. 2000 jen 786 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 13 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 61663-2 (34 1391) Ochrana před bleskem. Telekomunikačních vedení. Část 2. Vedení s kovovými vodiči. Pojednává o ochraně venkovních telekomunikačních vedení s kovovými vodiči, (např. přívodní sítě, vedení mezi budovami) před bleskem. Předmětem této normy je ochrana telekomunikačních vedení a připojených zařízení před přímými a nepřímými účinky blesku omezením rizika možné škody způsobené přepětím a nadproudy v těchto vedeních na hodnoty, které jsou nižší nebo rovné přípustnému riziku škody. ČSN EN 61663-2 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 61643-21 (34 1392) Ochrana před přepětím nízkého napětí. Část 21: Ochrany před přepětím zapojené v telekomunikačních a signalizačních sítích. Požadavky na funkci a zkušební metody. Používá se na zařízení pro ochranu před přepětím telekomunikačních a signalizačních sítí před nepřímými a přímými účinky blesků a jiných přechodných přepětí. Účelem těchto ochran před přepětím (SPD = Surge Protective Device) je chránit moderní elektronická zařízení připojená ke sdělovacím a signalizačním sítím se jmenovitým střídavým napětím do 1 000 V (efektivní hodnota) a stejnosměrným napětím do 1 500 V. ČSN EN 61643-21 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 60322 (34 1585) Drážní zařízení. Elektrická zařízení drážních vozidel. Pravidla pro výkonové rezistory v otevřeném provedení. Obsahuje pravidla pro všechny výkonové rezistory, (např. brzdové, topné, tlumicí členy přepěťové ochrany a filtry) používané ve výkonových a pomocných obvodech kolejových vozidel bez ohledu na obvod a typ vozidla, kde jsou použity. Tyto rezistory jsou většinou v otevřeném provedení a používají se ve znečištěných oblastech. Konstrukční provedení sestává z prvků rezistoru, jako jsou mřížky, plechy, proužky, pásky nebo dráty. ČSN EN 60322 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN IEC 322 ze srpna 1997.

ČSN EN 50159-1 (34 2670) Drážní zařízení. Sdělovací a zabezpečovací systémy a systémové zpracování dat. Část 1: Komunikace v uzavřených přenosových zabezpečovacích systémech. Platí pro elektronické systémy vztahující se k bezpečnosti, které používají pro účely komunikace uzavřený přenosový systém. Norma udává základní požadavky potřebné pro dosažení komunikace vztahující se k bezpečnosti mezi zařízeními vztahujícími se k bezpečnosti, která jsou připojena k přenosovému systému. Norma platí pro specifikaci a návrh bezpečnostních požadavků sdělovacího systému pro dosažení stanovené úrovně integrity bezpečnosti (SIL). Stanovení bezpečnostních požadavků je předpokladem důkazu bezpečnosti elektronického systému. Podklady o řízení bezpečnosti a managementu jakosti je třeba převzít z EN 50129. Předmětem této části normy jsou podklady pro funkční a technickou bezpečnost. ČSN EN 50159-1 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 50159-2 (34 2670) Drážní zařízení. Sdělovací a zabezpečovací systémy a systémové zpracování dat. Část 2: Komunikace v otevřených přenosových zabezpečovacích systémech. Platí pro elektronické systémy vztahující se k bezpečnosti, které používají pro účely komunikace otevřeného přenosového systému. Norma udává základní požadavky potřebné pro dosažení přenosu vztahujícího se k bezpečnosti mezi zařízeními vztahujícími se k bezpečnosti, která jsou připojena k otevřenému přenosovému systému. Norma platí pro specifikaci bezpečnostních požadavků zařízení vztahujících se k bezpečnosti, připojených k otevřenému přenosovému systému, pro dosažení stanovené úrovně integrity bezpečnosti (SIL). Vlastnosti a chování otevřeného přenosového systému se používají pouze pro definici funkčních charakteristik, ne však pro bezpečnost. Předmětem této normy jsou požadavky týkající se komunikace pro podklad funkční a technické bezpečnosti. Norma neplatí pro stávající systémy, které již byly schváleny před vydáním této normy. Poměrně rozsáhlá norma, cca 45 stran. ČSN EN 50159-2 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 54-3 (34 2710) Elektrická požární signalizace. Část 3: Požární poplachová zařízení. Sirény. Specifikuje požadavky, zkušební metody a kritéria provedení požárních poplachových sirén v pevných instalacích, určených k akustickému varování obyvatel budovy o požáru v systému elektrické požární signalizace. Norma specifikuje požární poplachové sirény pro dva typy prostředí použití, typ A pro vnitřní použití a typ B pro venkovní použití. Norma nezahrnuje: a) zařízení typu reproduktoru určeného pro vysílání nouzových hlasových zpráv, b) kontrolní sirény, např. uvnitř ústředny. Za pozornost stojí "nic neříkající" definice v čl. 3.3: **Zařízení typu A:** akustické požární poplachové zařízení - siréna, navržená pro vnitřní použití. A dále v čl.3.4: **Zařízení typu B:** akustické požární poplachové zařízení - siréna, navržená pro vnější použití. ČSN EN 54-3 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 54-11 (34 2710) Elektrická požární signalizace. Část 11: Tlačítkové hlásiče. Specifikuje požadavky a zkušební metody tlačítkových hlásičů, používaných v systémech elektrické požární signalizace instalované v budovách a v okolí budov. Norma bere v úvahu vzhled a provoz hlásičů typu A i B a zahrnuje jak ty, které jsou tvořeny jednoduchými mechanickými spínači, a jsou vybaveny pasivními elektronickými součástkami, (např. rezistory a diody), tak ty, které obsahují aktivní elektronické součásti a spolupracují s ústřednami při signalizaci a identifikaci, např. adresy nebo místa. V čl. 3.4.1 a 3.4.2 jsou tyto typy hlásičů definovány takto: **Tlačítkový hlásič typ A: přímá obsluha:** hlásič, u kterého je přechod do poplachového stavu automatický (bez nutnosti dalšího ručního zásahu) poté, co byl křehký prvek rozbit, nebo posunut. **Tlačítkový hlásič typ B: nepřímá obsluha:** hlásič, u kterého přechod funkčního prvku do poplachového stavu vyžaduje samostatné ruční ovládání funkčního prvku uživatelem poté, co byl křehký prvek rozbit, nebo posunut. ČSN EN 54-11 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 60695-8-1 (34 5615) Zkoušení požárního nebezpečí. Část 8-1: Uvolňované teplo. Všeobecný návod. Poskytuje návod k posouzení uvolňování tepla z elektrotechnických výrobků a z materiálů, z nichž jsou tyto výrobky zhotoveny. Data o uvolňovaném teple lze použít při posuzování požárního nebezpečí a v požárně bezpečnostním inženýrství. K povinnostem technických komisí patří i to, aby při vypracovávání svých publikací v případě potřeby používaly základní bezpečnostní publikace. ČSN EN 60695-8-1 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 61083-1 ed.2 (34 5649) Přístroje a programové vybavení pro měření při zkouškách impulzy vysokého napětí. Část 1: Požadavky na přístroje. Vydána v dubnu 2002. S účinností od 1. 3. 2004 se ruší ČSN IEC 790 z října 1992 a ČSN EN 61083-1 z května 1997, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejného čísla.*

ČSN EN 61788-4 (34 5685) Supravodivost. Část 4: Stanovení koeficientu zbytkového odporu. Koeficient zbytkového odporu kompozitních supravodičů Nb-Ti. Vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 61631 (34 5852) Zkušební metoda pro stanovení mechanické pevnosti jader z magnetických oxidů. Vydána v červnu 2002.

ČSN EN 62044-3 (34 5886) Jádra z magneticky měkkých materiálů. Metody měření. Část 3: Magnetické vlastnosti při vysoké budicí úrovni.

Vydána v lednu 2002. Nahradila článek 11.2 a přílohu J normy ČSN 34 5886-1 z 29. 8. 1988.

ČSN EN 60205 (34 5889) Výpočet efektivních parametrů magnetických součástek Vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN IEC 205 z července 1994.

Třída 35 – Elektrotechnika

Tato třída zahrnuje technické normy pro točivé elektrické stroje obecně, pro stejnosměrné, synchronní a asynchronní stroje a motory, pro svorkovnice, komutátory, kartáče apod., točivých strojů, pro nejrůznější druhy transformátorů a tlumivek, včetně norem pro jejich součásti, a též normy pro výkonové polovodičové měniče, usměrňovače i součástky, pro tyristorové pohony, pro elektrické přístroje, pro různé druhy relé a ochran, pro elektromagnety i zkoušky elektronických součástek. Dále pro mnoho druhů spínacích zařízení, pro zásuvky a vodiče, pro pojistky, elektroměry pro elektrické měřicí přístroje včetně přístrojů jaderné techniky. Posléze pro hromosvody, rezistory, termistory a kondenzátory. Dále ještě pro elektronky a polovodičové součástky, pro plošné spoje, stojany přenosových zařízení, kabely a součástky pro vláknovou optiku a konečně na pomůcky pro obsluhu. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 00 až 15, 65 až 68 a konečně 88 a 97.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 1 366 norem (k témuž datu v r. 2001 - 1298 a v r. 2000 jen 1263 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 10 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 50347 (35 0310) Trojfázové asynchronní motory pro všeobecné použití s normalizovanými rozměry a výkony. Velikost koster 56 až 315 a velikosti přírub 65 až 740. Vztahuje se na trojfázové asynchronní motory pro všeobecné použití v průmyslu s normalizovanými rozměry, s kmitočtem 50 Hz, se jmenovitým napětím nepřesahujícím 690 V, s rozměry vybranými z IEC 60072-1 (v ČR zavedena jako ČSN IEC 72-1) v rozsahu: Velikosti koster - výšky osy: 56 mm až 315 mm. Velikosti přírub - průměr roztečné kružnice příruby: 65 mm až 740 mm. V normě jsou uvedeny tabulky montážních rozměrů, rozměrů konců hřídelů a výkonů. ČSN EN 50347 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 60076-10 (35 1089) Výkonové transformátory. Část 10: Stanovení hladin hluku. Definuje metody měření akustického tlaku a akustické intenzity, kterými mohou být stanoveny hladiny akustického výkonu transformátorů, reaktorů a jejich chladicího zařízení. Metody jsou použitelné pro transformátory a reaktory, na které se vztahují IEC 60076 (soubor - postupně

zaváděný jako ČSN EN 60076), IEC 60289 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60289), IEC 60726 (v ČR zavedena jako ČSN 35 1112) a IEC 61378 (soubor - postupně zaváděný jako ČSN EN 61378) bez omezení týkajícího se velikosti, nebo napětí a jsou-li vybaveny svým normálním chladicím pomocným zařízením. Norma je především určena pro měření prováděná ve výrobním závodě. Podmínky měření v místě instalace mohou být velmi odlišné vlivem blízkosti jiných objektů včetně jiných transformátorů. ČSN EN 60076-10 byla vydána v dubnu 2002. S účinností od 1. 6. 2004 se ruší ČSN EN 60551+A1 z června 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem nestejného čísla.*

ČSN IEC 1276 (35 6578) Přístroje jaderné techniky. Směrnice pro výběr metrologicky podporovaných spektrometrických systémů pro jaderné záření. Platí pro spektrometrické systémy jaderného záření, které jsou metrologicky podporovány. Účelem této zprávy je pomoci uživatelům spektrometrů jaderného záření ve výběru specifikace vhodného systému pro daný typ použití. Spektrometry jaderného záření se široce používají nejen v jaderné fyzice, ale i v mnoha oborech moderní techniky: aktivační a X fluorescenční analýze, kontrole životního prostředí, geologické prospekci, geochemickém výzkumu, biologii, v ochraně před radioaktivním zářením atd. Moderní spektrometry jaderného záření jsou jedny z nejpřesnějších přístrojů. ČSN IEC 1276 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN 35 6578 z 12. 5. 1985.

ČSN IEC 1145 (35 6649) Kalibrace a použití sestav s ionizační komorou k měření radionuklidů. Zabývá se postupy pro stanovení aktivity známých radionuklidů při použití různých, pro tento účel běžně dostupných, ionizačních komor. Použití normy je omezeno na přístroje, které jako detektory používají studnové ionizační komory. Norma stanoví postup pro dosažení měření, které má přesnost do ± 10% a reprodukovatelnost do ± 5% (obvykle pro zdroje s aktivitou větší než 3,7 x 10^6 Bq (100μCi). ČSN IEC 1145 byla vydána v lednu 2002.

ČSN IEC 1306 (35 6650) Přístroje jaderné techniky. Mikroprocesorová zařízení k měření jaderného záření. Platí pro přístroje, které používají ke zpracování signálů (generovaných detektory záření) mikroprocesor. Číslicové a analogové měřiče četnosti se již dlouho používají v jaderné oblasti, ve výzkumu, v průmyslu a radiační ochraně. Řešení takovéhoto zařízení s mikroprocesorem umožňuje dosáhnout lepších vlastností, pokud jde o přesnost, opakovatelnost, přizpůsobení aplikaci a univerzálnost, a umožňuje rozšířit funkce o různé pomocné činnosti. Proto jsou tyto přístroje spíše považovány za mikroprocesorová zařízení k měření záření, než za

jednoduché měřiče četnosti. Předmětem normy je stanovit specifické standardní požadavky včetně charakteristik a zkušebních podmínek pro mikroprocesorová zařízení k měření záření. ČSN IEC 1306 byla vydána v únoru 2002.

ČSN IEC 1559 (35 6651) Záření v jaderných zařízeních. Centralizovaný systém ke kontinuálnímu monitorování záření a/nebo úrovní radioaktivity. Platí pro centralizované systémy ke kontinuálnímu monitorování záření a/nebo úrovní radioaktivity v jaderných zařízeních, sloužící v pracovních prostorech především pro účely radiační ochrany v pracovním prostředí. Přesněji řečeno, platí pro centralizované systémy ke zpracování dat, přenosu dat a k umístění a uspořádání přístrojů. Také platí pro indikování údajů zobrazených místně nebo centrálně. Norma neplatí pro systémy spojené s kritičností. Ty mají splňovat požadavky ČSN IEC 860. Rovněž neplatí přímo pro konstrukci a zkoušení detekčních a měřicích sestav a dílčích zařízení. Ty mají vyhovovat, pokud možno, příslušným ustanovením norem IEC. Norma stanoví všeobecné charakteristiky, všeobecné zkušební postupy, radiační, elektrické, bezpečnostní a klimatické charakteristiky a identifikační osvědčení pro výše uvedená zařízení. ČSN IEC 1559 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 50340 (35 9726) Hydraulické zařízení pro stříhání kabelů. Zařízení používané v elektrických instalacích s jmenovitým napětím do AC 30 kV. Týká se zařízení pro stříhání kabelů používané pro ověření beznapěťového stavu kabelu podle pravidel uvedených v EN 50110 (do května 200l v ČR soubor nezaveden). Zařízení pro stříhání kabelů uvedená v této normě se používají v sítích s jmenovitým napětím do AC 30 kV a jmenovitého kmitočtu do 60 Hz. Norma může být přiměřeně aplikována i na zařízení používaná v sítích s jmenovitým napětím nad AC 30 kV, ale pro zajištění stejné úrovně bezpečnosti musí být odsouhlaseny mezi výrobcem a zákazníkem doplňující požadavky a zkoušky. Tato zařízení nejsou určena pro použití na kabelech se speciálním pancířem, nebo ocelovými drátky, nebo ocelovými páskami o průměru vyšším než 1 mm, nebo o tloušťce větší než 1 mm. ČSN EN 50340 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 61479 (35 9735) Práce pod napětím. Ohebné kryty vodičů z izolačního materiálu. Platí pro ohebné izolační kryty (návleky vedení) za účelem ochrany pracovníků před náhodným dotykem s živými nebo uzemněnými vodiči a pro zamezení zkratů během prací pod napětím. V této normě je obsaženo šest kategorií krytů vodičů s rozdílným složením a vlastnostmi: kategorie A - odolnost vůči kyselině, kategorie H - odolnost vůči oleji, kategorie C - určená pro extrémně nízké teploty okolí, kategorie W - určená pro extrémně vysoké teploty okolí, kategorie Z - odolnost vůči ozonu a kategorie P - určená pro vlhké prostředí. ČSN EN 61479 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 61481 (35 9736) Práce pod napětím. Přenosné fázovací soupravy pro použití při střídavém napětí od 1 kV do 36 kV. Vztahuje se na přenosné fázovací soupravy s vestavěným zdrojem napětí, nebo bez vestavěného zdroje, používané v elektrických sítích střídavého napětí s napětím od 1 kV do 36 kV a kmitočty od 50 Hz do 60 Hz. Tato norma se týká dvoupólových fázovacích souprav propojených vzájemně vodičem, dvoupólových fázovacích souprav pracujících na základě bezdrátového spojení a jednofázových fázovacích souprav s paměťovým systémem. Norma se vztahuje na fázovací soupravy používané v přímém doteku se zkoušenou částí, které mohou být jednodílné, nebo dělené. Některá omezení pro jejich použití mohou být přijata pro průmyslově vyráběné rozvaděče a pro venkovní elektrické drážní sítě (viz příloha B, která obsahuje návod k používání). Tato norma nezahrnuje zařízení, která mohou být používána jako zkoušečky napětí a fázovací soupravy. Poměrně rozsáhlá norma, cca 50 stran. ČSN EN 61481 byla vydána v březnu 2002.

ČSN IEC 61813 (35 9757) Práce pod napětím. Zacházení, údržba a provozní zkoušení zdvihacích pracovních plošin s izolačními rameny. Obsahuje informativní návod pro zacházení, údržbu a požadavky na provozní zkoušení zdvihacích pracovních plošin s izolačními rameny, které se používají při pracích pod napětím. Tato specifikace není náhradou za doporučení výrobců, ale spíše doplňkem obsahujícím kritické požadavky. Za všech okolností musí být také dodrženy specifikace výrobců a přiměřené doporučení, týkající se použití, péče, údržby, oprav a seřízení. Dále norma uvádí informativní Přílohu A, která obsahuje bezpečnostně hygienické požadavky pro čištění isopropanolem s tím, že použití právě tohoto rozpouštědla je pouze doporučené. ČSN IEC 61813 byla vydána v červnu 2002.

Třída 36 - Elektrotechnika

Tato třída zahrnuje technické normy pro osvětlování všeobecně, pro žárovky, výbojky i zářivky apod., pro vnitřní a venkovní osvětlení, terminologické normy, normy pro různé druhy elektrických svítidel, pro bezpečnost elektrických fotoblesků. Dále normy pro bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely, pro elektrické točivé stroje a přístroje kolejových vozidel. Dále normy pro primární články a baterie, akumulátory, fotovoltaické součástky apod. Posléze i technické normy pro rentgeny, světelná signalizační zařízení telegrafní a telefonní přístroje, vysílače, přijímače a antény, radioreléová i družicová zařízení a systémy, plynové lasery a jejich modulátory, navigační a bezpečnostní systémy, aplikovanou elektroniku, elektroakustická zařízení. Dále normy pro záznam a reprodukci zvuku i obrazu, pro elektroakustická měření. Konečně normy pro informační techniku pro lokální počítačové sítě a pro optické disky, identifikační karty a ochranu dat, pro zobrazování a výměnu dokumentů a propojení zařízení informační techniky.

Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 1 806 norem (k témuž datu v r. 2001 - 1 707 a v r. 2000 jen 1 556 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 65 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 60188 ed. 2 (36 0230) Vysokotlaké rtuťové výbojky. Požadavky na provedení. Byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice), které zní: Uvedená evropská a původní mezinárodní norma jsou dostupné v Českém normalizačním institutu, oddělení dokumentačních služeb, Praha 1, Biskupský Dvůr 5. Přejímaná norma se skládá ze 3 stran textu evropské normy a 37 stran anglického textu normy. Obsahuje požadavky na provedení vysokotlakých výbojek pro všeobecné osvětlovací účely s luminoforem, anebo bez luminoforu, ke korekci podání barev v červené části spektra. ČSN EN 60188 byla vydána v březnu 2002. S účinností od 1. 7. 2004 se ruší ČSN EN 60188 + A1 + A5 z června 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejného čísla.*

ČSN EN 60192 ed. 2 (36 0241) Nízkotlaké sodíkové výbojky. Požadavky na provedení. Vydána v lednu 2002. S účinností od 1. 7. 2004 se ruší ČSN EN 60192 z června 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejného čísla.*

ČSN EN 61347-2-11 (36 0510) Ovládací zařízení pro světelné zdroje. Část 2-11: Zvláštní požadavky pro různé elektronické obvody používané ve svítidlech. Uvádí všeobecné a bezpečnostní požadavky pro různé elektronické obvody používané ve svítidlech na střídavé napájení až do 1 000 V včetně při 50 Hz nebo 60 Hz a/nebo na stejnosměrné napájení až do 250 V včetně. Tato část neplatí pro obvody nebo zařízení, pro které jsou publikovány zvláštní normy IEC. ČSN EN 61347-2-11 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 60704-2-4 ed. 2 (36 1008) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Zkušební předpis pro určení hluku šířeného vzduchem. Část 2-4: Zvláštní požadavky na pračky a odstředivky. Platí pro samostatné elektrické pračky, pro kombinované spotřebiče pro domácnost a podobné použití s funkcí praní a odstřeďování a pro odstředivky. Pro měření hluku vyzařovaného pračkami a odstředivkami mohou být použity normy ČSN ISO 3743-1, ČSN ISO 3743-2 a ČSN ISO 3744. Norma se nezabývá požadavky na deklarování hodnot emise hluku. ČSN EN 60704-2-4 ed. 2 byla vydána v dubnu 2002. S účinností od 1. 7. 2004 se ruší ČSN EN 60704-2-4 z prosince

1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejného čísla.*

ČSN EN 50144-2-15 ed. 2 (36 1570) Bezpečnost elektrického ručního nářadí. Část 2-15: Zvláštní požadavky na střihače živých plotů. Platí pro střihače živých plotů konstruované pro obsluhování jednou osobou, určené ke stříhání živých plotů a křoví pomocí jedné, nebo více stříhacích lišt s přímočarým vratným pohybem. Tato norma neplatí pro střihače živých plotů s rotačním řezacím nástrojem a pro střihače živých plotů poháněné oddělenou motorovou jednotkou přenášenou na zádech nebo jiným vnějším zdrojem pohybu. Tato norma neobsahuje takové požadavky na konstrukci nářadí, jejichž účelem je omezení nebezpečí spočívajícího v hluku a vibracích. ČSN EN 501440-2-15 byla vydána v lednu 2002. S účinností od 1. 8. 2003 se ruší ČSN EN 50144-2-15 z července 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejného čísla.*

ČSN EN 60349-2 (36 2205) Drážní zařízení. Točivé elektrické stroje pro kolejová a silniční vozidla. Část 2: Střídavé motory napájené z elektronických měničů. Platí pro střídavé motory napájené z elektronických měničů, které jsou součástí zařízení elektricky poháněných kolejových a silničních vozidel. Předmětem této druhé části je umožnit potvrzení vlastností motoru zkouškami a vytvořit základ pro hodnocení jeho vhodnosti pro určitý provoz a pro srovnání s jinými motory. Za pozornost stojí Příloha C (str. 23 - 30): Měření a mezní hodnoty hluku. ČSN EN 60349-2 byla vydána v květnu 2002. S účinností od 1. 1. 2003 se ruší ČSN 36 2205 z 31. 8. 1987, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou a s ČSN EN 60349-1 z března 2001. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 61960-1 (36 4360) Akumulátorové lithiové články a baterie pro přenosné použití. Část 1: Lithiové akumulátorové články. Stanoví zkoušky vlastností a bezpečnosti článku, označování, značení, rozměry a ostatní požadavky pro lithiové akumulátorové jednotlivé články. Předmětem této normy je poskytnout odběratelům akumulátorových lithiových článků soubor kritérií, s jejichž pomocí by mohli ověřovat vlastnosti a bezpečnost různých lithiových akumulátorových článků, které jsou nabízeny různými výrobci. Norma definuje minimální požadovanou úroveň vlastností a bezpečnosti a normalizované metody pro provádění zkoušek a pro předávání výsledků zkoušek uživateli. Uživatelé musí být schopni stanovit pomocí deklarovaných specifikací použitelnost komerčně dostupných článků a musí být schopni vybrat nejvhodnější článek pro zamýšlené použití. Za pozornost stojí v kapitole 5 - Ověření bezpečnosti, tato **VÝSTRAHA – Provádění těchto zkoušek musí být**

věnována mimořádná pozornost. Články musí být zkoušeny jednotlivě. Je třeba si uvědomit, že i po té, co došlo k jejich odpojení od nabíjecího proudu, mohou se články, které nevyhovují požadavkům, roztrhnout a silně explodovat, větrat, nebo začít hořet. Z tohoto důvodu se musí zkouška provádět v ochranné komoře s ventilací. *Poznámka recenzenta: Není jasné, co si autor výstrahy představuje pod pojmem „větrat“ v souvislosti s havárií článků.* ČSN EN 61960-1 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 61960-1 z června 2001.

ČSN EN 61427 (36 4365) Akumulátorové články a baterie pro fotovoltaické solární energetické systémy. Všeobecné požadavky a metody zkoušek. Poskytuje všeobecné informace, které se týkají požadavků na akumulátorové baterie používané ve fotovoltaických (PV) solárních energetických systémech a typických metod zkoušek používaných pro ověřování vlastností baterií. Norma neobsahuje specifické informace týkající se stanovení rozměrů baterií, metod nabíjení, nebo návrhu PV systémů. Postupy při provádění normalizovaných zkoušek jsou popsány. Kapitola 17 – Bezpečnost obsahuje pouze jedinou větu: “Postupy, které musí být dodrženy během instalace, uvedení do provozu, provozu zajišťování údržby a likvidace, je třeba vyhledat v pokynech výrobce.” ČSN EN 61427 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 50272-2 (36 4380) Bezpečnostní požadavky pro akumulátorové baterie a akumulátorové instalace. Část 2: Staniční baterie. Platí pro staniční akumulátorové baterie a bateriové instalace s maximálním stejnosměrným napětím 1 500 V (jmenovitým) a popisuje principiální opatření na ochranu před úrazem způsobeným: - elektrickým proudem, - emisí plynu, - elektrolytem. Stanoví požadavky z bezpečnostních hledisek spojených s konstrukcí, používáním, revizí, údržbou a likvidací. Tato norma platí pro olověné a NiCd baterie. ČSN EN 50272-2 byla vydána v únoru 2002. S účinností od 1. 4. 2003 se ruší ČSN 33 2610 ze září 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem velmi rozdílného čísla.*

ČSN EN 61951-1 (36 4385) Akumulátorové články a baterie obsahující alkalické, nebo jiné nekyselé elektrolyty. Přenosné uzavřené plynotěsné akumulátorové články. Část 1: Nikl-kadmium. Stanoví značení, označování, rozměry, zkoušky a požadavky pro přenosné uzavřené plynotěsné nikl-kadmiové malé hranolové, válcové a knoflíkové akumulátorové články vhodné pro použití v libovolné poloze. Za pozornost stojí v kapitole 4, v čl. 4.7 – Funkce bezpečnostního zařízení, tato **VÝSTRAHA – Zkouška musí být prováděna s mimořádnou opatrností! Články se musí zkoušet jednotlivě. Je třeba upozornit na to, že články, které nevyhovují požadavku, se mohou roztrhnout a explodovat, i když jsou již odpojeny od nabíjecího proudu.**

Z toho důvodu se musí zkouška provádět v ochranné komoře. ČSN EN 61951-1 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 61951-2 (36 4385) Akumulátorové články a baterie obsahující alkalické nebo jiné nekyselé elektrolyty. Přenosné uzavřené plynotěsné akumulátorové články. Část 2: Nikl-metalhydrid. Stanoví značení, označování, rozměry, zkoušky a požadavky pro přenosné uzavřené plynotěsné nikl-metalhydridové malé hranolové, válcové a knoflíkové akumulátorové články vhodné pro použití v libovolné poloze. Za pozornost stojí v kapitole 4, v čl. 4.7 – Funkce bezpečnostního zařízení, tato **VÝSTRAHA – Zkouška musí být prováděna s mimořádnou opatrností! Články se musí zkoušet jednotlivě. Je třeba upozornit na to, že články, které nevyhovují požadavku, se mohou roztrhnout a explodovat, i když jsou již odpojeny od nabíjecího proudu. Z toho důvodu se musí zkouška provádět v ochranné komoře.** ČSN EN 61951-2 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 60601-2-44 ed. 2 (36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2-44: Zvláštní požadavky na bezpečnost rentgenových zařízení pro výpočetní tomografii. Platí pro rentgenová zařízení pro výpočetní tomografii (CT skenery). Obsahuje požadavky na bezpečnost rentgenové soupravy, a to i v případě, kdy je vysokonapěťový zdroj vestavěn v rentgenovém zářiči. Předmětem této normy je stanovení zvláštních požadavků pro zajištění bezpečnosti CT skenerů a specifikace metod ověřování shody s těmito požadavky. ČSN EN 60601-2-44 ed. 2 byla vydána v dubnu 2002. S účinností od 1. 7. 2004 se ruší ČSN EN 60601-2-44 z ledna 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejného čísla.*

ČSN EN 60601-2-45 ed. 2 (36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2-45: Zvláštní požadavky na bezpečnost mamografických rentgenových zařízení a mamografických stereotaktických přístrojů. Předmětem této normy (Část 2-45) je: 1) formulace vhodných konstrukčních a výrobních požadavků na bezpečnost mamografických rentgenových zařízení a mamografických stereotaktických přístrojů s respektováním zvláštních funkčních vlastností a okolností použití těchto zařízení, 2) stanovení zvláštních požadavků pro zajištění bezpečnosti a specifikace metod prokázání shody s těmito požadavky. Za pozornost stojí tato ***POZNÁMKA 4*** *Pokud jde o radiologickou ochranu, při přípravě této normy se předpokládalo, že výrobci a uživatelé přijímají všeobecné principy Mezinárodní komise pro radiologickou ochranu (ICRP), uvedené v ICRP 60, 1990, odstavec 112 zejména: "(a) Neměla by se provádět žádná činnost vedoucí k ozáření, pokud není odůvodněna dostatečným přínosem pro ozáření jedince nebo pro společnost, který vyváží rizika, která při této činnosti vznikají. (Zdůvodnění ozáření). (b) U každého*

konkrétního používaného zdroje je třeba udržovat velikost individuálních dávek, počet ozářených osob a pravděpodobnost vystavení se nekontrolovatelnému ozáření na tak nízké úrovni, jaké lze rozumně dosáhnout při uvážení hospodářských a společenských hledisek. Tato činnost by měla být usměrněna pomocí omezení dávek jednotlivců (omezení dávky) nebo rizika, kterému jsou jednotlivé osoby vystaveny v případě potenciálního ozáření (omezení rizik), aby byla omezena nerovnováha způsobená hospodářskými a společenskými hledisky. (Optimalizace ochrany). (c) Ozáření osob, které vzniká ze všech činností vedoucích k ozáření, by mělo podléhat dávkovým limitům nebo kontrole rizika v případě potenciálního ozáření. Cílem těchto opatření je zabezpečit, že žádná osoba nebude vystavena riziku z ozáření, které je za normálních okolností považováno u dané činnosti za nepřijatelné. Ne všechny zdroje mohou být regulovány, a proto je nutné před stanovením dávkového limitu určit zdroje, na které se limity vztahují. (Limity individuálních dávek a rizik)". ČSN EN 60601-2-45 ed. 2 byla vydána v květnu 2002. S účinností od 1. 7. 2004 se ruší ČSN EN 60601-2-45 z prosince 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejného čísla.*

ČSN EN 60601-2-47 (36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2-47: Zvláštní požadavky na bezpečnost a základní vlastnosti ambulantních elektrokardiografických systémů. Tato zvláštní norma pouze mění a doplňuje všeobecnou normu ČSN EN 60601-1:1994 a uvádí jen výjimky (náhrady, doplnění) této normy. Předmětem této zvláštní normy je pak stanovení zvláštních požadavků na bezpečnost včetně základních funkčních vlastností ambulantních elektrokardiografických systémů. ČSN EN 60601-2-47 byla vydána v červnu 2002.

ČSN IEC 1288-1 (36 4850) Defibrilátory. Defibrilátory-monitory. Část 1: Provoz. Obsahuje pokyny týkající se bezpečného a efektivního provozu a údržby defibrilátorů, které má provádět lékařský a ošetřovatelský personál. Tato zpráva neplatí pro automatické implantabilní defibrilátory a pro automatické externí defibrilátory. Aplikační pokyny této zprávy platí pro bezpečný provoz a obsluhu defibrilátorů konstruovaných podle požadavků bezpečnosti ČSN IEC 601-1 a ČSN IEC 601-2-4. Ne všechny stávající defibrilátory splňují minimální požadavky platných mezinárodních norem. I tak nepochybně budou pokyny z této zprávy pro používání těchto přístrojů užitečné. ČSN IEC 1288-1 byla vydána v březnu 2002.

ČSN IEC 1288-2 (36 4850) Defibrilátory. Defibrilátory-monitory. Část 2: Údržba. Obsahuje pokyny týkající se údržby defibrilátorů, definovaných dále v kapitole 3, kterou má provádět klinický inženýrský personál. Tato zpráva neplatí pro automatické implantabilní defibrilátory a pro

automatické externí defibrilátory. Aplikační pokyny této zprávy platí pro údržbu defibrilátorů konstruovaných podle požadavků bezpečnosti ČSN IEC 601-1 a ČSN IEC 601-2-4. Ne všechny stávající defibrilátory splňují minimální požadavky platných mezinárodních norem. I tak však budou pokyny z této zprávy pro používání těchto přístrojů užitečné. ČSN IEC 1288-2 byla vydána v březnu 2002.

ČSN IEC 1289-1 (36 4851) Vysokofrekvenční chirurgické přístroje. Část 1: Provoz. Obsahuje pokyny týkající se bezpečného a efektivního provozu a údržby vysokofrekvenčních chirurgických přístrojů, které má provádět lékařský a ošetřovatelský personál. Aplikační pokyny této zprávy platí pro bezpečný provoz a obsluhu vysokofrekvenčních chirurgických přístrojů. Ne všechny stávající vysokofrekvenční chirurgické přístroje splňují minimální požadavky platných mezinárodních norem. I tak však budou pokyny z této zprávy pro používání těchto přístrojů užitečné. ČSN IEC 1289-1 byla vydána v březnu 2002.

ČSN IEC 1289-2 (36 4851) Vysokofrekvenční chirurgické přístroje. Část 2: Údržba. Obsahuje pokyny týkající se údržby vysokofrekvenčních chirurgických přístrojů, které má provádět inženýrský personál. Aplikační pokyny této zprávy platí pro údržbu vysokofrekvenčních chirurgických přístrojů. Ne všechny stávající vysokofrekvenční chirurgické přístroje splňují minimální požadavky platných mezinárodních norem. I tak však budou pokyny z této zprávy pro používání těchto přístrojů užitečné. ČSN IEC 1289-2 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 50201 (36 7011) Rozhraní pro DVB-IRD. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN EN 50201 z července 1999.

ČSN EN 50083-5 (36 7211) Kabelové sítě pro televizní a rozhlasové signály a interaktivní služby. Část 5: Části stanic distribučního systému. Vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 50083-5 z března 1996.

ČSN EN 50248 (36 7311) Vlastnosti přijímačů DAB. Vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 50248 z listopadu 1999.

ČSN EN 50320 (36 7313) Systém digitálního rozhlasového vysílání. Specifikace souboru příkazů DAB pro přijímače (DCSR). Vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 50320 z července 2001.

ČSN EN 61937 (36 7552) Digitální zvuk. Rozhraní pro zvukový bitový tok kódovaný nelineární PCM používající IEC 60958. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN EN 61937 z června 2001.

ČSN EN 50360 (36 7901) Norma výrobku pro prokazování shody mobilních telefonů se základními omezeními z hlediska expozice člověka elektromagnetickými poli (300 MHz až 3 GHz). Platí pro každé vysílací zařízení, u něhož se počítá s využitím vyzařující části v bezprostřední blízkosti lidského ucha (mj. mobilní telefony, bezšňůrové telefony atd.) a pokrývá kmitočtový rozsah 300 Mhz až 3 GHz. Předmětem této normy je prokazovat shodu takového zařízení se základními omezeními z hlediska expozice člověka vysokofrekvenčními elektromagnetickými poli. Za pozornost stojí kapitola 4 - Meze expozice, kde se uvádí: "Mobilní telefon musí být v souladu se základním omezením stanoveným v Council Recommendation 1999/519/EC o limitech expozice obyvatelstva elektromagnetickými poli (0 Hz až 300 GHz), příloha II. Druhou možností je použití limitu podle ICNIRP Guidelines (duben 1998)." *Poznámka recenzenta: V názvu normy i v kapitole 4 je překladová chyba. Správně má být "expozice... elektromagnetickým polím".* ČSN EN 50360 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 50361 (36 7902) Základní forma pro měření specifické míry absorpce (SAR) z hlediska expozice člověka elektromagnetickými poli z mobilních telefonů (33 MHz až 3 GHz). Specifikuje metodu pro prokazování shody vysílacích zařízení, u nichž se počítá s využitím vyzařující části v bezprostřední blízkosti lidského ucha, s limity specifické míry absorpce (SAR) a pokrývá kmitočtový rozsah 300 MHz až 3 GHz. Norma schválená k přímému používání obsahuje 51 stran anglického textu. Norma neobsahuje Národní přílohu, kde by byl uveden obsah evropské normy. *Poznámka recenzenta: V názvu normy je překladová chyba. Správně má být "expozice člověka elektromagnetickým polím".* ČSN EN 50361 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 50364 (36 7904) Omezení vystavení člověka elektromagnetickým polím ze zařízení pracujících v kmitočtovém rozsahu 0 Hz až 10 GHz, používaných při elektronické ochraně zboží (EAS), vysokofrekvenční identifikaci (RFID) a podobných aplikacích. Platí pro zařízení pracující v kmitočtovém rozsahu 0 Hz až 10 GHz používaná při elektronické ochraně zboží (EAS = Electronic Article Surveillance), vysokofrekvenční identifikaci (RFID = Radio Frequency Identification) a podobných aplikacích. Norma může být používána pro prokázání shody s požadavky směrnice Rady 1999/5/ES s ohledem na omezení vystavení člověka elektromagnetickým polím (EMFs = Electrics, Magnetics or Electromagnetic Fields). V nařízení jsou doplňující požadavky, které v této normě výrobku nejsou zahrnuty. Tato norma výrobku může být používána pro prokázání shody s požadavky směrnice Rady 72/23/EHS s ohledem na omezení vystavení člověka elektromagnetický polím (EMFs). Ve směrnici jsou doplňující požadavky, které v této normě výrobku nejsou zahrnuty. Je nutno poznamenat, že dodavatel určitého kusu zařízení nemusí znát celkové expoziční prostředí, ve kterém je zařízení používáno. Norma může posoudit expozici člověka určitým

hodnoceným zařízením pouze tehdy, pokud je používáno podle pokynů dodavatele. Na výrobky, jichž se týká dokument, mohou být použity další normy. Netýká se žádných dalších bezpečnostních požadavků kromě těch, které se výslovně týkají vystavení člověka elektromagnetickým polím. ČSN EN 50364 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 61909 (36 8408) Záznam zvuku. Systém minidisk. Vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN 60909 z června 2001.

ČSN EN 62107 (36 8508) Supervideodisk (SVCD). Specifikace systému vzájemné výměny disků. Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 60461 (36 8515) Časový a řídicí kód pro videomagnetofony. Vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN IEC 461 (36 8515) ze září 1997.

ČSN EN 61834-7 (36 8553) Záznam. Kazetové videomagnetofony pro záznam digitálního obrazového signálu v šikmých stopách na pásek 6,35 mm pro neprofesionální účely (systémy 525/60, 625/50, 1125/60 a 1250/50). Část 7: Formát EDTV2. Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 61834-8 (36 8553) Záznam. Kazetové videomagnetofony pro záznam digitálního obrazového signálu v šikmých stopách na pásek 6,35 mm pro neprofesionální účely (systémy 525/60, 625/50, 1125/60 a 1250/50). Část 8: Formát PAL plus pro systém 625/50. Vydána v červnu 2002.

ČSN EN 61834-9 (36 8553) Záznam. Kazetové videomagnetofony pro záznam digitálního obrazového signálu v šikmých stopách na pásek 6,35 mm pro neprofesionální účely (systémy 525/60, 625/50, 1125/60 a 1250/50). Část 9: Formát DVB. Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 61834-10 (36 8553) Záznam. Kazetové videomagnetofony pro záznam digitálního obrazového signálu v šikmých stopách na pásek 6,35 mm pro neprofesionální účely (systémy 525/60, 625/50, 1125/60 a 1250/50). Část 10: Formát DTV. Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 61016 (36 8556) Digitální složkový kazetový záznam obrazu v šikmých stopách na pásek 19 mm (Formát D1). Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 62070 (36 8559) Digitální videomagnetofony určené pro televizní vysílání. Metody identifikace statusu chyby pro záznam a/nebo reprodukci. Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 62070 (36 8559) Digitální videomagnetofony určené pro televizní vysílání. Metody identifikace statusu chyby pro záznam a/nebo reprodukci. Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 61966-8 (36 8610) Multimediální systémy a zařízení. Barevná měření a management. Část 8: Multimediální barevné skenery. Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 61669 (36 8884) Elektroakustika. Zařízení pro měření akustických vlastností sluchadel na lidském uchu. Specifikuje všeobecné požadavky na zkušební zařízení navržené pro použití k měření akustických vlastností sluchadel na lidském uchu a popisuje používanou terminologii. Účelem této normy je zajistit, aby měření reálných akustických vlastností sluchadla na daném lidském uchu, prováděná různými zkušebními zařízeními, která jsou v souladu s touto normou, pomocí metod popsaných v ISO 12124, poskytovala nutně v podstatě shodné výsledky. ČSN EN 61669 byla vydána v březnu 2002.

ČSN ISO/IEC 2382-18 (36 9001) Informační technologie. Slovník. Část 18: Distribuované zpracování dat. Norma je určena k usnadnění mezinárodní komunikace v oblasti informačních technologií. Uvádí termíny a definice vybraných pojmů relevantních v oboru informační technologie a popisuje vztahy mezi jednotlivými pojmy. Aby byl usnadněn jejich překlad do jiných jazyků, jsou definice navrženy tak, aby byly v mezích možností eliminovány jakékoli zvláštnosti jednotlivých jazyků. Tato osmnáctá část normy definuje pojmy vztahující se k distribuovanému zpracování dat, prvkům a částem sítě, topologii sítě, architektuře sítě a síťovým funkcím a aplikacím. Česky, anglicky a francouzsky je uvedeno názvosloví, česky a anglicky je definováno cca 54 hesel. ČSN ISO/IEC 2382-18 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN ISO 2382-18 z března 1993.

ČSN ISO/IEC 14598-2 (36 9028) Softwarové inženýrství. Hodnocení produktu. Část 2: Plánování a management. Vydána v lednu 2002.

ČSN ISO/IEC 15910 (36 9039) Informační technologie. Proces uživatelské dokumentace softwaru. Vydána v dubnu 2002.

ČSN 36 9041 Informační technologie. Soubor písmen v české abecedě. Obsahuje úplný abecedně seřazený soubor písmen, která se vyskytují v českých textech. Soubor znaků je určen pro zápis českých jmen a textů na nosičích informací, pro systémy třídění, abecedního řazení, prostředky organizační a výpočetní techniky a pro zpracování a přenos dat. Norma neurčuje tvar a způsob vytváření znaků. Poměrně stručná norma, cca 5 stran. *Poznámka recenzenta:*

V souboru písmen chybí ě a místo něj je tam dlouhé í s "čárkou doleva" /Ì/, které v české abecedě není. Pravděpodobně jde o chybu tisku. ČSN 36 9041 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN 36 9041 z 28. 6. 1977.

ČSN ISO/IEC 10646-1 (36 9143) Informační technologie. Univerzální víceoktetový kódovaný soubor znaků (UCS). Část 1: Architektura a základní vícejazyčná úroveň. Vydána v lednu 2002.
Nahradila ČSN ISO/IEC 10646-1+Amd. 1 až Amd 12 z ledna 1999.

ČSN ISO/IEC 15205 (36 9358) SBus. Sběrnice propojení integrovaných obvodů a modulů. Vydána v březnu 2002.

ČSN ISO/IEC 17913 (36 9383) Informační technologie. Zásobník 12,7 mm široké, 128-stopé magnetické pásky pro výměnu informací. Paralelní střídavý formát. Vydána v únoru 2002.

ČSN ISO/IEC 18809 (36 9387) Informační technologie. Zásobník 8 mm široké magnetické pásky pro výměnu informací. Šikmý záznam AIT-1 s formátem MIC. Vydána v únoru 2002.

ČSN ISO/IEC 18836 (36 9389) Informační technologie. Zásobník 8 mm široké magnetické pásky pro výměnu informací. Šikmý záznam. Formát typu Mammoth Tape-2. Vydána v červnu 2002.

ČSN ISO/IEC 9594-1 (36 9671) Informační technologie. Propojení otevřených systémů. Adresář: Část 1: Přehled pojmů, modelů a služeb. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN ISO/IEC 9594-1 z března 1999.
ČSN ISO/IEC 9594-3 (36 9671) Informační technologie. Propojení otevřených systémů. Adresář: Část 3: Definice abstraktní služby. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN ISO/IEC 9594-3 z března 1999.

ČSN ISO/IEC 9314-20 (36 9690) Informační technologie. Distribuované datové rozhraní s optickými vlákny (FDDI). Část 20: Sestava abstraktních testů pro testování shody fyzické vrstvy FDDI závislé na médiu (PMD ATS). Vydána v červnu 2002.

ČSN ISO/IEC 7812-1 (36 9732) Identifikační karty. Identifikace vydavatelů karet. Část 1: Systém číslování. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO/IEC 7812-1 z dubna 1997.
ČSN ISO/IEC 7812-2 (36 9732) Identifikační karty. Identifikace vydavatelů karet. Část 2: Postupy pro vyžádání čísla a registraci. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO/IEC 7812-2 z dubna 1997.

ČSN ISO/IEC 11694-1 (36 9738) Informační karty. Optické paměťové karty. Lineární metoda záznamu. Část 1: Fyzikální charakteristiky. Vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN ISO/IEC 11694-1 z října 1996.

ČSN ISO/IEC 11694-2 (36 9738) Informační karty. Optické paměťové karty. Lineární metoda záznamu. Část 2: Rozměry a umístění opticky přístupné oblasti. Vydána v únoru 2002.

ČSN ISO/IEC 11694-3 (36 9738) Informační karty. Optické paměťové karty. Lineární metoda záznamu. Část 3: Optické vlastnosti a charakteristiky. Vydána v únoru 2002.

ČSN ISO/IEC 14443-3 (36 9760) Identifikační karty. Bezkontaktní karty s integrovanými obvody. Karty s vazbou na blízko. Část 3: Inicializace a antikolize. Vydána v červnu 2002.

ČSN ISO/IEC 9796-3 (36 9780) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Schémata digitálních podpisů umožňující obnovu zprávy. Část 3: Mechanismy založené na diskrétních logaritmech. Vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN ISO/IEC 9796 ze srpna 1996.

ČSN ISO/IEC 11770-3 (36 9785) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Správa klíčů. Část 3: Mechanismy používající asymetrické techniky. Vydána v květnu 2002.

ČSN ISO/IEC TR 13335-4 (36 9786) Informační technologie. Směrnice pro řízení bezpečnosti IT. Část 4: Výběr ochranných opatření. Vydána v dubnu 2002.

ČSN ISO/IEC 11581-1 (36 9814) Informační technologie. Rozhraní uživatelských systémů a symboly. Symboly a funkce ikon. Část 1: Ikony. Všeobecně. Používá se pro softwarové produkty zajišťující kancelářské aplikace, jako je výroba dokumentů, publikování pomocí počítače (desktop publishing), finance a plánování, které prezentují své funkce prostřednictvím grafického uživatelského rozhraní. Norma se používá pro softwarové produkty pro pracovníky, kteří jsou obeznámeni s kancelářskou prací, ale nemusí být nutně obeznámeni s počítačovými aplikacemi. Tato část poskytuje základní schéma pro vývoj a návrh ikon a pro jejich aplikace na obrazovkách schopných zobra-zit jak grafické vyjádření, tak text. Tato část normy obsahuje: - všeobecné požadavky a doporučení pro ikony, - globální variace ke grafickému znázornění ikon. ČSN ISO/IEC 11581-1 byla vydána v lednu 2002.

ČSN ISO/IEC 11581-3 (36 9814) Informační technologie. Rozhraní uživatelských systémů a symboly. Symboly a funkce ikon. Část 3: Ikony ukazatelů. Používá se pro ikony, které se objevují na obrazovce, se kterými mohou uživatelé manipulovat, mohou být s nimi v interakci, a které znázorňují data, nebo systémové funkce počítače. Tato část je zaměřena pouze na ikony ukazatelů. Ukazatele jsou ikony, které jsou logicky spjaty s fyzickým vstupním zařízením a uživatel s nimi manipuluje při interakci s jinými prvky obrazovky, viz ČSN ISO/IEC 11581-1. Tato část popisuje interakci uživatele s ikonami ukazatelů na obrazovce a jejich vzhled. Určuje také, jak ikony ukazatelů na obrazovce mění vzhled, aby poskytly uživatelům zpětnou vazbu. ČSN ISO/IEC 11581-3 byla vydána v lednu 2002.

ČSN ISO/IEC 15445 (36 9831) Informační technologie. Jazyky pro podpis dokumentů a jejich zpracování. Hypertextový vyznačovací jazyk (HTML). Vydána v únoru 2002.

ČSN ISO/IEC 9316-2 (36 9905) Informační technologie. Rozhraní pro systémy malých počítačů 2 (SCSI-2). Část 2: Metoda společného přístupu (CAM). Přenos a modul rozhraní SCSI. Vydána v dubnu 2002.

ČSN ISO/IEC 14165-131 (36 9978) Informační technologie. Vláknový kanál. Část 131: Požadavky na přepínací matrici (FC-SW). Vydána v březnu 2002.

ČSN ISO/IEC TR 15413 (36 9981) Informační technologie. Fontové služby. Definice abstraktní služby. Vydána v červnu 2002.

37 - Elektrotechnika - energetika

Tato třída zahrnuje technické normy pro elektroinstalační trubky a lišty, pro úložný materiál pro vnitřní rozvod, pro kabelové spony a příchytky, pro spojky a svorky a pro nejrůznější spojovací materiál. Dále pro používání trubek, lišt, vodičů a kabelů, pro označování na trakčních vedeních, pro kladení vedení do podlah a stropů, pro křižovatky kabelových vedení, pro roznětnice pro trhací práce. Konečně pro elektrická dopravní zařízení, měnírny, vedení a napájecí stanice a též pro detekci hořlavých plynů a par. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 98 norem (k témuž datu v r. 2001 - 95 a v r. 2000 - 94 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 3 novelizované, nebo nově vydané normy.

ČSN EN 50291 (37 8372) Elektrická zařízení pro detekci oxidu uhelnatého v obytných budovách. Metody zkoušek a funkční požadavky.

Stanoví všeobecné požadavky pro konstrukci, zkoušení a funkční vlastnosti elektrických zařízení pro detekci oxidu uhelnatého, navržených pro trvalý provoz v pevných instalacích v obytných domech. Zařízení mohou být napájena ze sítě, nebo z baterií. Tato zařízení jsou určena pro výstražnou signalizaci při hromadění CO tak, aby obyvatelé mohli reagovat dříve, než budou vystaveni významnějšímu nebezpečí. Tato norma definuje dva typy: Zařízení typu A - zajišťuje vizuální a zvukovou výstražnou signalizaci a výstupní funkci ve formě výstupního signálu, může působit přímo nebo nepřímo na větrací zařízení, nebo jiné pomocné zařízení. Zařízení typu B - zajišťuje pouze vizuální a zvukovou výstražnou signalizaci. Příloha A obsahuje poměrně obsáhlé údaje o účincích oxidu uhelnatého na zdraví. Za pozornost stojí tabelárně zpracované účinky (projevy otravy) při různých koncentracích COHb v krvi. ČSN EN 50291 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 50292 (37 8373) Elektrická zařízení pro detekci oxidu uhelnatého v obytných budovách. Návod pro výběr, instalaci, použití a údržbu. Uvádí informace pro výběr, instalaci, použití a údržbu elektrických zařízení pro detekci oxidu uhelnatého, navržených pro trvalý provoz v obytných budovách podle ČSN EN 50291. Návod má být používán společně s jakýmikoliv odpovídajícími dodatečnými národními, nebo místními předpisy. Tento návod platí pro instalaci dvou typů zařízení: Zařízení typu A - zajišťuje vizuální a zvukovou výstražnou signalizaci a výstupní funkci ve formě výstupního signálu, může působit přímo, nebo nepřímo na větrací zařízení, nebo jiné pomocné zařízení. Zařízení typu B - zajišťuje pouze vizuální a zvukovou výstražnou signalizaci. Příloha A obsahuje poměrně obsáhlé údaje o účincích oxidu uhelnatého na zdraví. Za pozornost stojí tabelárně zpracované účinky (projevy otravy) při různých koncentracích COHb v krvi. V Příloze B jsou uvedeny filozofické úvahy pro nastavení výstražných mezí podle koncentrace CO. ČSN EN 50292 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 50271 (37 8380) Elektrická zařízení pro detekci a měření hořlavých plynů, toxických plynů nebo kyslíku. Požadavky a zkoušky pro zařízení používající software a/nebo digitální technologie. Stanoví požadavky a zkoušky pro elektrická zařízení pro detekci a měření hořlavých plynů, toxických plynů, nebo kyslíku, které používají software a/nebo digitální technologie. (V poznámce pod čárou je uvedeno: “Pro účely této normy výraz “toxický” zahrnuje “velmi toxický”, “toxický”, “zdraví škodlivý”, “žíravý (korozivní)”, “dráždivý”, “karcinogenní”, “mutagenní” a “toxický pro reprodukci”.”) Tyto požadavky platí pro stabilní, přemístitelná a přenosná zařízení pro použití: - v obytných budovách nebo - v průmyslových aplikacích, kde je požadována 1 nebo 2 úroveň bezpečnostní spolehlivosti podle EN 61508 (žádný z dílů této normy nebyl do června 2002 v ČR zaveden), nebo bezpečnostní kategorie 1 nebo 2 podle ČSN EN 954-1. Pro průmyslové aplikace

je tato norma použitelná i pro zařízení, která jsou určena pro po užití v nebezpečných prostorech, které mohou obsahovat výbušné prostředí, nebo prostředí s nebezpečím výbuchu. Norma doplňuje požadavky evropských norem pro detekci a měření hořlavých plynů a par (např. ČSN EN 61779-1 až ČSN EN 61779-5, ČSN EN 50194), toxických plynů, (např. ČSN EN 45544, ČSN EN 50291), nebo kyslíku, (např. ČSN EN 50104). ČSN EN 50271 byla vydána v červnu 2002.

Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost

Tato třída obsahuje technické normy pro pořizování zařízení elektráren, pro projekci elektráren a rozvodů, pro stavbu rozvoden a transformoven a jejich zařízení a též pro kabelové rozvody a sítě i pro transformovny. Dále pro tepelné sítě a zásobování teplem a pro strojovny zdrojových soustrojí. Kromě toho obsahuje normy pro plynárny, pro plynné směsi, pro plyn a jeho rozvod a zařízení pro zkapalněný plyn. Konečně požární předpisy a hasicí přístroje, pro stabilní hasicí zařízení, pro stříkačky a pro vozy, dále předpisy pro požární bezpečnost, pro prevenci a ochranu proti výbuchu a pro požární výzbroj a výstroj. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 189 norem (k témuž datu v r. 2001 - 195 a v r. 2000 o tři méně - 192 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 12 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN 38 6462 Zásobování plynem. LPG. Tlakové stanice, rozvod a použití. Platí pro projektování, stavbu, zkoušení a provoz zařízení se zkapalněnými uhlovodíkovými plyny (LPG = Liquefied Petroleum Gas), kterými jsou: - zásobníkové tlakové stanice, - tlakové stanice lahví a sudů, - regulační a měřicí zařízení, - výparníky, - rozvody od zdroje zkapalněného uhlovodíkového plynu k jejich spotřebičům, k místům stáčení, nebo plnění a k místům jeho použití pro technologické účely. Norma platí i pro zásobníky, které nejsou součástí zásobníkové tlakové stanice, avšak slouží k uskladňování zkapalněných uhlovodíkových plynů. Dále platí pro dopravu a stáčení zkapalněných uhlovodíkových plynů. ČSN 38 6462 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 38 6460 z 23. 1. 1974 a ČSN 38 6462 z 20. 6. 1975.

ČSN EN 671-1 (38 9201) Stabilní hasicí zařízení. Hadicové systémy. Část 1: Hadicové navijáky s tvarově stálou hadicí. Specifikuje požadavky a metody zkoušení konstrukce a provedení systémů požárních hadicových navijáků s tvarově stálou hadicí pro instalaci v budovách a jiných objektech, které jsou trvale napojeny na vodní zdroj a jsou určeny pro používání obyvateli. Požadavky této normy mohou platit obecně i pro jiné aplikace, např. v námořní dopravě, nebo agresivním prostředí, ale pro tyto případy je přípustné stanovit nezbytné doplňující požadavky. Norma platí jak pro ruční, tak pro automatické

požární hadicové navijáky, pro instalaci se skříní i bez ní. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** ČSN EN 671-1 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 671-1 z ledna 1998.

ČSN EN 671-2 (38 9201) Stabilní hasicí zařízení. Hadicové systémy. Část 2: Hydrantové systémy se zploštitelnou hadicí. Specifikuje požadavky a metody zkoušení konstrukce a provedení požárních hydrantových systémů se zploštitelnou hadicí pro instalaci v budovách a jiných objektech, které jsou trvale napojeny na vodní zdroj a jsou určeny pro používání obyvateli. Požadavky této normy mohou platit obecně i pro jiné aplikace, např. v námořní dopravě, nebo agresivním prostředí, ale pro tyto případy je přípustné stanovit nezbytné doplňující požadavky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** ČSN EN 671-2 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 671-2 z ledna 1998.

ČSN EN 12094-5 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 5: Požadavky a zkušební metody pro vysokotlaké a nízkotlaké sekční ventily a jejich spouštěče hasicích zařízení CO_2. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro sekční ventily a jejich spouštěče používané v hasicích zařízeních CO_2. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** ČSN EN 12094-5 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 12094-6 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 6: Požadavky a zkušební metody pro neelektrická blokovací zařízení CO_2. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro neelektrická blokovací zařízení, která během údržby zabraňují v chráněné místnosti, nebo v objektu jakémukoliv neúmyslnému spuštění (mechanickému nebo ručnímu) zařízení CO_2, nebo v jednotlivé zapalovací sekci vícesekčního hasicího zařízení, aniž by požární detekce a funkce poplachu byly vyřazeny z činnosti. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** ČSN EN 12094-6 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 12094-7 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 7: Požadavky a zkušební metody pro hubice hasicích zařízení CO_2. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro hubice, kterými se vystřikuje hasivo do prostoru chráněného CO_2. Konstrukce hubic má vliv na rychlost výstřiku, a tím také na pokles tlaku v potrubní síti. Hasivo běžně vstupuje do hubice ve stavu průtoku dvou fází (směs kapaliny a

plynu). V chráněném prostoru expanduje do plynného stavu, nebo směsi plynu a suchého ledu, v závislosti na typu hubice. Norma se má používat pouze jako návod pro zkoušení hubic, které pracují na různých principech. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** ČSN EN 12094-7 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 694 (38 9501) Požární hadice. Tvarově stálé hadice pro stabilní zařízení. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro požární tvarově stálé hadice používané ve stabilních hadicových systémech. Hadice o vnitřním průměru 19 mm a 25 mm jsou určeny pro maximální pracovní tlak 1,2 MPa a hadice o vnitřním průměru 33 mm jsou určeny pro maximální pracovní tlak 0,7 MPa. Hadice vyhovující této normě jsou určeny k použití tam, kde se mohou vyskytnout dlouhé intervaly mezi příležitostmi k použití, např. ve stabilních hadicových navijácích umístěných v budovách a jiných stavebních objektech. Norma platí výlučně pro požární hadice určené k použití v podmínkách neagresivního a nekorozívního okolního prostředí, při teplotách od - 20 ºC do +60 ºC. ČSN EN 694 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 12874 (38 9671) Protiexplozivní pojistky. Funkční požadavky, zkušební metody a vymezení použití. Stanovuje požadavky na protiexplozivní pojistky, které zabraňují přenesení plamene, pokud je přítomna hořlavá směs plynu se vzduchem, nebo par se vzduchem. Touto normou se zavádějí jednotné principy pro klasifikaci, základní konstrukci a označování protiexplozivních pojistek a stanovují se zkušební metody pro ověřování bezpečnostních požadavků a stanovení mezí pro bezpečné používání. Zkoušky uvedené v této normě v sobě zahrnují bezpečnostní koeficienty, a proto nemá nejistota měření při měření s kvalitním a pravidelně kalibrovaným měřicím zařízením žádný významnější nežádoucí vliv na výsledky, a nemusí se brát v úvahu při měřeních spojených s měřením nezbytným pro ověřování shody protiexplozivní pojistky s požadavky této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 94/9/ES, týkajících se zařízení a ochranných systémů pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.** ČSN EN 12874 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN 13 6650 z 11. 1. 1985 a ČSN 13 6653 z 4. 12. 1984.

ČSN EN 1568 (38 9833) Hasiva. Pěnidla. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Technické podmínky pro pěnidla na střední pěnu k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou, Část 2: Technické podmínky pro pěnidla na lehkou pěnu k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou, Část 3: Technické podmínky pro pěnidla na těžkou pěnu určenou k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou a Část 4: Technické podmínky pro pěnidla na těžkou pěnu určenou k aplikaci na povrch kapalin mísitelných s vodou. Za*

pozornost stojí ve všech částech shodná Příloha A, kde je uvedeno: "Pěnidla se podle druhů dělí na: - proteinová pěnidla (P): kapaliny vyrobené z hydrolyzovaných proteinů, - fluoroproteinová pěnidla (FP): proteinová pěnidla s přísadami fluorovaných povrchově aktivních činidel, - syntetická pěnidla (S): směsi povrchově aktivních uhlovodíků, které mohou obsahovat fluorová povrchově aktivní činidla s doplňujícími stabilizátory, - pěnidla odolná alkoholu (AR): mohou být vhodná k použití na uhlovodíková paliva a kromě toho jsou odolná proti rozkladu při aplikaci na povrch kapalných paliv mísitelných s vodou. Některá pěnidla odolná alkoholu mohou na povrchu alkoholu vytvořit polymerní vrstvu, - pěnidla tvořící vodní film (AFFF): obecně jsou tvořena ze směsí uhlovodíků a fluorovaných povrchově aktivních činidel a mají schopnost tvořit na povrchu některých uhlovodíkových paliv vodní film, - fluoroproteinová pěnidla tvořící film (FFFP): fluoroproteinová pěnidla, která mají schopnost tvořit na povrchu některých uhlovodíkových paliv vodní film." V prvním pololetí 2002 byly k dispozici všechny čtyři části:

ČSN EN 1568-1 (38 9833) Hasiva. Pěnidla. Část 1: Technické podmínky pro pěnidla na střední pěnu k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou. Stanoví požadavky na chemické a fyzikální vlastnosti a požadavky na minimální hasicí schopnost středních pěn vhodných k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou. Rovněž jsou zde uvedeny požadavky na značení. ČSN 1568-1 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 1568-2 (38 9833) Hasiva. Pěnidla. Část 2: Technické podmínky pro pěnidla na lehkou pěnu k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou. Stanoví požadavky na chemické a fyzikální vlastnosti a požadavky na minimální hasicí schopnost lehkých pěn vhodných k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou. Rovněž jsou zde uvedeny požadavky na značení. ČSN 1568-2 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 1568-3 (38 9833) Hasiva. Pěnidla. Část 3: Technické podmínky pro pěnidla na těžkou pěnu určenou k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou. Stanovuje požadavky na chemické a fyzikální vlastnosti a požadavky na minimální hasicí schopnost těžkých pěn vhodných k aplikaci na povrch kapalin nemísitelných s vodou. Rovněž jsou zde uvedeny požadavky na značení. ČSN EN 1568-3 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 1568-4 (38 9833) Hasiva. Pěnidla. Část 4: Technické podmínky pro pěnidla na těžkou pěnu určenou k aplikaci na povrch kapalin mísitelných s vodou. Stanovuje požadavky na chemické a fyzikální vlastnosti a požadavky na minimální hasicí schopnost těžkých pěn vhodných k aplikaci na povrch kapalin mísitelných s vodou. Rovněž jsou zde uvedeny požadavky na značení. ČSN EN 1568-4 byla vydána v březnu 2002.

Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu

Tato třída obsahuje technické normy pro zbraně a náboje všeobecně, pro balistická měřidla a konečně pro střelnice. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 jen 28 norem (k témuž datu v r. 2001 - 28 a v r. 2000 rovněž 28 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná norma. Od roku 2000 je tato třída norem prakticky bez pohybu.

Třída 40 - Jaderná technika

Tato třída obsahuje technické normy zahrnující všeobecné materiály, zařízení se zdroji ionizujícího záření, obecné zásady bezpečnosti, spolehlivost jaderných elektráren, dokumentaci k nim a postup jejich spouštění i ukončení provozu. Dále metrologická zařízení jaderných elektráren, metody měření a konečně předmětové technické normy pro zavřené radionuklidové zářiče a etalony radioaktivity. Od r. 2002 je tato třída norem v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 jen 20 norem (k témuž datu v r. 2001 - 24 a v r. 2000 rovněž 24 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná norma.

Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí

Tato třída obsahuje technické normy zahrnující nejrůznější hutnické výrobky, především materiálové listy ocelí třídy 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, a 19 a normy na železné, ocelové a neželezné prášky. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 322 norem (k témuž datu v r. 2001 - 322 a v r. 2000 o něco více - 334 norem).

Třída 42 – Hutnictví

Tato třída obsahuje technické normy zahrnující zejména nejrůznější hutnické výrobky, např. tvářené výrobky z ocelí, ingoty, technologické, metalografické, fyzikální a chemické zkoušení různých kovů a feroslitin, dále výrobky z ocelí, feroslitiny, litiny, materiálové listy pro surové železo, materiálové listy pro uhlíkové, nízkolegované i vysokolegované oceli, měď a její slitiny, olovo, cín, hliník a jeho slitiny, dále materiálové listy na ingoty, plechy, tyče, dráty a trubky z oceli a též rozměrové normy na tyto výrobky apod. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 1721 norem (k témuž datu v r. 2001 - 1708 a v r. 2000 o něco méně - 1654 norem).

Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení

Tato třída obsahuje technické normy provozních souborů válcoven ocelí a neželezných kovů a dále trubkáren, svařoven, válcoven a tažíren trubek. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2002 jen 4 normy (k témuž datu v r. 2001 - 6 a v r. 2000 rovněž 6 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná nová norma. Od roku 2000 je tato malá třída norem prakticky bez pohybu.

Třída 44 – Hornictví

Tato třída obsahuje technické normy vztahující se k hornictví, tuhým palivům a rudám. Konkrétně to jsou např. normy pro zkoušení tuhých paliv, rud a koncentrátů, pro otevírku a přípravu hlubinných ložisek, pro dobývací stroje a zařízení pro hlubinné dobývání a pro hornickou dopravu i manipulaci s materiálem. Dále stroje a zařízení svislé, vodorovné a úklonné důlní dopravy, zařízení pro větrání, klimatizaci a úpravu mikroklimatu v dolech. Konečně normy vztahující se k ochraně proti výbuchu, ohni, záparu a jiným druhům nebezpečí, normy vztahující se k ochraně proti prachu, hluku a vibracím v hornictví a normy pro úpravnická zařízení včetně pomocného vybavení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 428 norem (k témuž datu v r. 2001 - 433 a v r. 2000 o něco více - 444 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli jednu nově vydanou normu.

ČSN ISO 1213-1 (44 1319) Tuhá paliva. Terminologie. Část 1: Termíny vztahující se k úpravě uhlí. Definuje termíny obecně používané při úpravě uhlí. Jak je to v normách tohoto druhu obvyklé, je publikován paralelně český i anglický text normy. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky i anglicky je definováno cca 420 hesel. Rozsáhlá norma, cca 50 stran. ČSN ISO 1213-1 byla vydána v červnu 2002.

Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba nafty

Tato třída zahrnuje technické normy pro hlubinné vrtání a těžbu nafty všeobecně, dále zařízení pro geologii a geotechniku, vrtací a těžní nářadí a pro chytací nářadí a nástroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 22 norem (k témuž datu v r. 2001 - 12 a v r. 2000 - 21 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v tomto svazku, nebyla v této třídě vydána žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 46 - Zemědělství

Tato třída zahrnuje všeobecné, kontrolní a společné technické zemědělské normy, dále normy rostlinné výrobky všeobecně, normy pro obiloviny, luštěniny, okopaniny, olejniny, technické rostliny, ovoce a zeleninu. Také normy pro květiny a květinářství, okrasné keře a stromy. Kromě toho normy pro hnojení a ochranu rostlin. Dále normy pro živočišnou výrobu všeobecně, pro skot, prasata, ovce, kozy koně, drůbež a rybářství. Konečně normy pro výživu a krmení, plemenitbu a inseminaci. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 360 norem (k témuž datu v r. 2001 - 380 a v r. 2000 - 370 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 16 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN 46 1011-6 Zkoušení obilovin, luštěnin a olejnin. Část 6: Zkoušení obilovin. Stanovení obsahu příměsí a nečistot. Určuje metodu pro stanovení příměsí a nečistot v pšenici, žitu, žitovci, ječmeni (s výjimkou ječmene sladovnického), ovsu, kukuřici, prosu, čiroku, moháru a čumíze, které jsou označeny jako zemědělské výrobky a jsou určeny k průmyslovému zpracování. Složení příměsí a nečistot je pro jednotlivé druhy obilovin definováno v příslušných částech ČSN 46 1100 a ČSN 46 1200. ČSN 46 1011-6 byla vydána v lednu 2002. Platí ale až od 1. 7. 2002. Po nabytí platnosti nahradila ČSN 46 1011-6 z 11. 4. 1988.

ČSN 46 1100-3 Obiloviny potravinářské. Část 3: Pšenice tvrdá (Triticum durum). Stanovuje požadavky na zrno pšenice tvrdé jako zemědělského výrobku určeného k průmyslovému zpracování. Za pšenici tvrdou se považují zralé obilky pšenice tvrdé (Triticum durum Desf.) Za pozornost stojí údaje v kapitole 4 - Technické požadavky, kde je obecně požadována zdravotní nezávadnost a fyzikální a chemické požadavky podle ČSN 46 1100-1 a Tabulky 1 této normy. V této tabulce je pouze uveden obsah příměsí a nečistot podle příslušných definic této normy na max. 12 %. ČSN 46 1100-3 byla vy-dána v lednu 2002. Platí ale až od 1. 7. 2002. Po nabytí platnosti nahradila ČSN 46 1100-3 z dubna 1994.

ČSN 46 1100-7 Obiloviny potravinářské. Část 7: Oves potravinářský. Stanovuje požadavky na zrno ovsa jako zemědělského výrobku určeného k mlýnskému zpracování na mlýnské obilné výrobky. Za oves potravinářský se podle odrůdy ovsa (Avena sativa L.) považují zralé obilky ovsa s pluchami nebo ovsa nahého. Za pozornost stojí údaje v kapitole 4 – Technické požadavky, kde je obecně požadována zdravotní nezávadnost a fyzikální a chemické požadavky podle ČSN 46 1100-1 a Tabulky 1 této normy. V této tabulce je pouze uveden obsah příměsí a nečistot podle příslušných definic této normy na max. 6 %.

ČSN 46 1100-7 byla vydána v lednu 2002. Platí ale až od 1. 7. 2002. Po nabytí platnosti nahradila ČSN 46 1100-7 z března 1994.

ČSN 46 1200-4 Obiloviny. Část 4: Oves. Stanovuje požadavky na zrno ovsa jako zemědělského výrobku určeného k průmyslovému zpracování. Za oves se považují zralé obilky ovsa (Avena sativa L.) s pluchami i nahého. Za pozornost stojí údaje v kapitole 4 - Technické požadavky, kde je obecně požadována zdravotní nezávadnost a fyzikální a chemické požadavky podle ČSN 46 1200-1 a Tabulky 1 této normy. V této tabulce je pouze uveden obsah příměsí a nečistot podle příslušných definic této normy na max. 12 %. ČSN 46 1200-4 byla vydána v lednu 2002. Platí však až od 1. 7. 2002. Po nabytí platnosti nahradila ČSN 46 1200-4 z března 1994.

ČSN 46 1200-5 Obiloviny. Část 5: Žitovec (tritikale). Stanovuje požadavky na zrno žitovce (tritikale) jako zemědělského výrobku určeného k průmyslovému zpracování. Za žitovec (tritikale) se považují zralé obilky tritikale (Triticosecale Wittm.). Za pozornost stojí údaje v kapitole 4 - Technické požadavky, kde je obecně požadována zdravotní nezávadnost a fyzikální a chemické požadavky podle ČSN 46 1200-1 a Tabulky 1 této normy. V této tabulce je pouze uveden obsah příměsí a nečistot podle příslušných definic této normy na max. 12 %. ČSN 46 1200-5 byla vydána v lednu 2002. Platí však až od 1. 7. 2002. Po nabytí platnosti nahradila ČSN 46 1200-5 z března 1994.

ČSN 46 3086 Lískové ořechy ve skořápce. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD DF-03:2000. Norma platí pro lískové ořechy ve skořápce odrůd (kultivarů) *Corylus avellana* L. a *Coryluus maxima* Mill. a jejich hybridů, zbavené obalu - punčošky a určené k přímé spotřebě. ČSN 46 3086 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN 46 3086 z prosince 1996.

ČSN 46 3087 Jádra lískových ořechů. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD DF-04:2000. Norma platí pro vyloupaná celá jádra lískových ořechů odrůd (kultivarů) *Corylus avellana* L. a *Coryluus maxima* Mill. a jejich hybridů, zbavená dřevnatého vnějšího obalu. ČSN 46 3087 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN 46 3087 z prosince 1996.

ČSN 46 3111 Brokolice. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD FFV-48:1999. Norma platí pro brokolici odrůd (kultivarů) *Brassica oleracea* L.convar. *botrytis* (L.) Alef. var *cymosa* Duch., určenou k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro brokolici určenou k průmyslovému zpracování. ČSN 46 3111 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN 46 3111 z prosince 1996.

ČSN 46 3122 Křen. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD FFV-20:1996. Norma platí pro kořeny křenu odrůd (kultivarů) *Cochlearia armoracia* L.syn. *Armoracia lapatifolia* L., určené k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro křen určený k průmyslovému zpracování. ČSN 46 3122 byla vydána v květnu 2002. Touto normou se nahrazuje kapitola 6 ČSN 46 3120 z prosince 1995.

ČSN 46 3123 Ředkvička. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD FFV-43:1988. Norma platí pro ředkvičku odrůd (kultivarů) *Raphanus sativus* L.var. *radicula* Pers., určenou k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro ředkvičku určenou k průmyslovému zpracování. ČSN 46 3123 byla vydána v květnu 2002. Touto normou se nahrazuje kapi-hola 12 ČSN 46 3120 z prosince 1995.

ČSN 46 3124 Černý kořen. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD FFV-33:1986. Norma platí pro kořeny černého kořene odrůd (kultivarů) *Scorzonera hispanica* L., určené dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro černý kořen určený k průmyslovému zpracování. ČSN 46 3124 byla vydána v květnu 2002. Touto normou se nahrazuje kapitola 4 ČSN 46 3120 z prosince 1995.

ČSN 46 3135 Pekingské zelí. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD FFV-44:1991. Norma platí pro pekingské zelí odrůd (kultivarů) *Brassica pekinensis* Rupr., určené k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro pekingské zelí určené k průmyslovému zpracování. ČSN 46 3135 byla vydána v květnu 2002. Touto normou se nahrazuje kapitola 5 ČSN 46 3130 z listopadu 1994.

ČSN 46 3136 Reveň. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD FFV-40:1996. Norma platí pro řapíky reveně odrůd (kultivarů) *Rheum raponticum* L., určené k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro reveň určenou k průmyslovému zpracování. ČSN 46 3136 byla vydána v květnu 2002. Touto normou se nahrazuje kapitola 7 ČSN 46 3130 z listopadu 1994.

ČSN 46 3197 Pěstované žampiony. Tato norma je identická s UN/ECE STANDARD FFV-24:2000. Norma platí pro plodnice žampiónů kmenů rodu *Agaricus (*syn. *Psalliota)* určené k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro žampiony určené k průmyslovému zpracování. Žampiony se zařazují do tržních druhů a to především do dvou skupin: - žampiony nečištěné, u nichž báze třeně není odříznuta, - žampiony čištěné, u nichž báze třeně je odříznuta. Řez musí být hladký a přibližně kolmý k podélné ose třeně. V obou skupinách se rozlišují podle stadia vývoje: - žampiony uzavřené, - žampiony mírně otevřené, - žampiony otevřené, - žampiony ploché. Kromě toho se žampiony

zařazují do dvou skupin podle vybarvení: - "bílé", - "hnědé" nebo "kaštanové". ČSN 46 3197 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN 46 3197 z června 1998.

ČSN 46 4751 Cibule a hlízy květin. Platí pro cibule, stonkové a kořenové hlízy, výběžkaté oddenky a oddenky ve vegetačním klidu. Vydána v lednu 2002.

ČSN 46 4752 Čerstvě řezané květy a čerstvě řezaná okrasná zeleň. Vydána v lednu 2002.

Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje

Tato třída zahrnuje všeobecné technické normy, dále normy pro různé zemědělské stroje a jejich součásti včetně bezpečnosti práce (tj. např. kultivátory, secí stroje, stroje pro zavlažování, stroje, zařízení a nářadí pro hubení škůdců a plevele, sklizňové stroje, energetické stroje, stacionární i mobilní zařízení apod.). Konečně normy zařízení pro živočišnou výrobu, k získávání a ošetřování mléka, dojicí stroje a stroje zahradnické a ovocnářské. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 159 norem (k témuž datu v r. 2001 - 157 a v r. 2000 o něco méně - 145 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 2 novelizované nebo nově vydané normy.

ČSN EN 13118 (47 0629) Zemědělské stroje. Sklízeče brambor. Bezpečnost. Stanovuje bezpečnostní požadavky a jejich ověřování pro provedení a konstrukci všech přívěsných, nesených nebo samojízdných sklízečů brambor, které provádějí jeden nebo více následujících pracovních postupů: oddělování natě, vyorávání, sbírání, čištění, nakládání a vykládání brambor. Norma se vztahuje na stroje, které mohou být bez úprav používány na sklizeň hlíz. Kromě toho norma stanovuje ten druh informací o bezpečných postupech, které poskytuje výrobce. Seznam závažných nebezpečí, na která se vztahuje tato norma, je uveden v příloze A. V příloze A jsou uvedena také nebezpečí, která nebyla dosud vzata v úvahu. (Pokud jde o hygienická nebezpečí, jako hluk, vibrace, záření, chemické látky apod. je většinou uvedeno, že se na ně norma nevztahuje). Hlediska ochrany životního prostředí nejsou v této normě vzata v úvahu. Norma platí především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 13118 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 13118 ze září 2001.

ČSN EN 13140 (47 0630) Zemědělské stroje. Sklízeče cukrovky a krmné řepy. Bezpečnost. Stanovuje bezpečnostní požadavky a jejich ověřování

pro provedení a konstrukci všech přívěsných, nesených nebo samojízdných strojů, které provádějí jeden nebo více následujících pracovních postupů: oddělování chrástu, ořezávání, vyorávání, sbírání, čištění, dopravu a vykládání řepy. Norma se nevztahuje na dočišťovací nakládače, které nakládají řepu z hromady. Kromě toho norma stanovuje ten druh informací o bezpečných postupech, které poskytuje výrobce. Seznam závažných nebezpečí, na která se vztahuje tato norma, je uveden v příloze A. V příloze A jsou uvedena také nebezpečí, která nebyla dosud vzata v úvahu. (Pokud jde o hygienická nebezpečí, jako hluk, vibrace, záření, chemické látky apod., je uvedeno, že se na ně norma nevztahuje). Hlediska ochrany životního prostředí nejsou v této normě vzata v úvahu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 13140 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 13140 ze září 2001.

Třída 48 - Lesnictví

Tato třída zahrnuje technické normy pro lesnictví a myslivost, normy sortimentů surového dříví, pro kontrolu a zkoušení a konečně pro pěstování lesa. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 jen 23 norem (k témuž datu v r. 2001 - 23 a v r. 2000 rovněž 23 norem). Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Ani v prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v tomto svazku, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 49 - Průmysl dřevozpracující

Tato třída zahrnuje všeobecné a zkušební technické normy, dále normy pro zjišťování fyzikálních a mechanických vlastností přírodního dřeva, pro způsoby jeho opracování, ochranu i konzervaci a pro bezpečnost práce. Dále předmětové technické normy pro neopracované i opracované pilařské výrobky, řezivo, pražce a mostnice, dýhy, překližky a laťovky. Dále normy pro desky, drobné výrobky pro průmysl a služby, dřevěné obaly a dřevěné výrobky pro domácnost, žebříky, zápalky a kuřácké potřeby. Konečně zahrnuje normy pro stroje a zařízení na opracování dřeva a výrobků ze dřeva včetně bezpečnostních a hygienických předpisů, normy pro dřevozpracující zařízení a konečně pro konstrukci, rozměry a parametry strojů na obrábění dřeva a výrobků ze dřeva. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 317 norem (k témuž datu v r. 2001 - 322 a v r. 2000 o něco více - 327 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 6 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 321 (49 0149) Desky ze dřeva. Stanovení odolnosti proti vlhkosti zkouškou cyklováním. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN EN 321 z října 1995.

ČSN EN 13145 (49 1410) Železniční aplikace. Tratě. Dřevěné příčné a výhybkové pražce. Definuje druhy dřeva, požadavky na jakost, původ, výrobní podmínky, tvary, rozměry a tolerance, jakož i požadavky na trvanlivost a konzervaci dřevěných příčných a výhybkových pražců používaných při stavbě železničních tratí. Nestanovuje postupy pro zvláštní konečné úpravy, které mohou být požadované zákazníkem. Norma se nevztahuje na jiné trámy pro stavbu tratí. Za pozornost stojí v kapitole 7 - Trvanlivost a konzervace, čl. **7.2.2 Konzervační prostředek na dřevo: "**Konzervační prostředek použitý na dřevo musí být buď kreozot nebo musí splňovat požadavky provedení pro třídu ohrožení 4 podle ČSN EN 599-1. Prohlášení o shodě se splněním požadavků podle ČSN EN 599-1 musí obsahovat údaje ze zkoušek ve volné přírodě v souladu s ČSN EN 252 a další řady nutných dodatečných lokálních zkoušek podle ČSN EN 599-1. Zákazník musí určit druh použitého konzervačního prostředku." ČSN EN 13145 byla vydána v květnu 2002.

Nahradila ČSN 49 1410 z 8. 5. 1985, ČSN 49 1406 z 4. 6. 1984, ČSN 49 1406-1 z 13. 6.1973 a ČSN 49 1408 ze srpna 1992.

ČSN EN 847-2 (49 6122) Nástroje na strojní obrábění dřeva. Bezpečnostní požadavky. Část 2: Požadavky na stopkové frézovací nástroje. Stanovuje určení maximální frekvence otáčení pro danou excentricitu upínacích zařízení pro pevnost stopky frézovacích nástrojů s válcovou stopkou a označení nástroje. Norma platí pro frézovací nástroje na obrábění dřeva upnuté za stopku bez ohledu, zda jsou upnuty svisle, nebo vodorovně. Tato norma doplňuje ČSN EN 847-1:1997. ČSN EN 847-2 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 1870-3 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Kotoučové pily. Část 3: Horní kotoučové pily pro příčné řezání a kombinované horní kotoučové pily pro příčné řezání/stolové kotoučové pily. Stanovuje požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a omezení rizika u horních kotoučových rozřezávacích pil pro příčné řezání a kombinovaných horních kotoučových pil pro příčné řezání/stolových kotoučových pil, konstruovaných k obrábění masivního dřeva, třískových desek, vláknitých desek, překližek, a také materiálů s hladkým laminátovým povrchem. Norma zahrnuje významná nebezpečí, relevantní pro tento stroj, jak jsou uvedena v kapitole 4. Tato norma se nezabývá nebezpečími týkajícími se elektromagnetické kompatibility (EMC) u číslicově řízených strojů řízených počítačem (CNC). Seznam nebezpečí v kapitole 4 - jak je to u norem tohoto charakteru obvyklé - obsahuje především mechanická nebezpečí (úrazů), včetně nebezpečí způsobených závadami stroje, a také způsobených chybným, nebo

nesprávným uspořádáním bezpečnostních opatření, dále elektrická nebezpečí, nebezpečí vyvolaná hlukem i vibracemi, materiály a zpracovávanými látkami a nebezpečí plynoucí ze zanedbání ergonomických zásad. Vztahuje především na stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této evropské normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** *Poznámka recenzenta: Norma - bohužel - odkazuje na již neplatné směrnice, vztahující se ke strojním zařízením, a to* 89/392/EHS a na směrnice tuto starou direktivu doplňující: (91/368/EHS a 93/44/EHS). ČSN EN 1870-3 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 1870-4 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Kotoučové pily. Část 4: Několikakotoučové rozřezávací pily s ručním zakládáním a/nebo odebíráním. Stanoví požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a omezení rizika u.několikakotoučových rozřezávacích pil s ručním zakládáním a/nebo odebíráním, konstruovaných k obrábění masivního dřeva, třískových desek, vláknitých desek, překližek a také materiálů s hladkým laminátovým povrchem. Zahrnuje příslušná nebezpečí, která se vztahují k tomuto stroji Neplatí pro stroje se svislým válcem posuvu nebo svislým dopravním řetězem posuvu nebo pro stroje navržené k provedení prvního podélného řezu na kmenovém výřezu. U číslicově řízených strojů řízených počítačem (CNC) neobsahuje tato evropská norma nebezpečí, týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC). Tato norma je určena především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této evropské normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 1870-4 byla vydána v lednu 2002. Nahradila články 27, 37, 60 až 67 ČSN 49 6105 z 17. 8. 1987.

ČSN EN 12750 (49 6131) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Čtyřstranné frézky. Stanovuje požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a omezení rizika u čtyřstranných frézek, dále uváděných jako "stroje", konstruovaných k obrábění masivního dřeva, třískových desek, vláknitých desek, překližek a také materiálů s hladkým laminátovým povrchem. Norma zahrnuje nebezpečí relevantní pro tento stroj, jak jsou uvedena v kapitole 4. Norma se nezabývá nebezpečími týkajícími se elektromagnetické kompatibility (EMC) u číslicově řízených strojů řízených počítačem (CNC). Tato norma neplatí pro: a) nebezpečí týkající se přiváděcích zařízení, b) stroje konstruované pro obrábění kulatiny, která nebyla již dříve obrobena. Norma se vztahuje především na stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této evropské normy. Seznam nebezpečí v kapitole 4 - jak je to u norem tohoto charakteru obvyklé - obsahuje především mechanická nebezpečí (úrazů) včetně nebezpečí způsobených závadami stroje a také způsobených chybným nebo nesprávným uspořádáním bezpečnostních opatření, dále elektrická nebezpečí, nebezpečí vyvolaná hlukem, materiály a zpracovávanými látkami a nebezpečí plynoucí ze

zanedbání ergonomických zásad. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 12750 byla vydána v květnu 2002. Nahradila článek 51 ČSN 49 6110 z 17. 8. 1987.

Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského

Tato třída zahrnuje předmětové i zkušební technické normy pro nejrůznější výrobky papírenského průmyslu, (např. papíry a tiskové papíry, korkové i papírové tapety, krytinové i izolační lepenky, kartonáž, poštovní obálky, hygienické papíry apod.). Konečně i normy pro strojní zařízení pro výrobu papíru. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 216 norem (k témuž datu v r. 2001 - 212 a v r. 2000 - 209 norem).

Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Tato třída obsahuje technické normy pro zařízení společného stravování, pro potravinářské stroje včetně bezpečnostních a hygienických požadavků na ně, dále pro pekařské a nářezové stroje, stroje pro velkokuchyně a odstředivky na zpracování jedlých tuků i olejů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 jen 13 norem (k témuž datu v r. 2001 - 7 a v r. 2000 stejný počet - 7 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 6 noveli-zovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 1674 (51 2530) Potravinářské stroje. Stroje na rozvalování těsta. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje bezpečnostní a hygienické požadavky na konstrukci a výrobu strojů na rozvalování těsta používaných v potravinářském průmyslu a v obchodech (výroba chleba, výroba těstovin, cukrářský průmysl, pekárny, cukrárny, lahůdkářství, podniky veřejného stravování, atd.) pro zmenšování tloušťky pevné hmoty těsta nebo těstovin rozvalováním. Tento postup je obvykle prováděn tak, že těsto prochází dopředu a zpět mezi válci, jejichž vzájemná vzdálenost je postupně zmenšována buď ručním seřizováním nebo automaticky. Tato norma se vztahuje na technické bezpečnostní požadavky na montáž, seřízení, provoz, čištění a údržbu těchto strojů. Závažná nebezpečí, na která se vztahuje tato norma jsou nebezpečí mechanická (vtažení, stlačení, střihu, pořezání, navinutí a ztráty stability), elektrická, ergonomická a také nebezpečí způsobená vdechováním moučného prachu a nedostatkem hygieny. Nebezpečí jsou podrobně uvedena v kapitole 5. Hluk není u strojů na rozvalování těsta považován za závažné nebezpečí. To znamená, že výrobce stroje je zbaven povinnosti snižovat hluk a provádět

deklarování hluku. Proto je navržený zkušební předpis pro hluk uveden v příloze B. Norma platí pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této normy. Tato norma neplatí pro tyto stroje: - výzkumné a zkušební stroje ve vývoji výrobce, - domácí spotřebiče. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 1674 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 1674 ze září 2001.

ČSN EN 12043 (51 2545) Potravinářské stroje. Přerušovače kynutí. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje bezpečnostní a hygienické požadavky na konstrukci a výrobu přerušovačů kynutí s pohybujícími se kapsovitými unášeči pro poskytnutí doby mezi kynutími a mezi pracovními postupy dělení a vyvalování používaných v potravinářském průmyslu, ve výrobnách pečiva, pekárnách atd. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 12043 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 1673 (51 2570) Potravinářské stroje. Rotační stojanové pece. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje bezpečnostní a hygienické požadavky na konstrukci a výrobu rotačních stojanových pecí s jedním nebo více rotačními stojany. Tyto pece jsou používány v potravinářském průmyslu a obchodech (pekárny, výroba těstovin, atd.) pro vsázkové pečení potravin obsahujících mouku, vodu a ostatní přísady. Norma platí pro pece používané pouze pro potravinové výrobky s výjimkou těch, které obsahují těkavé hořlavé složky. Norma se vztahuje na technické bezpečnostní požadavky na montáž, čištění a údržbu těchto strojů. Závažná nebezpečí, na která se vztahuje tato norma jsou nebezpečí mechanická (střihu, zachycení, naražení, ztráty stability), elektrická, tepelná, ergonomická, a také nebezpečí způsobená nedostatkem hygieny. Nebezpečí jsou podrobně uvedena v kapitole 4. Hluk není u rotačních stojanových pecí považován za závažné nebezpečí. To neznamená, že výrobce stroje je zbaven povinnosti snižovat hluk a provádět deklarování hluku. Proto je zkušební předpis pro hluk navržený v příloze B. Norma se nevztahuje na nebezpečí z používání plynného paliva plynovými spotřebiči. Tato norma platí pouze pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** ČSN EN 1673 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 1673 ze září 2001.

ČSN EN 13289 (51 5020) Stroje na těstoviny. Sušiče a chladiče. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Platí pro nátřasné předsušiče, pásové sušiče, rotační sušiče, sušiče svazkové těstoviny, sušiče dlouhé těstoviny a chladiče, používané v průběžných strojích na těstoviny schopných vyrábět více než 100 kg/h. Norma stanovuje bezpečnostní požadavky na konstrukci, výrobu a

informace k používání pro výše uvedené stroje, známé pod názvem sušiče a chladiče, tříděné jako stacionární jednotky, které nemohou být přemísťovány, když jsou v činnosti. Norma není použitelná pro sušiče a chladiče, statické nebo poloautomatické, které vyžadují ruční vkládání, a také pro sušiče a chladiče pro speciální použití (např. experimentální sušiče). Závažná nebezpečí, na která se vztahuje tato norma, jsou uvedena v kapitole 4. Tato kapitola je zpracována netradičně (nestandardně), formou textu, a dotýká se mnoha úrazových i hygienických nebezpečí. Není zpracována tabelárně a nejsou také uvedeny kapitoly normy, které se těchto nebezpečí dotýkají. Tato norma platí pro stroje, které jsou vyrobeny po datu schválení této normy CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** Pozornost dále zasluhuje Příloha B, která obsahuje zkušební předpis pro hluk - třída přesnosti 2 nebo 3. ČSN EN 13289 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13378 (51 5030) Stroje na těstoviny. Lisy na těstoviny. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje bezpečnostní požadavky na konstrukci, výrobu a informace k bezpečnému používání lisů na těstoviny, používaných v průběžných automatických strojích na těstoviny, schopných vyrábět více než 100 kg/h. Stanovuje bezpečnostní požadavky na konstrukci, výrobu a informace k používání pro výše uvedené stroje, známé pod názvem lisy, tříděné do stacionární jednotky, které nemohou být přemísťovány, když jsou v činnosti. Závažná nebezpečí, na která se vztahuje tato norma, jsou uvedena v kapitole 4. Tato kapitola je zpracována netradičně (nestandardně), formou textu, a dotýká se mnoha úrazových i hygienických nebezpečí. Není zpracována tabelárně a nejsou také uvedeny kapitoly normy, které se těchto nebezpečí dotýkají. Tato norma platí pro stroje, které jsou vyrobeny po datu schválení této normy CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** Pozornost dále zasluhuje Příloha B, která obsahuje zkušební předpis pro hluk – třída přesnosti 2 nebo 3. ČSN EN 13378 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13379 (51 5040) Stroje na těstoviny. Polevové stroje, stahovací a řezací stroje, tyčkové dopravníky, tyčkové zásobníky. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Platí pro polevové stroje, stahovací a řezací stroje, tyčkové dopravníky a tyčkové zásobníky, používané v průběžných strojích na těstoviny schopných vyrábět více než 100 kg/h. Stanovuje bezpečnostní požadavky na konstrukci, výrobu a informace k bezpečnému používání pro polevové stroje, stahovací a řezací stroje, tyčkové dopravníky a tyčkové zásobníky, tříděné jako stacionární jednotky, které nemohou být přemísťovány, když jsou v činnosti. Závažná nebezpečí, na která se vztahuje tato norma, jsou uvedena v kapitole 4. Tato kapitola je zpracována netradičně (nestandardně), formou textu, a dotýká se mnoha úrazových i hygienických

nebezpečí. Není zpracována tabelárně a nejsou také uvedeny kapitoly normy, které se těchto nebezpečí dotýkají. Tato norma platí pro stroje, které jsou vyrobeny po datu schválení této normy CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** Pozornost dále zasluhuje Příloha B, která obsahuje zkušební předpis pro hluk – třída přesnosti 2 nebo 3. ČSN EN 13379 byla vydána v květnu 2002.

Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Tato třída zahrnuje technické normy pro zařízení pro nápojový průmysl a obchodní provozovny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byla k 1. lednu 2002 jen jedna norma (k témuž datu v r. 2001 pouze - 1 a v r. 2000 rovněž - 1 norma). Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Ani v prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v tomto svazku, nebyla do této třídy doplněna žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 53 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Tato třída není v současné době obsazena, neobsahuje totiž žádnou technickou normu. Přesto je v SZÚ systematicky sledována.

Ani v prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v tomto svazku, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu

Tato třída obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, pro zkoušení zmrazených výrobků, ovocných a zeleninových výrobků, mlýnských výrobků a luštěnin. Dále předmětové technické normy pro mlýnské výrobky, těstoviny, pekařské a cukrářské výrobky, trvanlivé pečivo, kakaový prášek, cukr, škrob a výrobky z něj, dextriny, pivo, slad, droždí, lihoviny, různé druhy vín apod. Kromě toho ještě normy pro sušené ovoce a zeleninu, pro mražené i nemražené výrobky z ovoce a ze zeleniny, normy pro sterilovanou kojeneckou a dětskou výživu. Konečně normy pro tabákové výrobky a vonné a chuťové látky pro potraviny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 465 norem (k témuž datu v r. 2001 - 469 a v r. 2000 - 447 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 8 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 8261 (56 0111) Mléko a mléčné výrobky. Všeobecné pokyny pro úpravu analytických vzorků, přípravu výchozích suspenzí a desetinásobných ředění pro mikrobiologické zkoušení. Vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 8261 z dubna 1996.

ČSN EN 13708 (56 0008) Potraviny. Detekce ozářených potravin obsahujících krystalický cukr metodou ESR spektroskopie. Vydána v červnu 2002.

ČSN EN 13585 (56 0022) Potraviny. Stanovení fumonisinů B_1 a B_2 v kukuřici. Metoda vysokoúčinné kapalinové chromatografie s předčištěním extrakcí na pevnou fázi. Specifikuje metodu pro stanovení fumonisinu B_1 (FB_1) a fumonisinu B_2 (FB_2) v kukuřici pomocí vysokoúčinné kapalinové chromatografie (HPLC). Za pozornost stojí v kapitole 3 - Podstata zkoušky toto **UPOZORNĚNÍ: Fumonisiny jsou hepatotoxické, nefrotoxické a karcinogenní pro myši. Účinek na člověka není plně znám. Je nezbytné sledovat bezpečnostní opatření pro zacházení s fumonisiny. Veškerá znečištění laboratoře musí být omyta 5 % roztokem chlornanu sodného.** Vydána v červnu 2002.

ČSN EN ISO 16654 (56 0118) Mikrobiologie potravin a krmiv. Horizontální metoda průkazu *Escherichia coli O157*. Specifikuje horizontální metodu průkazu *Escherichia coli O157*. Se zohledněním omezení, která jsou diskutována v úvodu, platí tato mezinárodní norma pro výrobky určené k lidské spotřebě nebo ke krmení zvířat. Za pozornost stojí v úvodu toto **VAROVÁNÍ: Escherichia coli O157 může působit závažná život ohrožující onemocnění, a to při nízké infekční dávce. Byly popsány infekce získané při práci v laboratoři. Z hlediska ochrany zdraví laboratorních pracovníků je nezbytné, aby veškeré dílčí zkoušky, z nichž tato metoda sestává, prováděli pouze zkušení pracovníci používající správnou laboratorní praxi, a aby pokud možno pracovali ve vhodném bezpečnostním zařízení. Musí být dodržovány příslušné národní předpisy platné pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci s tímto organismem. Likvidaci veškerých infekčních materiálů musí být věnována patřičná péče.** Kromě toho je ještě v čl. 9.3.2 toto **VAROVÁNÍ: Je třeba používat aseptické techniky, aby se zabránilo vnější kontaminaci a tvorbě kontaminovaných aerosolů. Celý pracovní postup je nutné provádět v bezpečnostním boxu, pokud je k dispozici. Je třeba pracovat v ochranných rukavicích.** ČSN EN ISO 16654 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 13189 (56 7851) Kyselina octová potravinářská. Produkt vyrobený ze surovin jiného než zemědělského původu. Definice, požadavky, značení. Specifikuje definice, požadavky a značení na kyselinu octovou potravinářskou (produkt vyrobený ze surovin jiného než zemědělského původu).

V kapitole 2 – Požadavky stanovuje obsah Zn, Cu, As, Pb a Hg na max. 1 $mg.kg^{-1}$. Těžkých kovů pak na max. 5 $mg.kg^{-1}$. Za pozornost stojí v čl. 4.4 - Celkový obsah kyseliny octové toto označení: Produkty s obsahem kyseliny více než 11 g/100 g budou označeny následujícím upozorněním: **Upozornění: Nepoužívejte bez předchozího naředění!** Produkty s obsahem kyseliny vyšším než 25 g/100 g budou označeny příslušnými symboly pro nebezpečné chemikálie. *Poznámka recenzenta: Tato norma tedy upozorňuje na možný souběh značení této kyseliny jak podle předpisů o chemických látkách, tak podle požadavků potravinářů.* ČSN EN 13189 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 13188 (56 7852) Kvasný ocet. Produkt vyrobený z tekutin zemědělského původu. Definice, požadavky, značení. Vydána v březnu 2002.

ČSN ISO 2971 (56 9508) Cigarety a filtrové tyčinky. Stanovení jmenovitého průměru. Metoda měření laserovým paprskem. Schválena ČSNI k přímému používání a platí od 1. 3. 2002. Nahradila ČSN 56 0280-3 z 24. 1. 1983.

ČSN ISO 6488-1 (56 9509) Tabák. Stanovení obsahu vody. Část 1: Metoda podle Karla Fischera. Schválena ČSNI k přímému používání a platí od 1. 3. 2002. Nahradila ČSN 56 0280-4 z 26. 5. 1983.

Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu

Tato třída obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro mléko, tekuté výrobky z mléka, tvaroh a různé druhy sýrů, pro mražené výrobky z mléka, máslo, vejce a výrobky z vajec apod. Konečně pro drůbež, výrobky z mořských ryb, pro maso a masné výrobky a hotové zmrazené pokrmy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 121 norem (k témuž datu v r. 2001 - 147 a v r. 2000 - 142 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 3 novelizované nebo nově vydané normy.

ČSN ISO 937 (57 6023) Maso a masné výrobky. Stanovení obsahu dusíku. (Referenční metoda). Vydána v červnu 2002.

ČSN EN ISO 1211 (57 0534) Mléko. Stanovení obsahu tuku. Vážková metoda. (Referenční metoda). Specifikuje referenční metodu pro stanovení obsahu tuku v mléce. Metoda je použitelná pro syrové a tepelně ošetřené mléko, částečně odtučněné mléko a odtučněné mléko, u nichž nedošlo k patrnému oddělení tuku nebo narušení tuku v důsledku lipolýzy. V úvodu normy stojí za

pozornost toto: Upozornění: Práce podle této mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma nezaručuje, že by v ní byly uvedeny všechny problémy spojené s bezpečností práce při jejím použití. Uživatel této normy má povinnost zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předem stanovit předpisy omezující použití. Za pozornost stojí i v kapitole 6 toto další: Upozornění: Protože se při stanovení používají těkavá hořlavá rozpouštědla, musí všechny používané elektrické přístroje splňovat předpisy týkající se nebezpečí spojeného s používáním těchto rozpouštědel. ČSN EN ISO 1211 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 1211 z března 1997.

ČSN ISO 8196-2 (57 0546) Mléko. Definice a vyhodnocení celkové přesnosti nepřímých metod pro analýzu mléka. Část 2: Kalibrace a řízení jakosti v laboratoři při analýzách mléka nepřímými metodami. Vydána v lednu 2002.

Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu

Tato třída obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro rostlinné i živočišné tuky a oleje, čaj, koření, polévkové přípravky a dehydrované pokrmy, kávu, hořčici apod. Konečně předpisy (normy) pro hotová jídla pro veřejné stravování a sypké cereální směsi. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 165 norem (k témuž datu v r. 2001 - 166 a v r. 2000 - 163 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli jednu novelizovanou, resp. nově vydanou normu.

ČSN ISO 5565-1 (58 0201) Vanilka pravá [*Vanilla fragrans* (Salisbury) Ames]. Část 1: Specifikace. Vydána v červnu 2002.

Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž

Tato třída obsahuje technické normy pro pryž, chemické a fyzikální zkoušky pryže a pro kaučuky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 73 norem (k témuž datu v r. 2001 - 79 a v r. 2000 ještě - 87 norem). Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu; pokles počtu norem je způsoben jejich rušením bez náhrady. Ani v prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy

v tomto svazku, nebyla do této třídy doplněna žádná nová, nebo novelizovaná norma.

Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky

Tato třída obsahuje technické normy pro pryžové výrobky všeobecně, pro pneumatiky a pláště pro dopravní prostředky, pro pryžové výrobky pro technickou potřebu, pro pryžové i plastové hadice s koncovkami i bez nich apod. Konečně pro ochranné prostředky a ochranné rukavice z pryže. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 113 norem (k témuž datu v r. 2001 - 132 a v r. 2000 rovněž - 132 norem). Pokles počtu norem je způsoben jejich rušením bez náhrady. V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v tomto svazku, nebyla do této třídy doplněna žádná nová, nebo novelizovaná norma.

Třída 64 - Plasty

Tato třída obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro plasty všeobecně, a to zejména pro ionexy, nenasycené polyesterové pryskyřice, epoxidové, alkydové, fenolické a aminové pryskyřice, tvrditelné lisovací hmoty, styrenové polymery, fluoroplasty, termoplasty a výrobky z termoplastů, vrstvené hmoty a lamináty apod. Dále normy pro uhlíková vlákna, folie z polyethylenu a polyvinylchloridu, polykarbonátové fólie, syntetické usně, výztuže, vlákna a vodné disperze polymerů a kopolymerů. Konečně normy pro materiály a předměty z plastů ve styku s potravinami. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 542 norem (k témuž datu v r. 2001 - 539 a v r. 2000 pouze 443 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 8 novelizovaných, resp. nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 10350-2 (64 0009) Plasty. Stanovení a prezentace srovnatelných jednobodových hodnot. Část 2: Plasty vyztužené dlouhými vlákny. Platí pro termoplasty a reaktoplasty vyztužené vlákny, která jsou buď diskontinuální o délce před zpracováním větší než 7,5 mm, nebo kontinuální (např. textilie, rohože s kontinuálními prameny nebo jednosměrné výztuže).Část 1 této normy platí pro nevyztužené a plněné plasty, včetně materiálů vyztužených vlákny kratšími než 7,5 mm. ČSN EN ISO 10350-2 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN ISO 10724-1 (64 0202) Plasty. Vstřikování zkušebních těles z práškových lisovacích hmot (PMCs) z reaktoplastů. Část 1: Obecné

principy a vstřikování víceúčelových zkušebních těles. Vydána v červnu 2002.

ČSN EN ISO 3672-1 (64 1201) Plasty. Nenasycené polyesterové pryskyřice (UP-R). Část 1: Systém označování. Představuje systém, který zavádí bloky dat pro označování nenasycených polyesterových pryskyřic (UP-R). Různé typy UP-R se vzájemně liší systémem klasifikace založeném na informaci o základních parametrech polymerů, o typech a obsahu plniv/vyztužujících materiálů, o zvažovaném způsobu zpracování, o speciálních vlastnostech a vlastnostech využívaných výhradně pro účely označování (charakteristické vlastnosti). Tato část se týká všech typů UP-R připravených pro normální užití v kapalném stavu a v tuhém stavu. Z normalizovaného označování lze vyčíst i některé významné vlastnosti z hlediska možného působení plastů na člověka. Zpravidla však nejde o zcela přesnou identifikaci, ale pouze o identifikaci skupiny látek, které konkrétní vlastnost odůvodňují. ČSN EN ISO 3672-1 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN ISO 3672-2 (64 1201) Plasty. Nenasycené polyesterové pryskyřice (UP-R). Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Představuje metody příprav zkušebních těles a zkušební metody používané pro stanovení vlastností nenasycených polyesterových pryskyřic. Jsou zde uvedeny požadavky pro manipulaci se zkoušeným materiálem a pro kondicionování hmot jak před lisováním, tak i před zkoušením. V této části jsou vyjmenovány vlastnosti a zkušební metody vhodné a potřebné pro charakterizaci nenasycených polyesterových pryskyřic.V úvodu normy stojí za pozornost toto **VAROVÁNÍ - Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování národních regulačních předpisů.** ČSN EN ISO 3672-2 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN 64 1201 z 29. 6. 1990.

ČSN EN ISO 11376 (64 1330) Plasty. Epoxidové pryskyřice a glycidylestery. Stanovení anorganického chloru. Vydána v červnu 2002. Touto normou se ruší kapitola 2 ČSN 64 0338 z 18. 6. 1990.

ČSN EN ISO 14896 (64 2420) Plasty. Suroviny pro polyurethany. Stanovení obsahu izokyanátu. Předepisuje dvě metody stanovení obsahu izokyanátů v aromatických izokyanátech používaných jako surovina při přípravě polyurethanů. Metoda A se přednostně používá pro čistý toluendiizokyanát (TDI), methylen-bis-(4-fenylizokyanát) (MDI) a jejich prepolymery. Metoda B se používá pro čisté, surové nebo modifikované izokyanáty na bázi toluendiizokyanátu, methylen-bis-(4-fenylizokyanátu) a polymethylenpolyfenyl-

izokyanátu. Rovněž může být použita pro izomerní směsi toluendiizokyanátu, methylen-bis-(4-fenyl-izokyanátu) a polymethylen-polyfenylizokyanátu. Pokud se předem prokáže vhodnost některé z metod, mohou být tímto způsobem analyzovány i jiné aromatické izokyanáty. Metody jsou vhodné pro blokované izokyanáty. Za pozornost stojí před předmětem normy uvedené toto **VAROVÁNÍ - Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování národních regulačních předpisů.** Další varování je na konci kapitoly 7, kde je uvedeno: **Varování - Organické izokyanáty jsou nebezpečné při styku s kůží nebo při vdechování par. Musí se pracovat v dostatečně větraném prostoru a při manipulaci používat ochranné rukavice a brýle.** ČSN EN ISO 14896 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 9369 z června 1998.

ČSN EN 1456-1 (64 6430) Plastové potrubní systémy pro tlakové kanalizační přípojky a stokové sítě uložené v zemi i nadzemní. Neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U). Část 1: Specifikace pro komponenty a systém. Vydána v květnu 2002.

ČSN EN 12613 (64 6910) Označovací výstražné fólie z plastů pro kabely a potrubí uložené v zemi. Stanovuje požadavky na označovací výstražné fólie vyráběné z plastů, určené k upozornění na přítomnost položených kabelů a potrubí v zemi při otevírání rýhy a hlavně při provádění výkopových prací. Výstražná fólie může mít tvar pásu (druh 1) nebo sítě (druh 2). Za pozornost stojí kapitola 4 - Materiál, kde se uvádí: ”Požadovaným materiálem jsou termoplasty např. polyethylen (PE) nebo polypropylen (PP), které umožňují vytvořit označovací výstražné fólie odpovídající požadavkům této části normy. Je dovoleno použití přetvořených, regenerovaných, nebo recyklovaných materiálů. Materiál a případně použitá tisková barva nesmí mít škodlivé účinky na životní prostředí.” ČSN EN 12613 byla vydána v březnu 2002.

Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu

Tato třída obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro výrobky chemického průmyslu všeobecně včetně bezpečnostních předpisů, a to zejména pro anorganické výrobky (tj. kyseliny, zásady, oxidy, soli, technické plyny apod.). Dále průmyslová hnojiva, pesticidy, ropné výrobky (uhlovodíkové plyny, motorová paliva, minerální oleje, parafíny, asfalty, topné oleje apod.). Konečně normy pro dehty a výrobky z dehtů, pro nejrůznější organická barviva, pigmenty a laky i pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 511 norem (k témuž datu v r. 2001 - 512 a v r. 2000 - 525 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 5 novelizovaných, resp. nově vydaných norem.

ČSN EN 12944-1 (65 4800) Hnojiva a materiály k vápnění půd. Slovník. Část 1: Všeobecné termíny. Definuje obecné termíny vztahující se ke hnojivům a materiálům k vápnění půd. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky je definováno 49 hesel. ČSN EN 12944-1 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN 12944-1 z července 2000.

ČSN EN 12944-2 (65 4800) Hnojiva a materiály k vápnění půd. Slovník. Část 2: Termíny vztahující se ke hnojivům. Definuje obecné termíny vztahující se ke hnojivům. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky je definováno 36 hesel. ČSN EN 12944-2 v květnu 2002. Nahradila ČSN EN 12944-2 z července 2000.

ČSN EN ISO 3405 (65 6124) Ropné výrobky. Stanovení destilační křivky při atmosférickém tlaku. Specifikuje laboratorní metodu stanovení destilační křivky lehkých a středních destilátů odvozených z ropy s počátky destilace nad 0°C a s konci destilace přibližně do 400°C s použitím buď manuálního, nebo automatického zařízení, přičemž ve sporných případech je rozhodčí metodou postup manuální, pokud není dohodnuto jinak. Destilační křivky uhlovodíků (těkavost) mají důležitý vliv na jejich bezpečnost a výkonnost, zejména v případě paliv a rozpouštědel. Destilační rozmezí poskytuje důležitou informaci o složení a o chování během skladování a používání. Rychlost odpařování je důležitým faktorem při aplikaci mnoha rozpouštědel. Mezní hodnoty pro specifikované destilační křivky se používají pro většinu specifikací destilátových ropných výrobků, aby se dala kontrolovat výkonnost u konečného uživatele a omezit vznik výparů, které mohou vytvářet se vzduchem výbušné směsi, nebo jinak unikat do atmosféry jako emise (VOC). V úvodu normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ - Používání této mezinárodní normy mohou komplikovat nebezpečné materiály, činnosti a zařízení. Účelem této mezinárodní normy není věnovat se všem bezpečnostním problémům spojeným s jejím používáním. Je odpovědností uživatele této mezinárodní normy zavést před jejím použitím patřičné bezpečnostní postupy a opatření na ochranu zdraví a vymezit jejich vhodnost předpisy.** ČSN EN ISO 3405 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 3405 z října 2000.

ČSN EN ISO 2592 (65 6212) Stanovení bodu vzplanutí a bodu hoření v otevřeném kelímku podle Clevelanda. *Poznámka recenzenta: Tato norma byla schválena oznámením ČSNI č. 29/02 ve Věstníku ÚNMZ č. 4/2002 k přímému používání anglické verze jako ČSN; nebyla tedy samostatně vytištěna.*

ČSNI podle § 4 zákona č. 22/1997 Sb., oznámil, že anglická verze této normy je zařazena do soustavy ČSN. Tato norma se tedy přejímá pouze tímto oznámením, bez vydání titulní strany ČSN tiskem. Norma je k dispozici v ČSNI, oddělení dokumentačních služeb, Biskupský dvůr č. 5, 110 02 Praha 1. ČSN EN ISO 2592 byla schválena ČSNI k přímému používání a platí od 1. 5. 2002. Nahradila ČSN 65 6212 z 4. 1. 1988.

ČSN EN ISO 6743-4 (65 6603) Maziva, průmyslové oleje a příbuzné výrobky (třída L). Klasifikace. Část 4: Skupina H (Hydraulické systémy). *Poznámka recenzenta: Tato norma byla schválena oznámením ČSNI č. 39/02 ve Věstníku ÚNMZ č. 5/2002 k přímému používání anglické verze jako ČSN; nebyla tedy samostatně vytištěna. ČSNI podle § 4 zákona č. 22/1997 Sb., oznámil, že anglická verze této normy je zařazena do soustavy ČSN Tato norma se tedy přejímá pouze tímto oznámením, bez vydání titulní strany ČSN tiskem. Norma je k dispozici v ČSNI, oddělení dokumentačních služeb, Biskupský dvůr č. 5, 110 02 Praha 1.* V cit. č. 5/2002 Věstníku ÚNMZ je poznámka, že se připravuje převzetí této normy překladem. ČSN EN ISO 6743-4 byla schválena ČSNI k přímému používání a platí od 1. 6. 2002. Nahradila ČSN 65 6602 z 22. 6. 1987.

Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu

Tato třída obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další výrobky chemického průmyslu, a to zejména estery, změkčovadla, zvláčňovadla, ethanol a další alkoholy, ostatní alifatické sloučeniny, aromatické uhlovodíky, organické kyseliny apod. Dále léčiva a dentální přípravky. Konečně fotografické materiály, výbušniny a pyrotechniku, lepidla a též normy pro brzdové a mrazuvzdorné kapaliny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 326 norem (k témuž datu v r. 2001 - 348 a v r. 2000 ještě - 360 norem). Pokles počtu jsou zpravidla normy rušené bez náhrady. V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 2 novelizované, resp. nově vydané normy.

ČSN EN 12962 (66 8548) Lepidla. Stanovení elastického chování kapalných lepidel ("index elasticity"). Předepisuje zkušební metodu pro stanovení elastického chování elastomerního jednosložkového kapalného lepidla za předepsaných podmínek. Tato metoda je velice vhodná pro výrobní kontrolu. Za pozornost stojí kapitola 5 - Bezpečnost, kde se uvádí: "Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování národních regulačních předpisů." ČSN EN 12962 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 12960 (66 8566) Lepidla na papír, obalové materiály a hygienické výrobky. Stanovení smykové odolnosti. Předepisuje zkušební metodu pro stanovení smykové odolnosti slepu při konstantním statickém zatížení a konstantní nebo stoupající teplotě. Zkušební metoda je určena pro zatřídění a kontrolu jakosti lepidel a nikoli pro získání konstrukčních údajů. Za pozornost stojí kapitola 5 - Bezpečnost, kde se uvádí: "Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování národních regulačních předpisů." ČSN EN 12960 byla vydána v lednu 2002.

Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu

Tato třída obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro pigmenty, nátěrové hmoty a tiskařské barvy a pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 173 norem (k témuž datu v r. 2001 - 200 a v r. 2000 - 185 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 12 novelizovaných, resp. nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 787-13 (67 0520) Všeobecné metody zkoušení pigmentů. Část 13: Stanovení ve vodě rozpustných síranů, chloridů a dusičnanů. Vydána v dubnu 2002.

ČSN EN ISO 787-14 (67 0520) Všeobecné metody zkoušení pigmentů. Část 14: Stanovení rezistivity vodného výluhu. Vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 13300 (67 3000) Nátěrové hmoty. Vodou ředitelné nátěrové hmoty a nátěrové systémy pro nátěry stěn a stropů v interiéru. Klasifikace. Vydána v lednu 2002.

ČSN EN ISO 2811-1 (67 3012) Nátěrové hmoty. Stanovení hustoty. Část 1: Pyknometrická metoda. Vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 67 3012 z 31. 8. 1990.

ČSN EN ISO 11890-1 (67 3029) Nátěrové hmoty. Stanovení obsahu těkavých organických látek (VOC). Část 1: Diferenční metoda. Je jednou z řady norem zabývajících se vzorkováním a zkoušením nátěrových hmot a podobných výrobků. Předepisuje metodu stanovení obsahu těkavých organických látek (VOC) v nátěrových hmotách a surovinách pro jejich

přípravu. Tuto první část lze použít v případech, kdy očekávaný obsah VOC je větší než 15% hmotnosti. Jestliže očekávaný obsah VOC je větší než 0,1% hmotnosti a menší než 15% hmotnosti, nebo jestliže se vyžaduje větší shodnost, než které lze dosáhnout podle tohoto dílu ČSN EN ISO 11890, musí se použít ČSN EN ISO 11890-2. Tato metoda předpokládá, že těkavé látky jsou buď organické, nebo se jedná o vodu. Mohou však být přítomny i jiné těkavé anorganické látky, které se stanoví jinou vhodnou metodou a do výsledku se započítají. Za pozornost stojí tyto definice: **3.1 VOC** (VOC); **těkavá organická látka** (volatile organic compound): v podstatě jakákoliv organická kapalina a/nebo tuhá látka samovolně se vypařující při teplotě a tlaku obvykle se vyskytujících v atmosféře, s kterou je v kontaktu, **3.2 Obsah VOC** (VOC content); **obsah těkavých látek** (volatile organic compound content): hmotnost těkavých organických látek přítomných v nátěrové hmotě, stanovená za předepsaných podmínek. ČSN EN ISO 11890-1 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN ISO 11890-2 (67 3029) Nátěrové hmoty. Stanovení obsahu těkavých organických látek (VOC). Část 2: Plynově-chromatografická metoda. Předepisuje metodu stanovení obsahu těkavých organických látek (VOC) v nátěrových hmotách a surovinách pro jejich přípravu. Tato část musí být použita v případech, kdy očekávaný obsah VOC je větší než 0,1% hmotnosti a menší než 15% hmotnosti. Jestliže očekávaný obsah VOC je větší než 15% hmotnosti, má se použít jednodušší metoda předepsaná v ČSN EN ISO 11890-1. Tato metoda předpokládá, že těkavé látky jsou buď organické povahy nebo se jedná o vodu. Mohou však být přítomny jiné těkavé anorganické látky, které se stanoví jinou vhodnou metodou a do výsledku se započítají. (Definice hesel VOC a Obsah VOC jsou v první části, viz výše.) ČSN EN ISO 11890-2 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN ISO 11668 (67 3047) Pojiva pro nátěrové hmoty. Chlorované polymerační pryskyřice. Obecné zkušební metody. Vydána v květnu 2002.

ČSN EN ISO 4628-6 (67 3071) Nátěrové hmoty. Hodnocení degradace nátěrů. Stanovení intenzity, množství a velikosti běžných typů obecných vad. Část 6: Vyhodnocení stupně křídování metodou samolepicí pásky. Vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN 67 3070 z 24. 12. 1981.

ČSN EN ISO 1520 (67 3081) Nátěrové hmoty. Zkouška hloubením. Vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 1520 ze září 1997.

ČSN EN ISO 7253 (67 3092) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti v neutrální solné mlze. Vydána v květnu 2002.

ČSN EN ISO 6270-1 (67 3108) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti proti vlhkosti. Část 1: Kontinuální kondenzace. Vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 6270 z prosince 1997.

ČSN EN ISO 11998 (67 3111) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti nátěrů proti oděru za mokra a stanovení čistitelnosti. Vydána v květnu 2002.

Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu

Tato třída obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro poslední skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro mýdla a detergenty, kosmetiku, vonné kompozice a konečně pro (abecedně seřazené) čisté chemikálie a činidla anorganická i organická, ve všech případech včetně zkušebních metod. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 99 norem (k témuž datu v r. 2001 - 107 a v r. 2000 - 108 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy uvedené v této publikaci, nebyla v této třídě vydána žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu

Tato třída obsahuje názvoslovné a předpisové technické normy pro zařízení chemického průmyslu, a to zejména pro příruby, obslužné konstrukce nádob, stroje na zpracování plastů a pryže, stroje pro gumárenskou a plastikářskou technologii, odstředivky, předpisy pro zařízení na výrobu plynů, odpadky, tlakové nádoby, výměníky tepla. Dále pro kryogenické nádoby, nadzemní i podzemní nádrže (včetně uskladňovacích), tlakové nádoby na dopravu plynů a konečně součásti nádob. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 146 norem (k témuž datu v r. 2001 - 137 a v r. 2000 jen - 130 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 8 novelizovaných, resp. nově vydaných norem.

ČSN EN 12012-2 (69 1602) Stroje na zpracování pryže a plastů. Rozmělňovací stroje. Část 2: Bezpečnostní požadavky na stroje pro přípravu granulátu z pásů. Stanovuje základní bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení strojů pro přípravu granulátu z pásů z plastů a pryže. Tento stroj začíná plnicím otvorem plnicího zařízení nebo zaváděcím zařízením, pokud je připevněno, a končí vypouštěcím místem. Předmětem této normy jsou pouze významná nebezpečí uvedená v kapitole 4 a popsaná v kapitole 5. (Kapitola 4, resp. 5 obsahuje zejména mechanická nebezpečí, nebezpečí způsobená hlukem, tepelná nebezpečí a elektrická nebezpečí.) Tato norma platí

pro stroje vyrobené po dni jejího schválení v CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES ve znění směrnice 98/79/ES.** ČSN EN 12012-2 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 12012-3 (69 1602) Stroje na zpracování pryže a plastů. Rozmělňovací stroje. Část 3: Bezpečnostní požadavky na drtiče. Stanovuje základní bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení drtičů pro plasty a pryže. Tento stroj začíná vnějším okrajem násypky a končí vypouštěcím místem. Tato norma neplatí pro zařízení pro podávání materiálu nebo vypouštění rozdrceného materiálu. Neplatí pro bezpečnostní opatření ke snížení rizika vzplanutí hořlavých zbytků v materiálu, který má být drcen. Norma neobsahuje požadavky na lokální odsávací systémy. Předmětem této normy jsou pouze významná nebezpečí uvedená v kapitole 4 a popsaná v kapitole 5. (Kapitola 4 resp. 5 obsahuje zejména mechanická nebezpečí, nebezpečí způsobená hlukem, zpracovávaným materiálem a také elektrickou energií.) Tato norma platí pro stroje vyrobené po dni jejího schválení v CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES ve znění směrnice 98/79/ES.** ČSN EN 12012-3 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 1114-3 (69 1809) Stroje na zpracování pryže a plastů. Šnekové vytlačovací stroje a vytlačovací linky. Část 3: Bezpečnostní požadavky na odtahová zařízení. Obsahuje bezpečnostní požadavky na konstrukci a výrobu odtahových zařízení používaných ve vytlačovacích linkách pro zpracování plastů a pryže s ohledem na nebezpečí uvedená v kapitole 4. Norma se týká následujících typů odtahových zařízení: - housenková odtahová zařízení, - pásová odtahová zařízení, - bubnová odtahová zařízení, - bubnová odtahová zařízení s pásem, - válcová odtahová zařízení. Začátek stroje je u otvoru pro plnění materiálem a končí u otvoru pro odvod materiálu. Norma se nevztahuje na řezací jednotky, které jsou součástí odtahového zařízení nebo jsou k němu připojeny. Neplatí pro odběrná zařízení používaná v linkách na fólie nebo pásy. Norma se nevztahuje na nebezpečí související s chemií, toxicitou a ohněm, ke kterým by mohlo dojít, např. v zařízeních pro nepřetržitou vulkanizaci vlivem zpracovávaných materiálů. V kapitole 4 jsou tedy uvedena prakticky jen nebezpečí úrazu od pohybujících se nebo rotujících částí. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES ve znění směrnice 98/79/ES.** ČSN EN 1114-3 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 1797 (69 7297) Kryogenické nádoby. Kompatibilita plynu s materiálem. Stanoví požadavky na kompatibilitu plynu s materiálem pro kryogenické nádoby (jako je chemická odolnost), ale nepopisuje mechanické

vlastnosti (např. pro používání při nízkých teplotách). Poskytuje návod pro kompatibilitu s plyny jinými než je kyslík a poskytuje podrobné požadavky pro kompatibilitu s kyslíkem obohacenou atmosférou a definuje zkušební postupy pro stanovení kompatibility kyslíku s materiály (kovovými a nekovovými) používanými na kryogenické nádoby a jejich příslušenství. Toto se hlavně vztahuje na materiály, které jsou běžné ve styku s kapalným nebo plynným kyslíkem nebo s ním mohou přijít do styku, např. materiály pro kryogenické nádoby používané pro uskladňování nebo dopravu kapalného kyslíku. Toto se rovněž vztahuje na materiály, které mohou být ve styku s prostředím obohaceným kyslíkem, např. izolační materiály používané pro dusík, neon, vodík a kryogenické nádoby pro helium v případě kondenzace vzduchu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke Směrnici 97/23/ES pro tlaková zařízení.** ČSN EN 1797 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN 1797-1 z března 1999.

ČSN EN 12972 (69 9011) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Zkoušení, kontrola a značení kovových nádrží. Stanoví zkoušení, kontrolu a značení při schvalování typu, počáteční kontrole, periodických kontrolách, mezikontrolách a mimořádném přezkušování kovových nádrží (plášťů a příslušenství) autocisteren, železničních cisternových vozů, pojízdných nádrží a kontejnerů pro přepravu nebezpečného zboží s objemem větším než 450 litrů. Norma neplatí pro - jímky včetně plynových lahví, - akumulátorové vozíky a akumulátorové vagóny obsahující lahve, trubky, tlakové bubny, svazky lahví a kombinované jednotlivé plynové lahve (MEGC), - mezipřepravníky na nebalené materiály (IBCc). Z příloh stojí za pozornost Příloha C, která se týká nebezpečí a preventivních opatření při tlakové zkoušce s plyny a dále Přílohy D a E, kde jsou uvedeny formuláře štítků pro nádrže autocisteren, resp. pro pojízdné nádrže a kontejnery pro přepravu nebezpečného zboží. ČSN EN 12972 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13081 (69 9021) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží. Nástavec pro jímání par a spojka. Pokrývá zařízení k dosažení vyhovujícího spojení pro účinný převod par mezi pevnou instalací a nádrží přepravující nebezpečné substance. Tato norma stanoví požadavky na provedení a rozhodující rozměry nástavce pro jímání par přimontovaného k nádrži a sdružené spojky přimontované k hadici, nebo spojovacímu potrubí k pevné instalaci. Rovněž stanovuje zkoušky nutné pro ověření shody zařízení s touto normou. Zařízení specifikované v této normě je vhodné pro používání kapalných benzinových produktů a jiných nebezpečných substancí 3. třídy podle ADR - Evropské dohody, týkající se mezinárodní přepravy nebezpečného zboží po silnici (hořlavé látky), které má tlak par

nepřesahující 110 kPa při 50 °C (včetně benzínu), a které není subklasifikováno jako toxické. ČSN EN 13081 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13082 (69 9022) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží. Armatura pro převádění par. Zahrnuje armaturu pro převádění par, používanou pro převádění par mezi kontrolou nádrže a potrubím připojeným k nástavci pro jímání par. Norma stanoví požadavky na provedení a rozhodující rozměry armatury pro převádění par. Rovněž stanovuje zkoušky nutné pro ověření shody zařízení s touto normou. Zařízení specifikované v této normě je vhodné pro používání kapalných benzinových produktů a jiných nebezpečných substancí 3. třídy podle ADR - Evropské dohody, týkající se mezinárodní přepravy nebezpečného zboží po silnici (hořlavé látky), které má tlak par nepřesahující 110 kPa při 50°C (včetně benzínu), a které není subklasifikováno jako toxické. ČSN EN 13082 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13083 (69 9023) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží. Nástavec pro plnění a vyprazdňování spodem. Pokrývá z vnějšku ovládané a samočinné nástavce pro plnění a vyprazdňování spodem. Norma stanoví požadavky na provedení a rozhodující rozměry nástavce pro plnění a vyprazdňování spodem. Rovněž stanovuje zkoušky nutné pro ověření shody zařízení s touto normou. Zařízení specifikované v této normě je vhodné pro používání kapalných benzinových produktů a jiných nebezpečných substancí 3. třídy podle ADR - Evropské dohody, týkající se mezinárodní přepravy nebezpečného zboží po silnici (hořlavé látky), které má tlak par nepřesahující 110 kPa při 50 °C (včetně benzínu) a které není subklasifikováno jako toxické. ČSN EN 13083 byla vydána v lednu 2002.

Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin

Tato třída obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro sklo a výrobky ze skla, pro bezpečnostní sklo, skleněná vlákna, pro sklo pro elektrotechniku, obalové, nápojové a konzervové sklo. Dále sklo pro zdravotnictví, pro kosmetiku aj. V neposlední řadě pro laboratorní sklo (odměrné, skleněné armatury, potrubí i tvarovky apod.). Konečně pro slinuté skleněné filtry i pro sklo užitkové. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 242 norem (k témuž datu v r. 2001 - 249 a v r. 2000 - 259 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 4 novelizované, resp. nově vydané normy.

ČSN EN 12898 (70 0585) Sklo ve stavebnictví. Stanovení emisivity. Specifikuje postup pro stanovení emisivity povrchů skla a skla s povlakem při

pokojové teplotě. Při stanovení hodnoty *U* a celkového činitele prostupu sluneční energie zasklením je nezbytné uvažovat emisivitu u přenosu tepla sáláním z povrchů při standardní teplotě 283 K. Norma takto definuje: **emisivitu** (emissivity): podíl vyzařované energie uvažovaného povrchu při dané teplotě a vyzařované energie z povrchu dokonale černého tělesa (s normálovou a korigovanou emisivitou = 1,0) při stejné teplotě. *Poznámka: teoreticky by měly být použity dvě různé definice k popsání výměny tepla sáláním mezi:* a) přivrácenými povrchy skla ve vícenásobném zasklení (efektivní emisivita), b) povrchem skla směřujícím do místnosti (hemisférická emisivita). V praxi však bylo zjištěno, že rozdíly jsou zanedbatelné. Proto se používá k popsání obou typů výměny tepla s těsnou aproximací korigovaná emisivita. ČSN EN 12898 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 673+A1 (70 1024) Sklo ve stavebnictví. Stanovení součinitele prostupu tepla (hodnota *U*). Výpočtová metoda. Specifikuje výpočtovou metodu pro stanovení součinitele prostupu tepla zasklení s plochými a paralelními povrchy. Norma platí pro skla bez povlaku (včetně skel s profilovanými povrchy, např. vzorované sklo), pro skla s povlakem a pro materiály nepropustné pro infračervené záření s velkou vlnovou délkou, což zahrnuje výrobky ze sodnovápenatého skla (dále jen sodnovápenaté sklo), borosilikátového skla a sklokeramiky. Norma platí také pro vícenásobné zasklení při použití výše uvedených skel a materiálů. Norma neplatí pro vícenásobné zasklení, které obsahuje v plynových meziprostorech povlaky nebo fólie, které jsou propustné pro infračervené záření s velkou vlnovou délkou. Postup popsaný v této normě stanovuje hodnotu *U* (součinitel prostupu tepla) středové oblasti zasklení. Okrajové vlivy způsobené tepelným mostem přes distanční rámeček hermeticky uzavřeného zasklení nebo přes okenní rám, nejsou zahrnuty. Dále se neuvažuje přenos tepla vlivem slunečního záření. Dokument na výpočet celkové hodnoty *U* oken, dveří a okenic uvádí normativní odkaz pro hodnotu *U* vypočítanou pro zasklené prvky podle této normy. Norma takto definuje: **hodnotu *U*** ***(U value)***: veličina, která charakterizuje prostup tepla středovou částí zasklené plochy, tj. bez okrajových vlivů, a definuje hustotu tepelného toku v ustáleném stavu vztaženého na rozdíl teplot mezi teplotami prostředí na každé straně, hodnota *U* se udává ve wattech na čtverečný metr a Kelvin [$W/(m^2 \cdot K)$]. ČSN EN 673+A1 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 673 z dubna 1999.

ČSN EN 674 (70 1025) Sklo ve stavebnictví. Stanovení součinitele prostupu tepla (hodnota *U*). Metoda chráněné teplé desky. Specifikuje měřicí metodu pro stanovení součinitele prostupu tepla zasklení s plochými a paralelními povrchy. Profilované povrchy, např. vzorované sklo, lze považovat za ploché. Norma platí pro vícenásobné zasklení s vnějšími tabulemi, které nejsou propustné pro infračervené záření s velkou vlnovou délkou, tj. výrobky

ze sodnovápenatého skla (dále jen sodnovápenaté sklo), borosilikátového skla a sklokeramiky. Vnitřní prvky mohou být propustné pro infračervené záření. Postup popsaný v této normě stanovuje hodnotu *U* (součinitel prostupu tepla) středové oblasti zasklení. Okrajové vlivy způsobené tepelným mostem přes distanční rámeček hermeticky uzavřeného zasklení, nebo přes okenní rám, nejsou zahrnuty. Dále se neuvažuje přenos tepla vlivem slunečního záření. Dokument na výpočet celkové hodnoty *U* oken, dveří a okenic uvádí normativní odkaz pro hodnotu *U* vypočítanou pro zasklené prvky podle této normy. Norma takto definuje **hodnotu *U*** ***(U value)***: veličina, která charakterizuje prostup tepla středovou částí zasklené plochy, tj. bez okrajových vlivů, a definuje hustotu tepelného toku v ustáleném stavu vztaženého na rozdíl teplot mezi teplotami prostředí na každé straně, hodnota *U* se udává ve wattech na čtverečný metr a Kelvin [W/(m^2·K)]. ČSN EN 674 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 674 z prosince 1998.

ČSN EN 675 (70 1026) Sklo ve stavebnictví. Stanovení součinitele prostupu tepla (hodnota *U*). Metoda měřidla tepelného toku. Specifikuje měřicí metodu pro stanovení součinitele prostupu tepla zasklení s plochými a paralelními povrchy. Profilované povrchy, např. vzorované sklo, lze považovat za ploché. Norma platí pro vícenásobné zasklení s vnějšími tabulemi, které nejsou propustné pro infračervené záření s velkou vlnovou délkou, tj. výrobky ze sodnovápenatého skla (dále jen sodnovápenaté sklo), borosilikátového skla a sklokeramiky. Vnitřní prvky mohou být propustné pro infračervené záření. Postup popsaný v této normě stanovuje hodnotu *U* (součinitel prostupu tepla) středové oblasti zasklení. Okrajové vlivy způsobené tepelným mostem přes distanční rámeček hermeticky uzavřeného zasklení nebo přes okenní rám, nejsou zahrnuty. Dále se neuvažuje přenos tepla vlivem slunečního záření. Postup výpočtu celkové hodnoty *U* oken, dveří a okenic uvádí normativní odkaz pro hodnotu *U* vypočítanou pro zasklené prvky podle této normy. Norma takto definuje **hodnotu *U*** ***(U value)***: veličina, která charakterizuje prostup tepla středovou částí zasklené plochy, tj. bez okrajových vlivů, a definuje hustotu tepelného toku v ustáleném stavu vztaženého na rozdíl teplot mezi teplotami prostředí na každé straně, hodnota *U* se udává ve wattech na čtverečný metr a Kelvin [W/(m^2·K)]. ČSN EN 675 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 675 z prosince 1998.

Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení

Tato třída zahrnuje pouze materiálové listy laboratorních a technických skel. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byl k 1. lednu 2002 jedna norma (k témuž datu v r. 2001 také pouze 1 a v r. 2000 ještě 7 norem).

Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky

Tato třída obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro stavební materiály, a to zejména pro zeminy, horniny, přírodní kámen, nerudné nerosty (písky, kameniva, zeminy, tuha, slída, apod.), pojiva, strusky, popílky, cement, vápno, malty apod. Dále normy pro cementové výrobky, cihly a cihlářské výrobky, stavební materiály, keramické materiály a výrobky, porcelán užitkový i laboratorní, žárovzdorné výrobky a materiály, izolační materiály, hydroizolační pásy a fólie. Konečně obsahuje předmětové normy pro drtiče, mlýny na nerostné hmoty a třídiče a odlučovače. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 897 norem (k témuž datu v r. 2001 - 725 a v r. 2000 pouze 686 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 8 novelizovaných, resp. nově vydaných norem.

ČSN EN 933-6 (72 1193) Zkoušení geometrických vlastností kameniva. Část 6: Posouzení povrchových charakteristik. Tekutost kameniva. Vydána v červnu 2002.

ČSN EN 12440 (72 1401) Přírodní kámen. Pojmenování. Určuje kritéria k pojmenování přírodního kamene od surových bloků až po hotové výrobky. Rozsáhlá norma, cca 112 stran. Norma obsahuje velmi rozsáhlou informativní Přílohu A. Uvádí v ní názvy, charakteristiku a místo původu stovek přírodních materiálů, a to podle států, odkud pocházejí. (Jako lokalita je v normě uvedeno celkem 20 evropských států.) ČSN EN 12440 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 12860 (72 2490) Sádrová lepidla pro sádrové tvárnice. Definice, požadavky a zkušební metody. Určuje vlastnosti a požadavky na sádrová lepidla používaná pro zděné konstrukce ze sádrových tvárnic a ostatních sádrových prvků. Zahrnuje následující vlastnosti vztahující se k základním požadavkům: - reakce na oheň, - uvolňování nebezpečných látek měřených podle příslušných evropských zkušebních metod. Tyto definice pro technické specifikace vycházejí z příslušných zkoušek. Norma určuje postupy pro hodnocení shody výrobků, pro něž je určena. Tato norma zahrnuje také další technické vlastnosti, které jsou důležité pro použití a uplatnění výrobku ve stavebním průmyslu: - vzduchová neprůzvučnost, - přídržnost, - tepelný odpor vypočtený z hodnot tepelné vodivosti. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** ČSN EN 12860 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 772-6 (72 2635) Zkušební metody pro zdicí prvky. Část 6: Stanovení pevnosti v tahu za ohybu betonových tvárnic. Vydána v červnu 2002.

ČSN EN 12859 (72 3610) Sádrové tvárnice. Definice, požadavky a zkušební metody. Určuje vlastnosti a požadavky na sádrové tvárnice s hladkými lícními plochami, které jsou určeny zejména pro konstrukce nenosných příček, nebo samostatné stěnové obklady, pro požární ochranu sloupů, výtahových šachet apod. Sádrové tvárnice nejsou určeny pro konstrukci stropů. Normalizované údaje se týkají následujících požadavků: reakce na oheň, požární odolnost, vzduchové neprůzvučnosti, uvolňování nebezpečných látek stanovených podle příslušných evropských zkušebních metod a dále: tepelného odporu, vypočteného z hodnot tepelné vodivosti. Tyto požadavky pro technické specifikace vycházejí z příslušných zkoušek. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** ČSN EN 12859 byla vydána v březnu 2002.

ČSN EN 80 (72 4850) Pisoárové mísy nástěnné. Připojovací rozměry. Vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 80+A1 z prosince 1993.

ČSN EN 13416 (72 7652) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové, plastové a pryžové pásy a fólie pro hydroizolaci střech. Pravidla pro odběr vzorků. Vydána v březnu 2002.

ČSN EN 13583 (72 7653) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové, plastové a pryžové pásy a fólie pro hydroizolaci střech. Stanovení odolnosti proti krupobití. Vydána v březnu 2002.

Třída 73 - Navrhování a provádění staveb

Tato třída obsahuje technické normy pro geometrickou přesnost staveb, solární energii, geodetické práce, stavební fyziku (teplo, vlhko apod.) ochranu staveb proti vodě, požární bezpečnost staveb apod. Dále pro navrhování zakládání, provádění a zkoušení staveb, střech, a také zděných, betonových kovových a dřevěných konstrukcí, rovněž pro stavební objekty a funkční díly stavebních objektů. Kromě toho normy pro stavby železniční, pro bydlení, průmysl, školství, kulturu a tělesnou výchovu, správu a řízení, také pro stavby pro skladování, šaten a ostatní účelové stavby (požární stanice, laboratoře apod.), stavby silniční a mostní, železniční a ostatní inženýrské stavby. Také normy pro stavby vodní, vodovodů a kanalizací, úpravy vodních toků a hráze, pro stavby silniční včetně tunelů a jiných podzemních staveb. Konečně normy pro stavební a silniční stroje, pro stavební lešení a stavební výtahy a pro stavby civilní obrany. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky

sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 659 norem (k témuž datu v r. 2001 - 600 a v r. 2000 pouze 537 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 22 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 12975-1 (73 0301) Tepelné solární soustavy a součásti. Solární kolektory. Část 1: Všeobecné požadavky. Určuje požadavky na odolnost (včetně mechanické pevnosti), spolehlivost a bezpečnost kapalinových tepelných solárních kolektorů. Rovněž obsahuje návody k hodnocení shody s těmito požadavky. Nevztahuje se na kolektory s vestavěným zásobníkem tepla v tom smyslu, že proces jímání nelze oddělit od procesu akumulace pro účely měření těchto dvou procesů. Norma není použitelná pro natáčivé soustřeďující kolektory. Za pozornost stojí v Příloze C, tyto články: **C.1 Teplonosná látka -** Teplonosná látka by neměla být toxická, dráždivá pro lidskou kůži nebo oči, nesmí znečišťovat vodu a měla by být v přírodě zcela rozložitelná. **C.2 Izolační materiály -** Pro izolaci kolektoru nemají být použité materiály, které byly vyrobeny s použitím CFC (chlorovaných a fluorovaných uhlovodíků), nebo tyto izolační materiály obsahují. Dále izolační materiály nesmí obsahovat složky, které zplynují při klidových teplotách, určené v kapitole 6, (kde je ovšem uveden jen postup pro výpočet této teploty), které jsou toxické a vážně dráždí lidskou kůži nebo oči. ČSN EN 12975-1 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 12976-1 (73 0302) Tepelné solární soustavy a součásti. Soustavy průmyslově vyráběné. Část 1: Všeobecné požadavky. Určuje požadavky na odolnost, spolehlivost a bezpečnost průmyslově vyráběných solárních tepelných soustav. Norma obsahuje návody k hodnocení shody těchto požadavků. Požadavky v této normě platí pro průmyslově vyráběné solární tepelné soustavy jako pro výrobky. Samotná montáž těchto soustav není brána v úvahu, ale jsou určeny požadavky na montážní a uživatelskou dokumentaci, která je dodávána se soustavou. ČSN EN 12976-1 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 12976-2 (73 0302) Tepelné solární soustavy a součásti. Soustavy průmyslově vyráběné. Část 2: Zkušební metody. Určuje zkušební metody k hodnocení požadavků na průmyslově vyráběné solární tepelné soustavy, jak je stanoveno v ČSN EN 12976-1:2000. Norma také obsahuje metody k určení tepelného výkonu pomocí zkoušek celé soustavy. ČSN EN 12976-2 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN ISO 12569 (73 0311) Tepelné vlastnosti budov. Stanovení výměny vzduchu v budovách. Metoda změny koncentrace indikačního plynu. Popisuje způsoby měření koncentrace indikačního plynu pro stanovení výměny vzduchu v samostatné zóně, způsobené vlivem počasí, nebo nuceným

větráním. Postupy zahrnující změnu indikačního plynu jsou pokles koncentrace, konstantní dávkování a konstantní koncentrace. Koncentrace indikačního plynu je zjišťována analyzátorem plynu. Výměna vzduchu je přímo vypočítána z hodnoty změny koncentrace indikačního plynu metodou poklesu koncentrace. Objemový průtok vzduchu se přímo vypočítá z množství indikačního plynu metodou konstantního dávkování nebo konstantní koncentrace. Tyto zkušební metody jsou omezeny použitím několika jednotlivých indikačních plynů. Připojená analýza dat ukazuje, že koncentrace indikačního plynu může být v oblasti samostatné zóny charakterizována jednou hodnotou. Příloha F obsahuje normalizované druhy indikačních plynů, a to helium, oxid uhličitý, fluorid sírový a oxid dusný. ČSN EN ISO 12569 byla vydána v červnu 2002.

ČSN ISO 2603 (73 0503) Kabiny pro simultánní tlumočení. Obecné charakteristiky a vybavení. Stanovuje základní specifikace, které je třeba zahrnout do počátečních záměrů stavby, nebo rekonstrukce vestavěných kabin pro simultánní tlumočení v nových nebo existujících budovách. Je použitelná pro všechny typy vestavěných kabin s vestavěným nebo přenosným zařízením. Při projektování nových budov by měly kabiny být optimálně integrovány do stavby, aby konferenční sál a kabiny tvořily dobře vyváženou jednotku. Projekt by měl též zajistit denní světlo pro konferenční sál i kabiny. Požadavky kapitol 4 a 5 se používají pro kabiny s vestavěným zařízením definovaným v 3.1 a pro kabiny s přenosným zařízením definovaným v 3.2. Rozměrové požadavky se používají i pro polostálé kabiny definované v 3.3, všechny ostatní požadavky se použijí podle možností. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Konstrukční a projekční požadavky pro kabiny, čl. **4.5.2 Minimální rozměry:** Velikost kabiny je určena potřebou zajistit dostatek pracovního prostoru a objemu vzduchu pro tlumočníka. Vzhledem k tomu, že v kabině jsou minimálně dva tlumočníci, jsou požadovány následující minimální rozměry: - šířka: 2,50m, - hloubka: 2,40m, - výška: 2,30m. Pro konferenční sály s více než šesti kabinami musí být všechny kabiny nejméně 3,20m široké. Dále stojí za pozornost čl. **4.9 Klimatizace:** Zdroj vzduchu by měl být 100% čistý, (tzn. nikoliv čištěný úpravou). Klimatizační systém musí být nezávislý na systémech zbytku budovy a konferenčního sálu. Výměna vzduchu musí být zajištěna sedmkrát za hodinu a koncentrace oxidu uhličitého nesmí překročit 0,1%. Teplota musí být nastavitelná mezi 18°C a 22°C pomocí samostatného regulátoru v každé kabině. Relativní vlhkost musí být mezi 45% a 65%. Rychlost vzduchu nesmí překročit 0,2m/s. Přívod a odsávání vzduchu musí být umístěny tak, že tlumočníci nejsou vystaveny průvanu. V kapitole 5 - Interiér kabiny, jsou pak normalizovány zejména požadavky na osvětlení, barvy, pracovní polohu a sedadla ČSN ISO 2603 byla vydána v lednu 2002.

ČSN ISO 4043 (73 0504) Mobilní kabiny pro simultánní tlumočení. Obecné charakteristiky a vybavení. Základní požadavky na kabiny pro

simultánní tlumočení jsou uvedeny v ČSN ISO 2603, aby vyhovovala potřebám dopravy a manipulace s mobilními kabinami používanými v sálech, které nejsou vybaveny vestavěnými kabinami. Hlavním znakem mobilních kabin, odlišujícím je od vestavěných, je možnost jejich rozebrání, stěhování a sestavení uvnitř konferenčních místností. Kabiny, které lze stěhovat, ale jsou používány v rámci budovy a uskladněny blízko konferenčních místností, nejsou předmětem této mezinárodní normy. Mají být navrženy tak, aby co nejvíce odpovídaly vestavěným kabinám, jak je stanoveno v ČSN ISO 2603. Za pozornost stojí v kapitole - Všeobecné požadavky čl. **4.4 Rozměry kabin:** Každá kabina musí pojmout požadovaný počet tlumočníků pohodlně rozsazených vedle sebe, při čemž musí být umožněn příchod a odchod bez vzájemného vyrušení. K dispozici musí být dostatek prostoru potřebného pro přiměřené větrání a nastavení teploty. Vnitřní rozměry standardní mobilní kabiny nesmějí být menší než následující: a) šířka: - pro nejvýše dva tlumočníky: 1,60m, - pro nejvýše tři tlumočníky 2,40m, - pro nejvýše čtyři tlumočníky: 3,20m, b) hloubka: 1,60m, c) výška: 2,00m. ČSN ISO 4043 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 12865 (73 0549) Tepelně vlhkostní chování stavebních konstrukcí a stavebních prvků. Stanovení odolnosti vnějších stěnových systémů proti hnanému dešti při tlakových rázech vzduchu. Určuje obecnou metodu pro hodnocení odolnosti stěnových systémů proti hnanému dešti stanovením vodotěsnosti stěnových systémů, nebo části stěnových systémů, při tlakových rázech vzduchu. ČSN EN 12865 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN ISO 12567-1 (73 0579) Tepelné chování oken a dveří. Stanovení součinitele prostupu tepla metodou teplé skříně. Část 1: Celková konstrukce oken a dveří. Určuje metodu pro měření součinitele prostupu tepla dveřního a okenního systému. Zahrnuje všechny vlivy rámů, křídel, okenic, dveřních křídel a kování. Norma nezohledňuje: - okrajové vlivy vnějšího obvodu vzorku, - přenos tepla vzorkem způsobený slunečním zářením, - vliv průvzdušnosti vzorku, - střešní okna a navrhované výrobky, u kterých zasklení přesahuje přes plochu stěny na studené straně zkušebního rámu. Příloha A udává metody pro výpočet teplot prostředí. ČSN EN ISO 12567-1 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 1634-3 (73 0852) Zkoušení požární odolnosti dveřních a uzávěrových sestav. Část 3: Kouřotěsné dveře a uzávěry otvorů. Stanovuje metodu pro určení průniku studeného a teplého kouře z jedné strany dveřní sestavy na stranu druhou při specifikovaných zkušebních podmínkách. Zkouška může být aplikována na dveřní a uzávěrové sestavy různých typů, určené pro omezení prostupu kouře v případě požáru. ČSN EN 1634-3 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 13238 (73 0859) Zkoušení reakce stavebních výrobků na oheň. Postupy kondicionování a obecná pravidla pro výběr podkladů. Určuje postupy kondicionování vzorků stavebních výrobků a pravidla pro výběr podkladů pro podlahové krytiny a pro výrobky na povrchovou úpravu stěn a stropů při zkouškách reakce na oheň. Norma nestanoví postupy předběžného sušení pro zkoušení podle prEN ISO 1182, nebo postupy praní a čištění vztahující se k životnosti, pro které platí příslušné normy výrobků. ČSN EN 13238 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 12716 (73 1072) Provádění speciálních geotechnických prací. Trysková injektáž. Vztahuje se na provádění, zkoušení a monitoring tryskové injektáže. Návrhové požadavky, týkající se pouze tryskové injektáže, jsou uvedeny v kapitole 7. Další všeobecné návrhové požadavky se nacházejí v Příloze A a mohou být zahrnuty do normy nebo převzaty do článků budoucích vydání Eurokódu 7. ČSN EN 12716 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 12504-2 (73 1303) Zkoušení betonu v konstrukcích. Část 2: Nedestruktivní zkoušení. Stanovení tvrdosti odrazovým tvrdoměrem. Uvádí postup pro stanovení tvrdosti odrazovým tvrdoměrem na povrchu ztvrdlého betonu pomocí ocelového beranu vymrštěného pružinou. ČSN EN 12504-2 byla vydána v únoru 2002.

ČSN 73 1314 Zkušební metody pro stanovení vodního součinitele čerstvého betonu. Vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN 73 1314 z 19. 6. 1985.

ČSN EN 12697-14 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 14: Obsah vody. Popisuje zkušební metodu pro stanovení obsahu vody ve vzorcích asfaltových směsí. Zkušební metoda je v případě potřeby vhodná pro kontrolu shody se specifikací výrobku. V úvodu normy je (nenápadně a bez zvýraznění) uvedeno toto: **UPOZORNĚNÍ: Metoda popisovaná v této normě může vyžadovat použití dichlormethanu (methylenchloridu). Toto rozpouštědlo je nebezpečné lidskému zdraví a podléhá dodržování mezních dob vystavení jeho účinkům, které jsou uvedeny v příslušných právních a ostatních předpisech. Doba vystavení účinkům rozpouštědla se týká manipulace i způsobů větrání a je nezbytné, aby zaměstnanci, používající tuto látku byli řádně vyškoleni.** ČSN EN 12697-14 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 12697-27 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 27: Odběr vzorků. Vydána v březnu 2002.

ČSN EN 12697-28 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 28: Příprava vzorků pro stanovení obsahu pojiva, obsahu vody a zrnitosti. Vydána v březnu 2002.

ČSN EN 13036-1 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a letištních ploch. Zkušební metody. Část 1: Měření hloubky makrotextury povrchu vozovky odměrnou metodou. Popisuje metodu pro stanovení průměrné hloubky makrotextury povrchu vozovky pomocí pečlivého rozprostření známého objemu materiálu na povrch a následného měření celkové vyplněné plochy. Postup je navržen tak, aby byla zajištěna pouze průměrná hodnota hloubky makrotextury vozovky, na kterou charakteristiky mikrotextury vozovky nemají vliv. Tato zkušební metoda je vhodná pro polní zkoušky ke stanovení průměrné hloubky makrotextury povrchu vozovky. Pokud se použije ve spojení s jinými fyzikálními zkouškami, lze hodnoty hloubky makrotextury, zjištěné touto zkušební metodou, použít pro stanovení protismykových vlastností vozovky, charakteristik zvukové pohltivosti a vhodnosti konstrukčních materiálů vozovky, nebo povrchových úprav. Pokud se užije společně s jinými zkouškami, je třeba dbát na to, aby všechny zkoušky byly provedeny na stejném místě. ČSN EN 13036-1 byla vydána v červnu 2002. Touto normou se částečně nahrazuje ČSN 73 6177 z ledna 1996.

ČSN EN 1337-1 (73 6270) Stavební ložiska. Část 1: Všeobecná pravidla navrhování. Platí pro stavební ložiska používaná na mostech, nebo v jiných konstrukcích. Norma neplatí pro: a) ložiska, jejichž hlavní funkcí je přenos momentů, b) ložiska, která mají přenášet zápornou reakci, c) ložiska pro pohyblivé mosty, d) betonové klouby, e) seismická zařízení. ČSN EN 1337-1 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 1337-2 (73 6270) Stavební ložiska. Část 2: Kluzné prvky. Udává charakteristiky pro návrh a výrobu kluzných prvků a vodicích prvků, které nejsou stavebními ložisky, ale pouze jejich částmi, a to pro kombinaci se stavebními ložisky, jak je definováno v dalších částech této normy. Vhodné kombinace jsou uvedeny v tabulce 1 „kmenové“ ČSN EN 1337-1:2000. Norma neplatí pro kluzné povrchy jednoduchých, nebo složených PTFE-ploch, s průměrem opsané kružnice menším než 75 mm, nebo větším než 1 500 mm, nebo působí-li na ně teploty menší než –35 ˚C nebo větší než 48 ˚C. Norma se rovněž nevztahuje na kluzné prvky použité jako dočasné zařízení během výstavby, např. při vysouvání nosné konstrukce. Tato norma uvádí také údaje pro zakřivené kluzné povrchy, které nejsou částí samostatných kluzných prvků, ale jsou zabudovány v cylindrických nebo kalotových PTFE-ložiskách podle ČSN EN 1337-7. Poměrně rozsáhlá norma, cca 59 stran. ČSN EN 1337-2 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 1337-7 (73 6270) Stavební ložiska. Část 7: PTFE kalotová a PTFE cylindrická ložiska. Stanovuje požadavky pro návrh a výrobu PTFE kalotových a PTFE cylindrických ložisek. (PTFE je polytetrafluorethylen.) Požadavky a vlastnosti pro zakřivené kluzné plochy jsou obsaženy v ČSN EN 1337-2:2000. Kalotová a cylindrická ložiska se sevřeným úhlem $2\theta > 60^{\circ}$, resp. $2\theta > 75^{\circ}$ nejsou předmětem této evropské normy. Za účelem regulace stupně volnosti mohou být ložiska kombinována s rovinnými kluznými prvky a vodicími prvky podle ČSN EN 1337-2:2000 a s omezujícími prstenci. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o <u>evropskou</u> harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** ČSN EN 1337-7 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 13212 (73 7020) Vodorovné dopravní značení. Materiály pro dopravní značení. Požadavky na řízení výroby u výrobce. Stanovuje požadavky na řízení výroby u výrobce (FPC = factory production control), které musí splnit všichni výrobci materiálů pro vodorovné dopravní značení, pokud jejich výrobky mají být označeny označením shody s požadavky ES. Norma je návodem pro výrobce a certifikační orgány, zabývající se řízením výroby při výrobě materiálů pro vodorovné dopravní značení. Stanovuje typ zkoušek, které je nutno brát v úvahu v rámci FPC, ponechává však výběr vhodných konkrétních metod otevřený, podle zařízení a výrobních metod výrobce, jak je obvyklé při posouzení třetí stranou a dohledu nad systémy jakosti. Přesné parametry a zkušební metody jsou uvedeny v písemných výrobních pokynech výrobce, schválených výrobcem a třetí stranou, odpovědnou ze počáteční hodnocení FPC. ČSN EN 13212 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 13197 (73 7021) Vodorovné dopravní značení. Simulátory opotřebení. Popisuje metody pro provádění zkoušek materiálů pro vodorovné dopravní značení simulátory opotřebení pro trvalé i pro přechodné vodorovné dopravní značení včetně značení se zvýšenou retroreflexí za vlhka, nezahrnuje však metody pro zkoušení dopravních knoflíků. Stanovuje požadavky pro zařízení simulátoru opotřebení, pro nanášení hmot na zkušební desky, pro měření parametrů, četnost měření a pro vyjádření výsledků formou protokolu o zkoušce. ČSN EN 13197 byla vydána v dubnu 2002.

<u>Třída 74 - Části staveb</u>

Tato třída obsahuje technické normy pro ocelová schodiště, žebříky a zábradlí, pro stropy a podlahy, okna, dveře, vrata z různých materiálů, dále normy pro doplňkové části stavebních objektů a bytová jádra a konečně pro lehké obvodové pláště. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 106 norem (k témuž datu v r. 2001 - 75 a v r. 2000 pouze - 57 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož

pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 4 novelizované, nebo nově vydané normy.

ČSN EN 949 (74 6005) Okna, dveře, rolety a okenice, lehké obvodové plášť. Stanovení odolnosti dveří proti nárazu měkkým a těžkým tělesem. Vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN EN 949 z dubna 2000.

ČSN EN 1932 (74 6016) Doplňky - vnější clony a okenice. Odolnost proti zatížení větrem. Zkušební metoda. Vydána v únoru 2002.

ČSN EN 947 (74 7016) Dveře s otočnými křídly. Stanovení odolnosti proti svislému zatížení. Vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN EN 947 z dubna 2000.

ČSN EN 951 (74 7017) Dveřní křídla. Metoda měření výšky, šířky, tloušťky a pravoúhlosti. Vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN EN 951 z dubna 2000.

Třída 75 - Vodní hospodářství

Tato třída obsahuje základní, názvoslovné a výpočtové technické normy pro vodní hospodářství, hydromeliorace (všeobecně, průzkumné práce, odvodňování, závlahy apod.), dále normy pro provoz vodohospodářských děl, pro hydrotechniku, úpravy vodních toků, nádrže, zdrže, apod. Posléze normy pro ochranu vodních toků, ochranu vod při manipulaci se závadnými látkami a jejich skladování a pro protierozní ochranu zemědělské půdy. Poměrně značně rozsáhlá skupina normalizující chemické výrobky pro úpravu vody. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro vodárenství (všeobecně, odběr, jímání, úprava a čerpání vody, vodovodní potrubí a vodárenské objekty). Tato třída obsahuje též normy pro kanalizace (všeobecně, stokové sítě a objekty na nich, trubní materiály, čištění odpadních vod, vnitřní kanalizace, provoz a zkoušení apod.). Konečně normy pro jakost vod (odběr vzorků, požadavky na jakost, fyzikální, chemický, biologický, mikrobiologický a radiologický rozbor vod a rozbor kalů). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 368 norem (k témuž datu v r. 2001 - 342 a v r. 2000 pouze 296 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 15 nove-lizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 1717 (75 5462) Ochrana proti znečištění pitné vody ve vnitřních vodovodech a všeobecné požadavky na zařízení na ochranu proti znečištění zpětným průtokem. Pojednává o prostředcích, které se používají na ochranu proti znečištění pitné vody ve vnitřních vodovodech a o všeobecných požadavcích na zařízení na ochranu proti znečištění zpětným průtokem.

Ustanovení o hygienické ochraně uvedená v této normě platí pro všechny normy pro zařízení napojená na vnitřní rozvody vody určené k lidské spotřebě. Norma stanoví minimální požadavky na normy výrobků pro ochranná zařízení. Normy výrobků se používají ke stanovení technických požadavků na výrobek. Pokud norma výrobku neexistuje, použije se pro stanovení technických podmínek pro vývoj nových výrobků tato norma jako referenční. ČSN EN 1717 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 12174 (75 5884) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Hexafluorokřemičitan sodný. Popisuje vlastnosti a stanoví požadavky a odpovídající zkušební metody pro hexafluorokřemičitan sodný. Informuje o jeho použití při úpravě vody. I když to v normě uvedeno není, vychází její obsah ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 157/1998 Sb. v ČR v platném znění. Obsahuje i všeobecné informace o hexafluorokřemičitanu sodném v Příloze A a (bohužel jen velmi stručná) všeobecná bezpečnostní pravidla v Příloze B. Hexafluorokřemičitan sodný (CAS 16893-85-9, EINECS 240-934-9) je v kapitole 6 klasifikován T, R 23/24/25 a S 1/2-26-45. Bohužel, texty vět nejsou v plném souladu s platným předpisem v ČR (viz výše). Kromě toho norma obsahuje i chemické a indikační ukazatele, (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů), s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. Z nich vyjímáme v tabulce 1 uvedené konkrétní limity (v $mg.kg^{-1}$): Sb 80, As 400, Cd 40, Cr 400, Pb 400, Hg 10, Ni 400 a Se 80. Příloha A obsahuje - jak již bylo uvedeno - všeobecné informace, které ale neobsahují možná rizika spojená s touto látkou, ale údaje o původu a použití (forma, dávka, způsob použití apod.). Příloha B - jak již bylo uvedeno - pak obsahuje co nejstručnější pravidla pro bezpečné zacházení a používání, první pomoc, postup při náhodném rozsypání a při požáru. Z nich vyjímáme pouze povinnost dodavatele předat odběrateli platné bezpečnostní pokyny. ČSN EN 12174 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 13380 (75 6304) Všeobecné požadavky na stavební dílce pro opravy a renovace venkovních stok a kanalizačních přípojek. Stanovuje všeobecné požadavky a zkušební metody pro: - stavební dílce, např. trouby, tvarovky, vstupní a revizní šachty, včetně jejich případných spojů, - materiály, např. malty a chemikálie, používané pro opravy a renovace stok a kanalizačních přípojek. Norma se vztahuje na stavební dílce používané k tomu, aby uspokojivým způsobem odváděly: - splaškové odpadní vody, - dešťové a povrchové vody, - ostatní odpadní vody (např. průmyslové), pokud nepoškozují stavební dílce. Tuto normu lze použít pro stavební dílce kruhového i jiného profilu. Norma platí obdobně pro stavební prefabrikáty, a pokud je to proveditelné, i pro stavební dílce vyrobené na stavbě. ČSN EN 13380 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 12255 (75 6403) Čistírny odpadních vod. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné stavební zásady, Část 3: Předčištění, Část 4: Primární čištění, Část 5: Čištění odpadních vod v biologických nádržích, Část 6: Aktivace, Část 7: Biofilmové reaktory, Část 8: Kalové hospodářství, Část 9: Kontrola pachů a odvětrání, Část 10: Zásady bezpečnosti, Část 11: Všeobecné návrhové údaje, Část 12: Automatizovaný systém řízení, Část 13: Čistění odpadních vod chemickým srážením, Část 14: Dezinfekce, Část 15: Měření standardní oxygenační kapacity v aktivační nádrži a Část 16: Filtrace odpadních vod. V prvním pololetí 2002 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 12255-3 (75 6403) Čistírny odpadních vod. Část 3: Předčištění. Stanovuje požadavky na předčištění odpadních vod v čistírnách odpadních vod pro více než 50 ekvivalentních obyvatel (EO). Přednostně se používá pro čistírny odpadních vod navržené k čištění domovních a komunálních odpadních vod. Předčištění může zahrnovat jeden nebo více z následujících stupňů znečištění: - zachycování shrabků na česlech, nebo sítech, - odstraňování písku, - separování tuků a olejů, - vyrovnávání a rozdělování průtoků. Rozdíly v navrhování a provádění čistíren odpadních vod v jednotlivých evropských zemích vedly k vývoji různých systémů čistíren. Norma poskytuje základní informace o těchto systémech, nemá však za cíl uvádět všechny dostupné systémy. Další podrobnější informace, navazující na ustanovení obsažená v této normě, lze získat v odkazech uvedených v bibliografii. Přesto v této obecné poloze za pozornost stojí čl. 4.5 - Bezpečnost a ochrana zdraví, který zní: "Musí být splněny požadavky na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci uvedené v ČSN EN 12555-10." ČSN EN 12255-3 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 12255-8 (75 6403) Čistírny odpadních vod. Část 8: Kalové hospodářství. Stanovuje zásady pro navrhování a výstavbu zařízení kalového hospodářství městských čistíren odpadních vod pro více než 50 ekvivalentních obyvatel (EO). Hospodaření s jinými kaly nebo organickými odpady se připouští společně s kaly z městských čistíren odpadních vod. Rozdíly v čištění odpadních vod v jednotlivých evropských zemích vedly k vývoji různých systémů čištění. Norma poskytuje základní informace o těchto systémech, nelze v ní však uvádět všechny dostupné systémy. Další podrobnější informace, navazující na ustanovení obsažená v této normě, lze získat v bibliografii uvedené v závěru normy. Kapitola 7 - Bezpečnost je zaměřena především na prevenci možného nebezpečí plynoucího z tvorby toxických nebo výbušných plynů. Navíc se připomíná povinnost uvádět odkazy na ČSN EN 12255-10. ČSN EN 12255-8 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 12255-10 (75 6403) Čistírny odpadních vod. Část 10: Zásady bezpečnosti. Je určena k tomu, aby chránila zaměstnance. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro nově stavěné a rekonstruované čistírny odpadních vod takto: - pro konstrukce a části konstrukcí, u kterých se musí vzít faktory bezpečnosti v úvahu, - pro všechny součásti technického vybavení, pokud je nutno dodržet bezpečnostní požadavky při navrhování a výstavbě těchto částí čistírny. Je možné, že národní předpisy obsahují přísnější požadavky, než jsou požadavky stanovené touto normou. V tomto případě to musí být u těchto požadavků jasně uvedeno. Zvláštní bezpečnostní požadavky, např. z oblasti elektrotechniky nebo strojírenství, o kterých pojednávají jiné předpisy, je nutné dodržet, i když nejsou v této normě speciálně zmiňovány. Norma se týká pouze nových čistíren odpadních vod a nových částí stávajících čistíren navržených a postavených po nabytí její platnosti. Tato norma se neuplatňuje zpětně na stávající čistírny. Další podrobnější informace navazující na ustanovení obsažená v této normě lze získat v odkazech uvedených bibliografii. Za pozornost stojí informativní Příloha A, která obsahuje seznam evropských směrnic, vztahujících se na bezpečnost práce a ochranu zdraví, které se dají aplikovat na čistírny odpadních vod. ČSN EN 12255-10 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 12255-11 (75 6403) Čistírny odpadních vod. Část 11: Všeobecné návrhové údaje. Stanovuje zásady pro navrhování, projektování, nabídkovou soutěž, plnění záruk, výstavbu, uvádění do provozu a zkoušení čistíren odpadních vod, nebo jejich části. Rozdíly v čištění odpadních vod v jednotlivých evropských zemích vedly k vývoji různých systémů čištění. Norma poskytuje základní informace o těchto systémech, neuvádí však všechny podrobnosti každého systému. Další podrobnější informace, navazující na informace uvedené v této normě, lze získat v bibliografii uvedené v závěru normy. ČSN EN 12255-11 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN ISO 5667 (75 7051) Jakost vod. Odběr vzorků. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Pokyny pro návrh programu odběru vzorků, Část 2: Pokyny pro způsoby odběru vzorků, Část 3: Pokyny pro konzervaci vzorků a manipulaci s nimi, Část 4: Pokyny pro odběr vzorků z vodních nádrží, Část 5: Pokyny pro odběr vzorků pitné vody a vody užívané při výrobě potravin a nápojů, Část 6: Pokyny pro odběr vzorků z řek a potoků, Část 7: Pokyny pro odběr vzorků vody a páry v kotelnách, Část 8: Pokyny pro odběr vzorků srážek, Část 9: Pokyny pro odběr vzorků mořské vody, Část 10: Pokyny pro odběr vzorků odpadních vod, Část 11: Pokyny pro odběr vzorků podzemních vod, Část 12: Pokyny pro odběr vzorků dnových sedimentů, Část 13: Pokyny pro odběr vzorků kalů z čistíren a úpraven vod, Část 14: Pokyny pro zabezpečování jakosti odběru vzorků vodního prostředí a manipulace s nimi, Část 15: Pokyny pro konzervaci a manipulaci se vzorky kalu a sedimentu, Část 16: Pokyny pro*

biologické zkoušení vzorků, Část 17: Pokyny pro odběr vzorků plavenin, Část 18: Pokyny pro odběr vzorků podzemních vod na znečištěných místech a Část 19: Pokyny pro odběr vzorků sedimentů mořského prostředí. V prvním pololetí 2002 byly k dispozici tyto části:

ČSN ISO 5667-17 (75 7051) Jakost vod. Odběr vzorků. Část 17: Pokyny pro odběr vzorků plavenin. Je použitelná k odběru vzorků nerozpuštěných látek pro účely monitoringu a vyšetřování jakosti prostých vod, zvláště pak tekoucích sladkovodních útvarů, jako jsou řeky a potoky. Určité prvky z této části lze aplikovat na sladkovodní jezera a nádrže (včetně přehradních), avšak terénní vzorkovací programy se mohou lišit a zde o nich nemusí být zmínka. ČSN ISO 5667-17 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN ISO 5667-18 (75 7051) Jakost vod. Odběr vzorků. Část 18: Pokyny pro odběr vzorků podzemních vod na znečištěných místech. Uvádí pokyny pro odběr vzorků podzemních vod na místech potenciálního znečistění. Tato část je použitelná v případě výskytu povrchového znečištění jako důsledku vertikální migrace znečištění, jehož zdroj je na povrchu, anebo těsně pod ním, a kdy nelze aplikovat pokyny uváděné v ČSN ISO 5667-11. ČSN ISO 5667-18 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN 75 7346 Jakost vod. Stanovení rozpuštěných látek. Určuje metodu pro gravimetrické stanovení rozpuštěných látek sušených a rozpuštěných látek žíhaných v různých druzích vod. ČSN 75 7346 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN 75 7346 z července 1998.

ČSN EN ISO 15061 (75 7410) Jakost vod. Stanovení rozpuštěných bromičnanů. Metoda kapalinové chromatografie iontů. Určuje metodu stanovení rozpuštěných bromičnanů ve vodě (např. pitné, surové, povrchové, částečně čištěné, nebo bazénové). Náležitá úprava vzorku, např. odstranění chloridů, síranů, kovů, předběžné zkoncentrování, nebo zředění, připouští použitelný rozsah 0,5 μg/l až 1 000 μg/l. Pracovní rozsah je omezen iontově výměnnou kapacitou koncentrační kolony a kapacitou dělicí kolony. Zředění vzorku na koncentraci v pracovním rozsahu může být nezbytné. ČSN EN ISO 15061 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN ISO 15682 (75 7421) Jakost vod. Stanovení chloridů průtokovou analýzou (FIA a CFA) se spektrofotometrickou nebo potenciometrickou detekcí. Určuje dvě metody stanovení chloridů průtokovou analýzou. Obě metody lze použít k analýze vod i odpadních vod (včetně výluhu) obsahujících chloridy v koncentracích 1 mg/l až 1 000 mg/l. Rozsah stanovení lze popřípadě změnit. Po zředění je možno ve vzorcích stanovit chloridy s koncentrací větší než 1 000 mg/l. Metoda s potenciometrickou detekcí je

vhodná také pro zakalené nebo i zbarvené vzorky. ČSN EN ISO 15682 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN 75 7506 Jakost vod. Stanovení extrahovatelných látek metodou infračervené spektrometrie (EL_{IR}). Platí pro stanovení extrahovatelných látek ve vodě metodou infračervené spektrometrie (EL_{IR}). ČSN 75 7506 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN 75 7506 ze srpna 1998.

ČSN EN ISO 10705-2 (75 7871) Jakost vod. Průkaz přítomnosti a kvantitativní stanovení bakteriofágů. Část 2: Kvantitativní stanovení somatických kolifágů. Určuje metodu pro průkaz přítomnosti a kvantitativní stanovení somatických kolifágů pomocí inkubace vzorku s příslušným hostitelským kmenem. Metodu lze použít pro všechny druhy vod, sedimentů a extraktů kalů, pokud je to nutné, pak po zředění. Metoda je použitelná také pro extrakty z jedlých mořských měkkýšů (ústřic), eventuálně korýšů. V případě malého počtu fágů může být nezbytné zkoncentrování; pro tento postup bude zpracována samostatná část ISO 10705. ČSN EN ISO 10705-2 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN ISO 11731 (75 7881) Jakost vod. Stanovení bakterií rodu *Legionella.* Popisuje kultivační metodu pro izolaci organismů rodu *Legionella* a jejich kvantitativní stanovení ve vzorcích z prostředí. Metoda je použitelná pro všechny druhy vzorků z prostředí včetně pitných, průmyslových a přírodních vod a přidružené materiály, jako jsou sedimenty, náplavy a nárosty. Z hlediska ochrany zdraví stojí za pozornost text kapitoly 4 - Bezpečnostní opatření, který zní: "Při práci s činidly užívanými v této normě je nutno dodržovat předpis: Kontrola látek nebezpečných zdraví. *Národní poznámka: Tento předpis nebyl aplikován do české legislativy. V ČR je nutno dodržovat vhodná bezpečnostní opatření." Poznámka recenzenta: Z textu nevyplývá, o který předpis EU by se mohlo jednat!* "Zkušení mikrobiologové mohou bezpečně pracovat s legionelami na nekrytých pracovních stolech v běžných mikrobiologických laboratořích, které odpovídají Bezpečnostní úrovni 2. *Národní poznámka: Tento předpis nebyl aplikován do české legislativy. V ČR je nutno dodržovat bezpečnostní opatření pro práci s patogenními mikroorganismy." Poznámka recenzenta: Ani v tomto případě z textu nevyplývá, o který předpis EU by se mohlo jednat!* "Infekce je způsobována inhalací mikroorganismů, a proto je vhodné posoudit všechny pracovní úkony z hlediska možnosti vzniku aerosolu. Jsou-li jakékoliv pochybnosti, je nutno práci provádět v bezpečném očkovacím boxu." *Poznámka recenzenta: Příloha D je Bibliografie, která neobsahuje ani jeden z výše uvedených "bezpečnostních" předpisů.* ČSN ISO 11731 byla vydána v únoru 2002.

Třída 77 - Obaly a obalová technika

Tato třída obsahuje názvoslovné, předmětové a předpisové normy pro obalovou techniku, normy pro zkoušení obalových prostředků, materiálů a balení vůbec, dále pro zkoušení spotřebitelských, obchodních a přepravních obalů. Posléze obsahuje normy pro vlastnosti a zkoušení pomocných obalových prostředků a pro vnější vlivy na obaly a balení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro rozměrové a objemové řady obalů, pro obalové prostředky všeobecně, a pro obaly na aerosoly. V neposlední řadě normy pro hmatatelné výstrahy na obalech a konečně i normy pro balicí stroje a zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 298 norem (k témuž datu v r. 2001 - 266 a v r. 2000 jen 245 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 17 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN 77 0052-2 Obaly. Odpady z obalů. Část 2: Identifikační značení obalů pro následné využití odpadu z obalů. Stanovuje požadavky na identifikační značení materiálů spotřebitelských obalů pro využití odpadu z obalů a provedení grafické značky. Identifikační značení spotřebitelských obalů pro využití odpadu z obalů usnadňuje třídění (pomocí sběrných systémů podle druhu materiálu) odpadu z obalů, a to zejména těch obalových materiálů, u nichž není zřejmý jejich původ, zejména plastových a kombinovaných materiálů. Identifikační značení podle této normy se vztahuje na všechny spotřebitelské obaly a jejich součásti vyrobené z kovů, plastů a kombinovaných materiálů dále vymezených v této normě. Označování obalů z ostatních materiálů (papír, sklo, dřevo a textil) je dobrovolné. Příloha A obsahuje vzor grafické značky recyklovatelného odpadního obalu. Je tvořena třemi šipkami, které opisují úhly rovnostranného trojúhelníka. ČSN 77 0052-2 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN 77 0052-2 z února 1999.

ČSN 77 0053 Obaly. Odpady z obalů. Pokyny a informace pro nakládání s použitým obalem. Stanovuje zásady a doporučení pro navrhování pokynů a informací pro nakládání s použitým obalem (dále jen pokyny) uváděné na obalech. Pokyny podle této normy lze uplatnit u všech obalů, dále v této normě vymezených. Normalizovány jsou např. tyto nápisy: “OBAL ODEVZDEJTE VE SBĚRNĚ NEBEZPEČNÉHO ODPADU! nebo: “ULOŽTE NA MÍSTO URČENÉ OBCÍ K UKLÁDÁNÍ ODPADU!, nebo: NEVHAZOVAT DO OHNĚ - NEBEZPEČÍ VÝBUCHU!”, popř. alternativně: ODEVZDEJTE V LÉKÁRNĚ!” ČSN 77 0053 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN 77 0053 z února 1999.

ČSN CR 13686 (77 0154) Obaly. Optimalizace energetického využití odpadů z obalů. Cílem této zprávy je identifikovat a stanovovat vlastnosti obalu

a odpadu z obalu z důvodu optimalizace energetického využití. Tato zpráva přistupuje k procesu využití energie ze širokého úhlu pohledu z důvodu identifikace položek, které mají být podle Směrnice a mandátu normalizovány. V kapitole 10 - Závěry norma shrnuje těchto devět bodů: I. Optimalizace energetického využití, II. Minimální spodní výhřevnost, III. Výhřevnost odpadu z organického materiálu, IV. Stanovení nebo výpočet výhřevnosti obalu, V. Snížení objemu odpadu v procesu energetického využití, VI. Obsah kyselinotvorných látek, VII. Obsah těžkých kovů, VIII. Osud dalších nebezpečných složek v obalovém odpadu a IX. Požadavky na provozy pro přeměnu energie. Tento devátý závěr zní: "Provozy pro přeměnu energie musí být v souladu s předpisy, týkajícími se *jakosti spalování a úpravy kouřových plynů.* Vysoká výhřevnost přispívá k jakostnímu spalování. Pevné částice, kyselinotvorné složky a jiné znečišťující látky, tj. těžké kovy pocházející z paliva, musí být z kouřových plynů odstraněny a bezpečně zneškodněny. Tento postup vyžaduje energii a snižuje dostupný tepelný zisk." *Poznámka recenzenta: CR je zkratka "CEN report", tedy "Zpráva CEN", přesněji "Technická zpráva CEN".* ČSN CR 13686 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN ISO 2233 (77 0203) Obaly. Kompletní přepravní balení a manipulační jednotky. Kondicionování pro zkoušení. Vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 2233 z prosince 1999.

ČSN EN 868 (77 0360) Obalové materiály a systémy balení zdravotnických prostředků určených ke sterilizaci. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky a zkušební metody, Část 2: Sterilní obaly. Požadavky a zkušební metody, Část 3: Papír pro výrobu papírových sáčků (uvedených v EN 868-4) a pro výrobu průhledných sáčků a hadic (uvedených v EN 868-5). Požadavky a zkušební metody Část 4: Papírové sáčky. Požadavky a zkušební metody, Část 5: Teplem uzavíratelné a samolepicí průhledné sáčky a hadice z laminátových fólií papír - plast. Požadavky a zkušební metody, Část 6: Papír pro výrobu obalů pro zdravotnické účely určených ke sterilizaci ethylenoxidem nebo zářením. Požadavky a zkušební metody, Část 7: Papír s nánosem lepidla pro výrobu teplem uzavíratelných obalů pro zdravotnické účely určených ke sterilizaci ethylenoxidem nebo zářením. Požadavky a zkušební metody a Část 8: Opakovaně používatelné kontejnery pro sterilizaci parními sterilizátory podle EN 285. Požadavky a zkušební metody. V prvém pololetí 2002 byly vydány tyto části:*

ČSN EN 868-3 (77 0360) Obalové materiály a systémy balení zdravotnických prostředků určených ke sterilizaci. Část 3: Papír pro výrobu papírových sáčků (uvedených v EN 868-4) a pro výrobu průhledných sáčků a hadic (uvedených v EN 868-5). Požadavky a zkušební metody. Uvádí příklady zvláštních požadavků a zkušebních metod pro papír

používaný pro výrobu papírových sáčků a pro výrobu průhledných sáčků a hadic. Nezavádí žádné doplňující požadavky ke všeobecným požadavkům ČSN EN 868-1, ale poskytuje návod založený na různých prvcích dříve vydaných příslušných národních norem. Papír specifikovaný v této části normy je vhodný pro balení zdravotnických prostředků, které mají být sterilizovány ve svém obalu. ČSN EN 868-3 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 868-3 z března 2000.

ČSN EN 868-4 (77 0360) Obalové materiály a systémy balení zdravotnických prostředků určených ke sterilizaci. Část 4: Papírové sáčky. Požadavky a zkušební metody. Uvádí příklady zvláštních požadavků a zkušebních metod pro papírové sáčky vyráběné z papíru, specifikovaného v ČSN EN 868-3. Nezavádí žádné doplňující požadavky ke všeobecným požadavkům ČSN EN 868-1, ale poskytuje návod založený na různých prvcích dříve vydaných příslušných národních norem. Papírové sáčky specifikované v této části normy jsou vhodné pro balení zdravotnických prostředků, které mají být sterilizovány ve svém obalu. ČSN EN 868-4 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 868-4 z března 2000.

ČSN EN 868-5 (77 0360) Obalové materiály a systémy balení zdravotnických prostředků určených ke sterilizaci. Část 5: Teplem uzavíratelné a samolepicí průhledné sáčky a hadice z laminátových fólií papír - plast. Požadavky a zkušební metody. Uvádí příklady zvláštních požadavků a zkušebních metod pro teplem uzavíratelné a samolepicí průhledné sáčky a hadice vyráběné z papíru podle ČSN EN 868-3 a plastových folií podle kapitoly 4 této normy. Nezavádí žádné doplňující požadavky ke všeobecným požadavkům ČSN EN 868-1, ale poskytuje návod založený na různých prvcích dříve vydaných příslušných národních norem. Teplem uzavíratelné a samolepicí průhledné sáčky a hadice, uvedené v této části, se používají jako obalové materiály, které mají být sterilizovány ve svém obalu. Použití teplem uzavíratelných a samolepicích průhledných sáčků a hadic jako primárního obalu usnadňuje aseptické provedení v těch případech, u kterých je pro uživatele důležité, aby mohl vidět obsah balíčku před jeho otevřením. ČSN EN 868-5 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 868-5 z března 2000.

ČSN EN 868-6 (77 0360) Obalové materiály a systémy balení zdravotnických prostředků určených ke sterilizaci. Část 6: Papír pro výrobu obalů pro zdravotnické účely určených ke sterilizaci ethylenoxidem nebo zářením. Požadavky a zkušební metody. Uvádí příklady zvláštních požadavků a zkušebních metod pro papír používaný pro výrobu obalů pro zdravotnické účely. Nezavádí žádné doplňující požadavky ke všeobecným požadavkům ČSN EN 868-1, ale poskytuje návod založený na různých prvcích dříve vydaných příslušných národních norem. Papír specifikovaný v této části normy je vhodný pro výrobu obalů, které mají být použity ke sterilizaci

ethylenoxidem nebo zářením. Papír specifikovaný v této části normy je určen pro použití k částečné nebo úplné výrobě sáčků, tvarových a výplňových obalů a krycích materiálů pro obaly. ČSN EN 868-6 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 868-6 z března 2000.

ČSN EN 868-7 (77 0360) Obalové materiály a systémy balení zdravotnických prostředků určených ke sterilizaci. Část 7: Papír s nánosem lepidla pro výrobu teplem uzavíratelných obalů pro zdravotnické účely určených ke sterilizaci ethylenoxidem nebo zářením. Požadavky a zkušební metody. Uvádí příklady zvláštních požadavků a zkušebních metod pro teplem svařitelný papír s nánosem lepidla, vyráběný z papíru vyhovujícího ČSN EN 868-6, určený pro obaly zdravotnických prostředků, které mají být sterilizovány ve svých obalech ethylenoxidem nebo zářením. Nezavádí žádné doplňující požadavky ke všeobecným požadavkům ČSN EN 868-1, ale poskytuje návod založený na různých prvcích dříve vydaných příslušných národních norem. ČSN EN 868-7 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 868-7 z března 2000.

ČSN EN 868-9 (77 0360) Obalové materiály a systémy balení zdravotnických prostředků určených ke sterilizaci. Část 9: Nepovlakované netkané polyolefinové materiály pro výrobu teplem uzavíratelných průhledných sáčků, hadic a víček. Požadavky a zkušební metody. Uvádí příklady zvláštních požadavků pro nepovlakované netkané polyolefinové materiály, vhodné pro použití jako obaly zdravotnických prostředků, které mají být sterilizovány ve svých obalech. Nezavádí žádné doplňující požadavky ke všeobecným požadavkům ČSN EN 868-1. Materiál specifikovaný v této části řady norem je vhodný pro částečnou nebo úplnou výrobu teplem uzavíratelných průhledných sáčků, tvarových a plněných obalů, a také jako materiál pro víčka. ČSN EN 868-9 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN 868-9 z března 2000.

ČSN EN 868-10 (77 0360) Obalové materiály a systémy balení zdravotnických prostředků určených ke sterilizaci. Část 10: Netkané polyolefinové materiály povlakované lepicí vrstvou pro výrobu teplem uzavíratelných průhledných sáčků, hadic a víček. Požadavky a zkušební metody. Uvádí příklady zvláštních požadavků pro netkané polyolefinové materiály povlakované lepicí vrstvou, vhodné pro použití jako obaly zdravotnických prostředků, které mají být sterilizovány ve svých obalech. Nezavádí žádné doplňující požadavky ke všeobecným požadavkům ČSN EN 868-1. Jako takové, mohou být zvláštní požadavky využity k prokázání shody s jedním nebo více, ale ne všemi, požadavky uvedenými v ČSN EN 868-1. Materiál specifikovaný v této části řady norem je vhodný pro částečnou, nebo úplnou výrobu teplem uzavíratelných sáčků, tvarových a plněných obalů, a také

jako materiál pro víčka. ČSN EN 868-10 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN EN 868-10 ze září 2000.

ČSN EN ISO 90-3 (77 0521) Jemné kovové obaly. Definice a metody stanovení rozměrů a objemů. Část 3: Plechovky na aerosoly. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN ISO 90-3 z ledna 1994.

ČSN EN ISO 11897 (77 0616) Obaly. Pytle z termoplastických měkkých fólií. Rozšiřování trhlin v postranních záhybech. Vydána v červnu 2002.

ČSN EN 13246 (77 1300) Balení. Specifikace pro ocelové vázací pásky. Vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13394 (77 1301) Obaly. Specifikace pro nekovové vázací pásky. Vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13247 (77 1302) Balení. Specifikace pro vázací pásy pro zvedání, sdružování a zabezpečování břemen. Vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13393 (77 1306) Balení. Specifikace prostředků pro ochranu hran. Vydána v lednu 2002.

Třída 79 - Průmysl kožedělný

Tato třída obsahuje názvoslovné a všeobecné technické normy pro kožedělný průmysl, dále normy pro surové kůže, teletiny, hověziny, koniny, vepřovice, kozlečiny, apod. Posléze normy pro usně spodkové, svrškové, rukavičkářské, technické, brašnářské, podšívkové apod., a rozbory i zkoušení. pro jejich jakost Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro průmysl obuvnický a pro obuv, brašnářské, sedlářské a rukavičkářské výrobky. Konečně normy pro strojní zařízení pro výrobu obuvi a pro koželužny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 135 norem (k témuž datu v r. 2001 - 139 a v r. 2000 - 113 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v této publikaci, jsme nemohli v této třídě uvést žádnou novelizovanou, nebo nově vydanou normu.

Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky

Tato třída zahrnuje všeobecné technické normy pro textilní průmysl, dále zkušební normy pro syntetická i přírodní vlákna, nitě, příze, hedvábí, různé druhy tkanin apod. Dále předmětové normy pro nitě, příze, hedvábí, nejrůznější druhy tkanin běžné potřeby, pro tkaniny zdravotnické, nábytkové i dekorační a

technické. Posléze normy pro oděvy (včetně oděvů pracovních), prádlo, punčochové výrobky, tyly, krajkoviny, síťované výrobky, kloboučnické výrobky, různé kusové výrobky apod. Konečně normy pro motouzy, šňůry, lana, popruhy, stuhy, peří apod. V SZÚ proto až do konce r. 2001 nebyla systematicky sledována. Počínaje l. lednem 2002 je ovšem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 516 norem (k témuž datu v r. 2001 - 500 a v r. 2000 jen 490 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 7 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 105-C07 (80 0194) Textilie. Zkoušky stálobarevnosti. Část C07: Stálobarevnost textilií potisknutých pigmenty při kartáčování za mokra. Vydána v březnu 2002.

ČSN EN ISO 15487 (80 0854) Textilie. Metoda pro hodnocení vzhledu oděvů a dalších finálních textilních výrobků po domácím praní a sušení. Vydána v březnu 2002.

ČSN EN 13569 (80 4160) Ručníky do navíjecích zásobníků. Požadavky na užitné vlastnosti a na zpracování. Stanoví požadavky pro: a) Tři kategorie ručníků pro zásobníky, přičemž kategorie jsou definovány plošnou hmotností a pevností textilie, jsou uvedeny rovněž některé požadavky na konstrukci a na užitné vlastnosti. b) Průběh postupů ověřování, kterými se zajistí, že ručníky pro zásobníky dosahují při používání čistoty odpovídající hygienickým požadavkům. Norma obsahuje rovněž informativní přílohy, které obsahují: - příklad vhodné konstrukce tkaniny, - doporučení pro údržbu, manipulaci a dopravu ručníků pro zásobníky po jejich použití, - příklady proměnných veličin u hlavních procesů pro dezinfekci, - přípravu a aplikaci bioindikátorů pro ověření procesu k dosažení čistoty odpovídající hygienickým požadavkům. V normě jsou uvedeny jen některé požadavky na čistotu a dezinfekci ručníků - nikoliv kompletní a komplexní hodnocení tohoto stavu - a to zpravidla v přílohách. Z nich stojí z hlediska specifikace hygienických a dezinfekčních požadavků za pozornost Příloha C - Proměnné veličiny hlavních procesů (rozumí se praní v různých druzích praček) a dále Příloha D - Příprava a indikace bioindikátorů pro ověření procesu k dosažení čistoty odpovídající hygienickým požadavkům. ČSN EN 13569 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 985 (80 4415) Textilní podlahové krytiny. Zkouška kolečkovou židlí. Vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 985 z listopadu 1996.

ČSN EN 12759 (80 4631) Textilie povrstvené pryží nebo plasty. Zjišťování odolnosti proti kapalinám. Stanoví dvě metody pro vyhodnocování odolnosti textilií povrstvených pryží, nebo plasty proti působení

kapalin pomocí měření určitých vlastností materiálů před a po smočení do zvolené kapaliny. Metody popsané v této normě stanoví: a) Metoda 1: změnu fyzikálních vlastností smáčením ve zkušebních kapalinách, b) Metoda 2: změnu fyzikálních vlastností po vystavení účinku těkavých zkušebních kapalin a po jejich odpaření. Příloha A obsahuje složení zkušebních kapalin, a to takových, které napodobují paliva, jejichž hlavní součástí je 2,2,4-trimethylpentan, dále kapalin, které napodobují standardní oleje a konečně kapalin napodobujících provozní kapaliny a chemická činidla. ČSN EN 12759 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 1897 (80 6159) Geotextilie a výrobky podobné geotextiliím. Zjišťování vlastností tečení při stlačování. Vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 12447 (80 6160) Geotextilie a výrobky podobné geotextiliím. Zkušební metoda pro zjišťování odolnosti vůči hydrolýze ve vodě. Vydána v červnu 2002.

Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu

Tato třída obsahuje technické normy pro výrobní a konstrukční směrnice, pro součásti strojů a zařízení textilního průmyslu apod. Dále normy vztahující se na hygienu a bezpečnost práce, včetně obsluhy a údržby. Posléze normy pro stroje a zařízení (soukací, družicí, motací a tkací stroje, stroje pletáren, úpravnické stroje a jejich detaily nebo součásti). Konečně normy pro stroje pro prádelny, čistírny a barvírny, žehliče a chemicky čisticí stroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 70 norem (k témuž datu v r. 2001 - 70 a v r. 2000 ještě 102 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 7 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 9902 (81 0112) Textilní stroje. Zkušební předpis pro hluk. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Společné požadavky, Část 2: Stroje pro přípravu předení a dopřádací stroje, Část 3: Stroje pro netkané textilie, Část 4: Stroje pro zpracování příze, výrobu provaznických výrobků a lan, Část 5: Stroje pro přípravu tkaní a pletení, Část 6: Stroje pro výrobu plošných textilií a Část 7: Barvicí a úpravnické stroje. Všechny tyto části byly vydány v dubnu 2002. Ve všech těchto částech stojí za pozornost Příloha ZB, která potvrzuje,* ***že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.*** *Všechny tyto části, tj. ČSN EN ISO 9902-1 (81 0112), ČSN EN ISO 9902-2 (81 0112), ČSN EN ISO 9902-3 (81 0112), ČSN EN ISO 9902-4 (81 0112), ČSN EN ISO 9902-5 (81 0112), ČSN EN ISO 9902-6 (81 0112) a ČSN EN ISO 9902-7 (81 0112) společně nahradily ČSN ISO 9902 (81 0112) z května 1997.*

ČSN EN ISO 9902-1 (81 0112) Textilní stroje. Zkušební předpis pro hluk. Část 1: Společné požadavky. Uvádí požadavky k provedení měření správných a za standardních podmínek určovaných, deklarovaných a ověřovaných společných základních veličin emise hluku u skupin textilních strojů zahrnutých v ČSN EN ISO 9902-2 až ČSN EN ISO 9902-7. Norma specifikuje metody měření hluku i montážní a provozní podmínky, které musí být použity pro tento zkušební předpis pro hluk. Tato část je použitelná pro všechny stroje, linky a zařízení, uvedené v ČSN EN ISO 11111, zahrnující zařízení pro automatický provoz strojů a postupů u jednotlivých strojů, nebo celých linek, ale jsou vyloučena zařízení pro dopravu mezi rozhraními strojů.

ČSN EN ISO 9902-2 (81 0112) Textilní stroje. Zkušební předpis pro hluk. Část 2: Stroje pro přípravu předení a dopřádací stroje. Specifikuje montážní a provozní podmínky a podmínky měření požadované pro měření, deklarování a ověřovaní vyzařovaného hluku stroji na přípravu předení a dopřádacími stroji. Tato druhá část platí pro technické metody (třída 2) a provozní metody (třída 3) podle mezinárodních norem, ke kterým jsou provedeny normativní odkazy, a pro stroje různých typů, používané pro: - rozvolňování, čištění, míšení, - praní vlny, - lisování balíků, - mykání, - řezání a trhání střiže, - přípravu předení následující po mykání a - dopřádání.

ČSN EN ISO 9902-3 (81 0112) Textilní stroje. Zkušební předpis pro hluk. Část 3: Stroje pro netkané textilie. Specifikuje montážní a provozní podmínky a podmínky měření požadované pro měření, deklarování a ověřovaní vyzařovaného hluku stroji pro netkané textilie. Norma definuje zkušební předpis pro hluk pro: - příčné ukládací zařízení, - stůčkové posukovací stroje, - vpichovací stroje, - jehlové stroje, - proplétací stroje (netkané textilie), - proplétací stroje s vodním paprskem, - stříkací nanášecí stroje.

ČSN EN ISO 9902-4 (81 0112) Textilní stroje. Zkušební předpis pro hluk. Část 4: Stroje pro zpracování příze, výrobu provaznických výrobků a lan. Specifikuje montážní a provozní podmínky a podmínky měření požadované pro měření, deklarování a ověřovaní vyzařovaného hluku stroji na zpracování příze, výrobu provaznických výrobků a lan. Tato část platí pro technické metody (třída 2) a provozní metody (třída 3) podle mezinárodních norem, ke kterým jsou provedeny normativní odkazy a pro stroje různých typů používané pro: - zpracování příze (např. družicí stroje, skací a tvarovací stroje, převíjecí stroje příze a soukací stroje, klubkovací stroje), - výrobu lan a provaznických výrobků, (např. nakládací stroje, rozvolňovací stroje, družicí a posukovací stroje), - kombinované splétací a stáčecí (uzavírací) stroje, stroje na oplétání lan a - pro oplétání.

ČSN EN ISO 9902-5 (81 0112) Textilní stroje. Zkušební předpis pro hluk. Část 5: Stroje pro přípravu tkaní a pletení. Specifikuje montážní a provozní podmínky a podmínky měření požadované pro měření, deklarování a ověřovaní vyzařovaného hluku stroji pro přípravu tkaní a pletení. Tato část platí pro technické metody (třída 2) a provozní metody (třída 3) podle mezinárodních norem, ke kterým jsou provedeny normativní odkazy, a pro stroje různých typů používané pro snování, převíjení a šlichtování.

ČSN EN ISO 9902-6 (81 0112) Textilní stroje. Zkušební předpis pro hluk. Část 6: Stroje pro výrobu plošných textilií. Specifikuje montážní a provozní podmínky a podmínky měření požadované pro měření, deklarování a ověřovaní vyzařovaného hluku stroji pro výrobu plošných textilií. Tato část platí pro technické metody (třída 2) a provozní metody (třída 3) podle mezinárodních norem, ke kterým jsou provedeny normativní odkazy. Zahrnuje různé typy strojů na tkaní a pletení. Je použitelná pro člunkové tkací stroje na široké tkaniny s tuhými, výsuvnými nebo ohebnými jehlami, pro skřipcové tkací stroje a pro tkací stroje se zanášením útku hydraulickou tryskou (vodním paprskem) nebo pneumatickou tryskou (vzduchovým paprskem). Norma také platí pro tkací stroje na úzké tkaniny (stuhové tkací stroje) se zanášením útku člunku nebo jehlami, pro víceprošlupní tkací stroje a kruhové tkací stroje a žakárové stroje. Dále platí pro pletací stroje, včetně okrouhlých pletacích strojů, plochých pletacích strojů, osnovních pletacích strojů, rašlových strojů, kotonových strojů a proplétacích strojů.

ČSN EN ISO 9902-7 (81 0112) Textilní stroje. Zkušební předpis pro hluk. Část 7: Barvicí a úpravické stroje. Specifikuje montážní a provozní podmínky a podmínky měření požadované pro měření, deklarování a ověřovaní vyzařovaného hluku barvicími a úpravnickými stroji. Tato část platí pro technické metody (třída 2) a provozní metody (třída 3) podle mezinárodních norem, ke kterým jsou provedeny normativní odkazy a pro stroje různých typů používané pro: - předúpravu, - barvení, - tisk, - fixaci, vlhčení a sušení, - dokončování (úpravu), - adjustaci. Norma neplatí pro stroje pro odstřeďování vody (odstředivky).

Třída 82 – Stroje a zařízení pro úpravu povrchu

Tato třída obsahuje technické normy pro rozprašovací a stříkací zařízení, pro sušičky a pece. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V r. 2000 tato třída obsahovala jednu, v r. 2001 dvě technické normy. V prvním pololetí r. 2002 do této třídy nebyla zařazena žádná nově vydaná norma.

Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie

Tato třída obsahuje technické normy pro vzorkování venkovního a pracovního ovzduší, pro detekční analytické metody a pro přístroje na zjišťování ovzduší. Dále (zastaralé) normy pro odběr vzorků a rozbory vod a pro ochranu vodních zdrojů. Dále poměrně nové a stále přibývající normy pro biotechnologické procesy. Posléze rozsáhlý soubor norem pro osobní ochranné pracovní prostředky (zejména pro ochranu hlavy, očí, uší, pro ochranu dýchacích orgánů, ochranu rukou, nohou apod.), normy pro ochranné oděvy, pásy a chrániče a normy pro zkoušení materiálů na ochranné oděvy, rukavice a obuv. Kromě toho neméně rozsáhlý soubor norem pro bezpečnost strojních zařízení, včetně bezpečnostních a ochranných systémů strojů. Nově pak normy ergonomické a pro hodnocení expozice škodlivinám na pracovištích. Dále normy zahrnující širokou problematiku znečišťování venkovního ovzduší (zdroje, metody a přístroje pro měření tuhých i plynných emisí apod.). Konečně soubor norem vztahující se k půdě a jejímu znečišťování (kvalita půdy, ochrana přírody, odpadové hospodářství apod.) a soubor norem pro sadovnictví a krajinářství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 455 norem (k témuž datu v r. 2001 - 417 a v r. 2000 - 451 norem). (Pokles počtu byly zejména normy pro rozbory vod, částečně rušené bez náhrady, částečně převáděné do třídy 75.) V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 26 novelizovaných nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 13311 (83 1045) Biotechnologie. Kritéria funkční způsobilosti nádob. Skládá se z následujících částí: Část 1: Obecná kritéria funkční způsobilosti, Část 2: Ochranná tlaková zařízení, Část 3: Skleněné tlakové nádoby, Část 4: Bioreaktory, Část 5: Inaktivační nádrže a Část 6: Chromatografické kolony. V první pololetí 2002 bylo k dispozici všech šest částí:

ČSN EN 13311-1 (83 1045) Biotechnologie. Kritéria funkční způsobilosti nádob. Část 1: Obecná kritéria funkční způsobilosti. Specifikuje kritéria funkční způsobilosti nádob používaných v biotechnologických procesech se zřetelem na potenciální nebezpečí představované používanými mikroorganismy pro pracovníka a prostředí. Norma se uplatňuje tam, kde zamýšlené použití zařízení se týká nebezpečných, nebo potenciálně nebezpečných mikroorganismů používaných v biotechnologických procesech, nebo tam, kde vystavení pracovníka, nebo prostředí, působení takovýchto mikroorganismů je z bezpečnostních důvodů omezeno. ČSN EN 13311-1 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 13311-2 (83 1045) Biotechnologie. Kritéria funkční způsobilosti nádob. Část 2: Ochranná tlaková zařízení. Specifikuje kritéria funkční způsobilosti ochranných tlakových zařízení používaných v biotechnologických procesech se zřetelem na potenciální nebezpečí představované používanými mikroorganismy pro pracovníka a prostředí. Norma se uplatňuje tam, kde zamýšlené použití ochranných tlakových zařízení se týká nebezpečných, nebo potenciálně nebezpečných mikroorganismů používaných v biotechnologických procesech, nebo tam, kde vystavení pracovníka, nebo prostředí, působení takovýchto mikroorganismů je z bezpečnostních důvodů omezeno. Kapitola 4 obsahuje jen stručný výčet tří nebezpečí úniku mikroorganismů. Doporučení pro správný konstrukční návrh a provoz jsou uvedeny v Příloze B - "Informace o ochranných tlakových zařízeních." ČSN EN 13311-2 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 13311-3 (83 1045) Biotechnologie. Kritéria funkční způsobilosti nádob. Část 3: Skleněné tlakové nádoby. Specifikuje kritéria funkční způsobilosti skleněných tlakových nádob používaných v biotechnologických procesech se zřetelem na potenciální nebezpečí představované používanými mikroorganismy pro pracovníka a prostředí. Norma se uplatňuje tam, kde zamýšlené použití skleněných tlakových nádob se týká nebezpečných, nebo potenciálně nebezpečných mikroorganismů používaných v biotechnologických procesech, nebo tam, kde vystavení pracovníka, nebo prostředí, působení takovýchto mikroorganismů je z bezpečnostních důvodů omezeno. Norma platí také pro tlakové nádoby používané v biotechnologických procesech, které jsou vyrobeny z křehkých materiálů, jako jsou akrylátové polymery nebo porcelán. Norma se nevztahuje na malé skleněné části, které tvoří integrální součást zařízení, jako jsou např. pozorovací okénka (průhledítka). Tato norma má být používána společně s ostatními příslušnými normami v případech, kdy jsou podstatné části zařízení vyrobeny ze skla nebo jiných křehkých materiálů. Kapitola 4 obsahuje výčet dvou nebezpečí úniku mikroorganismů a infekce a podrobněji rozvádí možnosti úniku mikroorganismů. Doporučení pro správný konstrukční návrh a provoz jsou uvedeny v Příloze B - „Informace o skleněných tlakových nádobách". ČSN EN 13311-3 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 13311-4 (83 1045) Biotechnologie. Kritéria funkční způsobilosti nádob. Část 4: Bioreaktory. Specifikuje kritéria funkční způsobilosti bioreaktorů používaných v biotechnologických procesech se zřetelem na potenciální nebezpečí představované používanými mikroorganismy pro pracovníka a prostředí. Norma se uplatňuje tam, kde zamýšlené použití bioreaktorů se týká nebezpečných, nebo potenciálně nebezpečných mikroorganismů používaných v biotechnologických procesech, nebo tam, kde

vystavení pracovníka, nebo prostředí, působení takovýchto mikroorganismů je z bezpečnostních důvodů omezeno. Kapitola 4 pouze uvádí, že "typické příklady potenciálních nebezpečí bioreaktorů a doporučení pro jejich správný konstrukční návrh a práci s nimi jsou uvedeny v Příloze B - „Typická nebezpečí a preventivní opatření". ČSN EN 13311-4 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 13311-5 (83 1045) Biotechnologie. Kritéria funkční způsobilosti nádob. Část 5: Inaktivační nádrže. Specifikuje kritéria funkční způsobilosti inaktivačních nádrží používaných v biotechnologických procesech se zřetelem na potenciální nebezpečí představované používanými mikroorganismy pro pracovníka a prostředí. Norma se uplatňuje tam, kde zamýšlené použití inaktivačních nádrží se týká nebezpečných nebo potenciálně nebezpečných mikroorganismů používaných v biotechnologických procesech nebo tam, kde vystavení pracovníka nebo prostředí působení takovýchto mikroorganismů je z bezpečnostních důvodů omezeno. Kapitola 4 obsahuje pouze výčet tří nebezpečí úniku mikroorganismů. ČSN EN 13311-5 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 13311-6 (83 1045) Biotechnologie. Kritéria funkční způsobilosti nádob. Část 6: Chromatografické kolony. Specifikuje kritéria funkční způsobilosti chromatografických kolon, používaných v biotechnologických procesech se zřetelem na potenciální nebezpečí představované používanými mikroorganismy pro pracovníka a prostředí. Norma se uplatňuje tam, kde se zamýšlené použití chromatografických kolon týká nebezpečných, nebo potenciálně nebezpečných mikroorganismů používaných v biotechnologických procesech, nebo tam, kde vystavení pracovníka, nebo prostředí, působení takovýchto mikroorganismů je z bezpečnostních důvodů omezeno. Pokud jsou podstatné části chromatografické kolony vyrobeny ze skla, nebo jiných materiálů, tato norma má být použita současně s ostatními příslušnými normami. Kapitola 4 obsahuje pouze výčet tří nebezpečí úniku mikroorganismů. ČSN EN 13311-6 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN 133 (83 2200) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Rozdělení. Rozděluje ochranné prostředky dýchacích orgánů (OPDO) podle jejich základního provedení, tj. podle obecných logických skupin OPDO. Norma je určena k tomu, aby sloužila jako základ do úvodních vztahů pro uživatele a pro přípravu a revize evropských norem na ochranné prostředky dýchacích orgánů. Norma v podstatě dělí tyto prostředky na filtrační a izolační. Filtrační pak dělí na prostředky bez nuceného přívodu vzduchu, (k nimž počítá filtry s maskou, polomaskou, čtvrtmaskou nebo ústenkou, dále lícnicové části z filtračního materiálu a sebezáchranné přístroje), a s nuceným přívodem vzduchu. Izolační dýchací přístroje dělí na neautonomní, (tj. dýchací hadicový přístroj a hadicový dýchací přístroj na tlakový vzduch), autonomní (s otevřeným

a uzavřeným okruhem) a únikový přístroj (opět s otevřeným a uzavřeným okruhem). U každého druhu ochranného prostředku je pak uvedeno číslo příslušné EN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** ČSN EN 133 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN EN 133 z března 1993.

ČSN EN 13274 (83 2205) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Metody zkoušení. *Skládá se z následujících částí: Částí 1: Stanovení průniku a celkového průniku, Část 2: Praktické zkoušky, Část 3: Stanovení dýchacího odporu, Část 4: Zkoušky plamenem, Část 5: Kondicionování, Část 6: Stanovení koncentrace oxidu uhličitého ve vdechovaném vzduchu, Část 7: Stanovení průniku aerosolu filtrem proti částicím a Část 8: Stanovení jímavosti dolomitovým prachem. V prvním pololetí r. 2002 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 13274-3 (83 2205) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Zkušební metody. Část 3: Stanovení dýchacího odporu. Určuje obecný postup pro měření dýchacího odporu filtrů pro prostředky na ochranu dýchacích orgánů a prostředky na ochranu dýchacích orgánů kombinované s lícnicovou částí kromě potápěčských dýchacích přístrojů. Požadavky a speciální podmínky pro přístroje a pro měření filtrů jsou popsány v odpovídajících předmětových normách. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** ČSN EN 13274-3 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 13274-4 (83 2205) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Metody zkoušení. Část 4: Zkoušky plamenem. Stanoví metody zkoušek plamenem pro prostředky na ochranu dýchacích orgánů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** ČSN EN 13274-4 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13274-5 (83 2205) 0chranné prostředky dýchacích orgánů. Metody zkoušení. Část 5: Kondicionování. Stanovuje teplotu, vlhkost, dobu trvání a metodu použití pro kondicionování prostředků na ochranu dýchacích orgánů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** ČSN EN 13274-5 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 149 (83 2225) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Filtrační polomasky k ochraně proti částicím. Požadavky, zkoušení a značení. Určuje minimální požadavky pro filtrační polomasky jako ochranné

prostředky dýchacích orgánů, s výjimkou únikových přístrojů. Pro ověření souladu s požadavky jsou uvedeny laboratorní i praktické zkoušky. Norma dělí (kapitola 5) filtrační polomasky proti částicím do tří tříd podle filtrační účinnosti a maximálního celkového průniku.Ochrana poskytovaná polomaskami třídy FFP 2 nebo FFP 3 znamená, že poskytují ochranu i proti nižší třídě. V zásadě platí, že u filtračních masek proti částicím nesmí být u třídy FFP 1 větší celkový průnik, než 25%, u třídy FFP 2 větší než 11% a FFP 3 větší než 5%. (Tento celkový průnik se skládá z průniku těsnicí linií lícnicové části, z průniku vydechovacím ventilem a z průniku filtrem.) Průnik filtračního materiálu při zkoušce chloridem sodným nebo parafinovým olejem (95 $l.min^{-1}$) nesmí být u třídy FFP 1 větší, než 20%, u třídy FFP 2 větší než 6% a u třídy FFP 3 větší než 1%. Dále za pozornost stojí normalizovaný vdechovací i vydechovací dýchací odpor (čl. 7.16) při různých množstvích průtoku vzduchu za min. (Největší dýchací odpor má maska /filtr/ třídy FFP 3, nejmenší FFP 1.) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** ČSN EN 149 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 149 z října 1994.

ČSN EN 174 (83 2453) Prostředky na ochranu očí. Brýle pro sjezdové lyžování Platí pro brýle používané pro ochranu očí při sjezdovém lyžování a další sjezdové aktivity. ČSN EN 174 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 174 z února 1998.

ČSN EN 1093-11 (83 3240) Bezpečnost strojních zařízení. Hodnocení emise nebezpečných látek šířených vzduchem. Část 11: Index dekontaminace. Popisuje metodu pro měření indexu dekontaminace čisticích systémů vzduchu, např. zachycovací zařízení včetně místního odsávacího zařízení, systémů pro zkrápění vodou, a kde je to vhodné, odlučovacího zařízení instalovaného na stroji. Tato metoda používá skutečného polutantu a může být použita v místnosti, nebo provozních prostředích. Má být přihlédnuto k tomu, že při zkoušce, zvláště při vypnutém nebo odstraněném čisticím systému vzduchu, může dosáhnout koncentrace nebezpečných látek, jsou-li tyto přítomny, úrovní, při kterých je obsluha a další zaměstnanci přítomni v místnosti vystaveni riziku ohrožení zdraví. **UPOZORNĚNÍ:** Tato norma se nezabývá ochrannými opatřeními, která jsou požadována ke snížení těchto rizik. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 1093-11 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN ISO 14122-1 (83 3280) Bezpečnost strojních zařízení. Trvalé prostředky přístupu ke strojním zařízením. Část 1: Volba pevných

prostředků přístupu mezi dvěma úrovněmi. Uvádí doporučení k správné volbě prostředků přístupu, jestliže nezbytný přístup ke stroji není možný přímo ze země nebo podlahy. Tato část platí pro všechna strojní zařízení (stacionární a mobilní), u nichž jsou nezbytné pevné prostředky přístupu. Dále platí pro prostředky přístupu, které jsou součástí stroje a pro prostředky přístupu určené ke stroji, u něhož nejsou trvale upevněny, a které mohou být při některých operacích stroje odstraněny nebo odsunuty ke straně, (např. při výměně nástrojů u velkých lisů). Tato část neplatí pro výtahy, mobilní zdvihací pracovní plošiny nebo jiná zařízení speciálně navržená pro zdvihání osob mezi dvěma úrovněmi. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN ISO 14122-1 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN ISO 14122-2 (83 3280) Bezpečnost strojních zařízení. Trvalé prostředky přístupu ke strojním zařízením. Část 2: Pracovní plošiny a lávky. Platí pro všechna strojní zařízení (stacionární a mobilní), u nichž jsou nezbytné pevné prostředky přístupu. Dále platí pro pracovní plošiny a lávky, které jsou součástí stroje. Tato část může být použita pro pracovní plošiny a lávky k takové části budovy, kde je stroj instalován za předpokladu, že hlavní funkcí této části budovy je poskytnout prostředky přístupu ke stroji. Dále platí pro pracovní plošiny a lávky určené ke stroji, u něhož nejsou trvale upevněny, a které mohou být při některých operacích stroje odstraněny, nebo odsunuty ke straně, (např. při výměně nástrojů u velkých lisů). Tato část neplatí pro výtahy, mobilní zdvihací pracovní plošiny nebo jiná zařízení speciálně navržená pro zdvihání osob mezi dvěma úrovněmi. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN ISO 14122-2 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN ISO 14122-3 (83 3280) Bezpečnost strojních zařízení. Trvalé prostředky přístupu ke strojním zařízením. Část 3: Schodiště, žebříková schodiště a ochranná zábradlí. Platí pro všechna strojní zařízení (stacionární a mobilní), u nichž jsou nezbytné pevné prostředky přístupu. Dále platí pro schodiště, žebříková schodiště a ochranná zábradlí, která jsou součástí stroje. Tato část může být použita pro schodiště, žebříková schodiště a ochranná zábradlí k takové části budovy, kde je stroj instalován za předpokladu, že hlavní funkcí této části budovy je poskytnout prostředky přístupu ke stroji. Konečně platí i pro schodiště, žebříková schodiště a ochranná zábradlí určená ke stroji, u něhož nejsou trvale upevněna, a která mohou být při některých operacích stroje odstraněna nebo odsunuta ke straně, (např. při výměně nástrojů u velkých lisů). Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN ISO 14122-3 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN EN 1005-1 (83 3503) Bezpečnost strojních zařízení. Fyzická výkonnost člověka. Část 1: Termíny a definice. Stanovuje termíny a definice pro pojmy a parametry použité v EN 1005-2 (do června 2002 v ČR nezavedena), prEN 1005-3:2001 (do června 2002 v ČR nezavedena), EN 1005-4 (do června 2002 v ČR nezavedena) a EN 1005-5 (do června 2002 v ČR nezavedena). Základní pojetí a všeobecné ergonomické zásady pro konstrukci strojů jsou uvedeny v ČSN EN 292-1, ČSN EN 292-2 a EN 614-1. Tento dokument není použitelný pro specifikaci strojů vyrobených před datem jeho publikování CEN. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví. Česky je definováno 17 hesel. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** ČSN EN 1005-1 byla vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN EN 1005-1 z května 2002.

ČSN EN ISO 7726 (83 3551) Ergonomie tepelného prostředí. Přístroje pro měření fyzikálních veličin. Specifikuje minimální charakteristiky přístrojů pro měření fyzikálních veličin charakterizujících prostředí, jakož i metody měření fyzikálních veličin prostředí. Jejím cílem není definovat nějaký celkový index komfortu nebo tepelné zátěže, ale prostě standardizovat proces zaznamenávání informací vedoucích k určení tohoto indexu. Jiné mezinárodní normy uvádějí podrobnosti metod využívajících informací získaných podle této normy. Tato norma se používá jako referenční při stanovení a) technických podmínek pro výrobce a uživatele přístrojů pro měření fyzikálních veličin prostředí, b) písemných kontraktů mezi dvěma smluvními stranami týkajících se měření těchto veličin. Týká se působení horkých, mírných, komfortních, nebo chladných prostředí na člověka. Rozsáhlá norma, cca 54 stran. Dále norma uvádí informativní Přílohy A, B, C, D, E, F, G, H a normativní Přílohu ZA, které vesměs obsahují měřicí metody. Konkrétně Příloha A: Měření teploty vzduchu, Příloha B: Měření střední teploty sálání, Příloha C: Měření teploty sálání plochy, Příloha D: Měření absolutní vlhkosti vzduchu, Příloha E: Měření rychlosti proudění vzduchu, Příloha F: Měření povrchové teploty a Příloha G: Měření operativní teploty. Příloha H a ZA obsahují literaturu, resp. Odkazy na normy. ČSN EN ISO 7726 byla vydána v květnu 2002. Nahradila ČSN ISO 7726 z listopadu 1993.

ČSN EN ISO 12894 (83 3552) Ergonomie tepelného prostředí. Zdravotnický dohled nad osobami vystavenými extrémně horkému, nebo chladnému prostředí. Poskytuje informace těm, kteří se zabývají bezpečností lidí vystavených působení extrémně horkých, nebo chladných tepelných prostředí. Extrémní tepelná prostředí jsou taková prostředí, která přinášejí vysokou míru zisku nebo ztráty tepla lidského těla. Přesnou definici takových prostředí nelze snadno uvést, protože změna zásoby tepla závisí na oděvu a na aktivitě, jakož i na parametrech klimatických podmínek. Jako pomůcku lze za

hranice extrémních podmínek považovat: pro horké prostředí teplotu vlhkého teploměru 25ºC, pro chladné prostředí teplotu vzduchu 0ºC nebo nižší. Extrémní podmínky lze snášet pouze po omezenou dobu až do okamžiku, kdy vzniká nebezpečí poškození zdraví. Jsou nutná kontrolní opatření, která mají zajistit bezpečnost osob vystavených takovému působení. Jedním z nich je poskytnutí vhodného zdravotnického dohledu před a během vystavení uvedeným podmínkám. Norma má pomoci těm, kdo mají zodpovědnost za vystavení lidí takovému působení, aby mohli rozhodovat v různých situacích o vhodné úrovni zdravotnického dohledu. Norma má být používána v kontextu relevantních směrnic a legislativních předpisů. Za pozornost stojí Příloha B, která uvádí v technických normách málo obvyklé údaje o zdravotních účincích působení horka a chladu. Uvádíme názvy kapitol a podkapitol této Přílohy. Upozorňujeme, že v některých podkapitolách je dokonce uvedena první pomoc při poškození zdraví chladem nebo horkem. Příloha B má tedy tyto články: B.1 Všeobecně, B.2 Poruchy zdraví způsobené teplem a jejich okamžité léčení, B.2.1 Všeobecně, B.2.2 Tepelná hyperpyrexie (přehřátí), B.2.3 Tepelné vyčerpání, B.2.4 Bezvědomí z tepla, B.2.5 Tepelná hyperventilace, tetanie, B.2.6 Jiné účinky, B.2.7 Spáleniny, B.3 Hypotermie a postižení v důsledku chladu a jejich okamžité ošetření, B.3.1 Všeobecně, B.3.2 Hypotermie (podchlazení), B.3.3 Popálení mrazem a omrzliny, B.3.4 Postižení způsobené chladem, ale ne mrazem, B.3.5 Oznobenina, B.4 Jiné všeobecné vlivy ovlivňující zdravotní stav v chladných podmínkách, B.4.1 Kardiovaskulární vlivy, B.4.2 Dýchací vlivy, B.4.3 Jiné vlivy. ČSN EN ISO 12894 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 13211 (83 4760) Kvalita ovzduší. Stacionární zdroje emisí. Manuální metoda stanovení celkové hmotnostní koncentrace rtuti. Uvádí manuální referenční metodu stanovení hmotnostní koncentrace rtuti v odpadních plynech. Platí pro stanovení celkové hmotnostní koncentrace rtuti v odpadních plynech spaloven odpadů v rozsahu 0,001 $mg.m^{-3}$ až 0,5 $mg.m^{-3}$. Této metody lze využít i pro další odpadní plyny z jiných zdrojů s následujícím typickým složením: tuhé znečišťující látky od 0 $mg.m^{-3}$ do 20 $mg.m^{-3}$, organický uhlík od 0 $mg.m^{-3}$ do 10 $mg.m^{-3}$, HCl od 0 $mg.m^{-3}$ do 50 $mg.m^{-3}$, HF od 0 $mg.m^{-3}$ do 10 $mg.m^{-3}$, SO_2 od 0 $mg.m^{-3}$ do 250 $mg.m^{-3}$, CO od 0 $mg.m^{-3}$ do 250 $mg.m^{-3}$, NO_x od 0 $mg.m^{-3}$ do 500 $mg.m^{-3}$, (vše v hmotnostních koncentracích) a CO_2 od 0 % do 15%, H_2O (g) od 2% do 25%, O_2 od 8% do 15% (vše v objemových zlomcích) a teplotu od 60°C do 140°C. ČSN EN 13211 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN ISO 16017-1 (83 5741) Vnitřní, venkovní a pracovní ovzduší. Odběr vzorku těkavých organických sloučenin sorpčními trubicemi, tepelná desorpce a analýza kapilární plynovou chromatografií. Část 1: 0dběr vzorku prosáváním sorpční trubicí. Uvádí obecný návod pro odběr vzorku a analýzu těkavých organických sloučenin (VOC) v ovzduší. Normu lze

použít pro venkovní, vnitřní i pracovní ovzduší a posuzování emisí těchto látek z materiálů ve zkušebních komorách. Tato první část ČSN EN ISO 16017 je určena pro široký okruh VOC včetně uhlovodíků, halogenovaných uhlovodíků, esterů, alkoxyalkoholů, ketonů a alkoholů. Pro odběr vzorků těchto sloučenin se doporučuje použití mnoha různých sorbentů a navzájem rozdílnými vlastnostmi. Při sorpci velmi polárních sloučenin je zpravidla nutná jejich konverze na vhodný derivát. Sloučeniny s nejnižším bodem varu jsou sorbenty zadržovány pouze částečně v závislosti na okolní teplotě a mohou být určeny pouze kvalitativně. Záchyt středně těkavých organických sloučenin probíhá na sorbentech kvantitativně, ale jejich zpětné uvolnění může být pouze částečné. Sloučeniny, pro které byly zkoušeny postupy uvedené v této první části ČSN EN ISO 16017, jsou uvedeny v tabulkách. Tuto první část ČSN EN ISO 16017 lze použít i pro ty sloučeniny, které v ní nejsou uvedeny, avšak v těchto případech je žádoucí použít pojistnou trubici (backup) obsahující shodný sorbent, nebo sorbent s větší retenční účinností. Tato první část ČSN EN ISO 16017 je určena pro stanovení par těkavých organických sloučenin (VOC) v rozsahu hmotnostní koncentrace jednotlivých sloučenin od 0,5 $\mu g.m^{-3}$ až 100 $mg.m^{-3}$. Dále norma uvádí normativní Přílohy A a B a informativní Přílohy C, D, E a F. Příloha A se týká stanovení průnikového objemu použitím standardní plynné směsi, Příloha B stanovení průnikového objemu extrapolací retenčního objemu. Příloha C obsahuje druhy sorbentů, Příloha D Návod k volbě sorbentu, Příloha E návod k použití sorbentů a Příloha F souhrn údajů o celkové nejistotě, přesnosti, odchylce a uchovávání sorpčních trubic. ČSN EN ISO 16017-1 byla vydána v lednu 2002.

ČSN EN 13137 (83 8021) Charakterizace odpadů. Stanovení celkového organického uhlíku (TOC) v odpadech, kalech a sedimentech. Určuje dvě metody stanovení celkového organického uhlíku (TOC = Total Organic Carbon) v nesušených vzorcích odpadů obsahujících více než 1 g uhlíku v 1 kg sušiny (0,1%). Norma může být použita rovněž pro kaly, sedimenty a podobné materiály. Elementární uhlík, karbidy, kyanidy, kyanatany, isokyanatany, isothiokyanatany a thiokyanatany jsou metodami uvedenými v této normě stanoveny jako organický uhlík. Pokud odpad obsahuje významné koncentrace uvedených sloučenin, může být interpretace naměřených hodnot problematická. Pokud je to nutné, musí se tyto komponenty stanovit samostatně vhodnou validovanou metodou a výsledky uvést v protokolu o zkoušce. ČSN EN 13137 byla vydána v dubnu 2002.

ČSN 83 8030 Skládkování odpadů. Základní podmínky pro navrhování a výstavbu skládek. Stanoví základní podmínky pro navrhování a výstavbu povrchových skládek odpadů. Pro odkaliště platí ČSN 75 3310. ČSN 83 8030 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 83 8030 z března 1998.

ČSN 83 8032 Skládkování odpadů. Těsnění skládek. Platí pro navrhování, výstavbu a kontrolu těsnicích systémů skládek odpadů při výstavbě nových skládek i při jejich provozu. Dále platí pro navrhování, výstavbu a kontrolu těsnicích systémů při jejich uzavírání a rekultivaci. Pro návrh těsnicího systému skládky norma stanoví vhodné materiály, nebo jejich kombinace, i parametry těchto materiálů; pro výstavbu těsnění doporučuje vhodné technologické postupy a pro kontrolu materiálů i zhotoveného těsnění rozsah a metody této kontroly. Norma neplatí pro navrhování a výstavbu podzemních skládek, pro navrhování těsněných nádrží na ukládání odpadů jiné než pevné konzistence a pro skládky, nebo úložiště radioaktivních odpadů. Pro tyto konstrukce lze však některá ustanovení této normy použít. ČSN 83 8032 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 83 8032 z února 1998.

ČSN 83 8033 Skládkování odpadů. Nakládání s průsakovými vodami ze skládek. Platí pro soustřeďování, odvádění, shromažďování a kontrolu jakosti průsakových vod ze skládek odpadů a pro konstrukce, které tyto činnosti zajišťují. Pro návrh drenážních systémů skládky, kontrolních nádrží a jímek průsakových vod norma stanoví vhodné materiály, nebo jejich kombinace, i parametry těchto materiálů. Norma neplatí pro úpravu a čištění průsakových vod. ČSN 83 8033 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 83 8033 z února 1998.

ČSN 83 8036 Skládkování odpadů. Monitorování skládek. Stanoví základní podmínky pro sledování (monitorování) provozu skládek odpadů provozovaných i uzavřených z hlediska vlivů na okolní prostředí, a chování jednotlivých částí skládky, a z hlediska bezpečnosti a funkční spolehlivosti jednotlivých konstrukčních prvků skládky. ČSN 83 8036 byla vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN 83 8036 z března 1998.

84 - Zdravotnictví

Tato třída obsahuje technické normy pro zařízení pro zdravotnictví a pro technické pomůcky pro osoby se zdravotním postižením, včetně vnějších protéz a ortéz. Dále normy pro nábytek a vybavení pro lůžkový provoz a pro lékařský nábytek. Konečně normy pro nosítka a vozíky, sterilizační a destilační přístroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 62 norem (k témuž datu v r. 2001 - 48 a v r. 2000 jen 42 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy uvedené v této publikaci nebyla do této třídy zařazena žádná novelizovaná nebo nově vydaná norma.

Třída 85 - Zdravotnictví

Tato třída obsahuje technické normy pro lékařské nástroje a přístroje i přístroje pro anestezii a umělé dýchání. Dále normy pro chirurgické implantáty,

včetně aktivních implantabilních prostředků a pro jejich zkoušení. Posléze normy pro zdravotnické materiály, pro systémy jakosti ve zdravotnictví a všeobecné předpisy i směrnice pro výrobky zdravotnické techniky. Dále ještě normy pro zařízení zdravotnických pracovišť, lékařské nástroje a pomůcky, včetně nástrojů pro zubní lékařství a normy pro lékařské stříkačky. Dále ještě normy pro zařízení a přístroje pro krevní převod a pro materiály pro zdravotnickou techniku. Konečně normy pro zdravotnické systémy in vitro, a pro zdravotnické prostředky složené z živočišných tkání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 celkem 273 norem (k témuž datu v r. 2001 - 251 a v r. 2000 jen 222 normy). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 5 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 4135 (85 2100) Anesteziologie. Slovník. *Poznámka recenzenta: Tato norma byla schválena oznámením ČSNI č. 29/02 ve Věstníku ÚNMZ č. 4/2002 k přímému používání anglické verze jako ČSN; nebyla tedy samostatně vytištěna. ČSNI podle § 4 zákona č. 22/1997 Sb., oznámil, že anglická verze této normy je zařazena do soustavy ČSN. Tato norma se tedy přejímá pouze tímto oznámením, bez vydání titulní strany ČSN tiskem. Norma je k dispozici v ČSNI, oddělení dokumentačních služeb, Biskupský dvůr č. 5, 110 02 Praha 1.* ČSN EN ISO 4135 byla schválena ČSNI k přímému používání a platí od 1. 5. 2002. Nahradila ČSN EN ISO 4135 z března 1997.

ČSN EN 13544-3 (85 2107) Přístroje pro respirační terapii. Část 3: Zařízení pro strhávání vzduchu. Stanovuje minimální požadavky na vlastnosti a bezpečnost zařízení pro strhávání vzduchu, používaných pro dodávání kyslíku o určené koncentraci pacientům. Uvádí zkušební metody pro kontrolu koncentrace kyslíku ve směsi vzduch/kyslík, kterou zařízení pro strhávání vzduchu vytváří. Stanovuje rovněž požadavky na značení a poskytuje doplňkový systém barevného kódování, pomáhající uživateli zjistit stanovenou koncentraci kyslíku. Norma se netýká zařízení pro strhávání vzduchu, která tvoří integrální část zdravotnických přístrojů pro které platí jiné normy, např. pro pohotovostní plicní ventilátory, zvlhčovače, nebulizátory atd. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES.** ČSN EN 13544-3 byla vydána v únoru 2002.

ČSN EN ISO 10637 (85 5355) Stomatologické vybavení. Odsávací systémy s velkým a středním průtokem. Platí pro odsávací systémy s velkým a středním průtokem, které jsou částí stomatologického vybavení. Obvykle jsou nedílnou částí stomatologické soupravy. Norma stanovuje požadavky na vlastnosti a bezpečnost, jakož i na zkušební postupy pro odsávací systémy

s velkým a středním průtokem. Obsahuje rovněž specifikace pro pokyny výrobce, značení a balení. Norma neplatí pro odsávací systémy s malým průtokem. ČSN EN ISO 10637 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 10637 ze srpna 2001.

ČSN EN ISO 13402 (85 6001) Chirurgické a stomatologické ruční nástroje. Stanovení odolnosti proti sterilizaci v autoklávu, korozi a vystavení vlivu tepla. Popisuje zkušební metody ke stanovení odolnosti chirurgických a stomatologických ručních nástrojů z korozivzdorné oceli proti účinkům sterilizace v autoklávu, korozi a vystavení vlivu tepla. Požadavky pro takové zkoušky jsou stanoveny a uvedeny v normě výrobku spolu s počtem cyklů pro každý zkušební postup. Lze vyžadovat také jiné doplňující zkoušky. ČSN EN ISO 13402 byla vydána v březnu 2002. Nahradila ČSN EN ISO 13402 ze srpna 2001.

ČSN EN 591 (85 7001) Návody k použití přístrojů pro diagnostiku in vitro pro profesionální účely. Specifikuje obsah návodů k diagnostickým přístrojům in vitro, včetně přístrojů, zařízení, kalibrátorů a kontrolních materiálů určených pro odborné použití, které jsou dále nazývány IVD přístroje. *Poznámka 1: Návody k použití jsou nezbytné pro správnou a bezpečnou obsluhu IVD přístrojů. Poznámka 2: Tuto normu je možno aplikovat také na příslušenství.* Normu nelze použít pro oblast návodů na opravu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici 98/79/ES.** ČSN EN 591 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 591 ze září 1996.

Třída 86 - Zdravotnictví

Tato třída obsahuje technické normy pro hromadně vyráběné léčivé přípravky, pro dentální materiály a rostlinné drogy (semena, kořeny, oddenky, hlízy apod.). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této - dnes malé - třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 7 norem (k témuž datu v r. 2001 ještě - 123 a v r. 2000 stejný počet- 123 norem). Většina norem této třídy byly (pro zastaralost) bez náhrady zrušena. V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v této publikaci, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 87 - Telekomunikace

Tato třída obsahuje technické normy pro evropské telekomunikační normy (CENELEC), zkušební metody a specifikace, pro podnikové telekomunikace, pro rozbor vlivu prostředí a pro mobilní komunikace. Dále normy pro lidského činitele v telekomunikačních systémech, pro síťová

hlediska, pro bezpečnost, pro přístupové sítě širokopásmového radia, pro radiové zařízení a systémy, elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) a radiové spektrum, transevropské svazkové radiové sítě, družicové pozemské stanice a systémy, signalizační protokoly a spojování, pro analogová a digitální koncová zařízení a přístup k síti, pro koncová zařízení a systémy s přímou platbou včetně mobility koncových bezšňůrových zařízení. Konečně normy pro přenos a multiplexování, normy vytvořené společnou technickou komisí EBU/CENELEC/ETSI, pro propojování komunikačních sítí a systémů a další. V této rozsáhlé třídě se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví nebo ochrany životního prostředí. Pokud se v této třídě vyskytují normy, které se v názvu zabývají bezpečností, jde o ochranu dat, přístupu k nim apod., nikoliv o bezpečnost a ochranu zdraví. V SZÚ proto tato třída není systematicky sledována.

V této velmi rozsáhlé (a prakticky největší třídě technických norem) bylo k 1. lednu 2002 celkem 3078 norem (k témuž datu v r. 2001 jen 2430 a v r. 2000 podstatně méně - 1910 norem).

Třída 88 - Průmysl polygrafický

Tato třída obsahuje technické normy pro tiskařské stroje, pro úpravu rukopisů včetně korekturních znamének, pro názvosloví, měření a výpočty v polygrafickém průmyslu, pro předlohy pro reprodukci, pro přípravu a zpracování tiskových desek, pro úpravu sazby, pro knižní vazby, časopisy, pohlednice, pro formáty tiskovin a poštovní tiskopisy. Dále pro polygrafické výrobky a konečně pro zařízení na písmo. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 19 norem (k témuž datu v r. 2001 - 20 a v r. 2000 stejný počet - 20 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v této publikaci, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 89 - Hudební nástroje

V této třídě nebyla k 1. lednu 2002 žádná norma, naposledy k témuž datu r. 2000 pouze jedna norma. Tato třída je tedy prakticky zrušena, přesněji: není naplňována, ale nadále figuruje i v seznamu norem k 1. lednu 2002.

Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby

Tato malá třída zahrnuje technické normy, např. na tužky, pryže, pera, šablony, pomůcky pro kreslení a malování, barvy, inkousty, tuše, laky na blány, ale také kancelářské sešívačky a děrovačky, ostatní (kancelářské) pomůcky apod. V SZÚ nebyla do 31. prosince 2001 systematicky sledována. Počínaje 1. lednem 2002 je i tato třída v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě byly k 1. lednu 2002 pouze 24 normy (k témuž datu v r.

2001 - 25 a v r. 2000 stejný počet - 25 norem). Nicméně v prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v této publikaci, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 91 - Vnitřní zařízení

Tato třída obsahuje technické normy pro nábytek, včetně bezpečnostních požadavků na něj, (tj. nábytek jako takový, úložný, sedací a stolový nábytek, dále laboratorní, lehací, kancelářský, pomocný, lůžkový a venkovní nábytek). Dále normy pro vany, kuchyňské dřezy, výlevky apod. Konečně normy pro podlahové krytiny, nábytková kolečka a jevištní technologie. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 185 norem (k témuž datu v r. 2001 - 187 a v r. 2000 jen 174 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále uvedli pouze jednu novelizovanou normu.

ČSN 91 4101 Koupací vany plechové smaltované. Technické požadavky. Vydána v červnu 2002. Nahradila ČSN 91 4101 z 15. 6. 1966.

Třída 93 - Výstrojné zboží

Tato malá třída zahrnuje technické normy na drobné kovové výrobky všeobecně, na háčky, očka a kroužky pro oděvy a obuv a konečně norma na zdrhovadla. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 5 norem (k témuž datu v r. 2001 rovněž 5 a v r. 2000 - 6 norem). Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Také v prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v této publikaci, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 94 - Výstrojné zboží

Tato třída, zahrnuje technické normy pro nejrůznější výstrojné zboží pod nímž rozumí např.: sportovní, tělocvičné a posilovací nářadí, náčiní i zařízení, dále potřeby pro vodní i zimní sporty, horolezeckou výstroj a potřeby pro různé sporty. Kromě toho normy pro dětské hračky, předměty pro péči o děti, apod. V neposlední řadě normy na předměty běžného užívání přicházející do styku s potravinami, kapesní nože a jídelní příbory. Konečně předmětové normy pro komerční smaltované nádobí, nádobí z hliníku a z korozivzdorného plechu. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 149 norem (k témuž datu v r. 2001 - 135 a v r. 2000 jen 126 norem). V prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme uvedli 14 novelizovaných, nebo nově vydaných norem.

ČSN EN 13451 (94 0915) Vybavení plaveckých bazénů. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné bezpečnostní požadavky a zkušební metody, Část 2: Další bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro žebříky, žebříková schodiště a madla, Část 3: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro přívod a odtok vody, Část 4: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro startovací bloky, Část 5: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro vyznačení drah, Část 6: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro obrátkové plochy, Část 7: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro branky pro vodní pólo, Část 8: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro zábavné vodní atrakce, Část 9: Bezpečnostní značky, Část 10: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro ponorné roviny, ponorné skokanské plochy a souvisící vybavení a Část 11: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro pohyblivá dna bazénů a pohyblivé překážky. V prvním pololetí 2002 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 13451-2 (94 0915) Vybavení plaveckých bazénů. Část 2: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro žebříky, žebříková schodiště a madla. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro žebříky, žebříková schodiště a madla na doplnění k všeobecným bezpečnostním požadavkům podle ČSN EN 13451-1:2001. Požadavky této zvláštní normy mají přednost před stejnými v ČSN EN 13451-1:2001. Tato druhá část normy platí pro žebříky, žebříková schodiště a madla k použití pro vstup a výstup z bazénu. ČSN EN 13451-2 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13451-3 (94 0915) Vybavení plaveckých bazénů. Část 3: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro přívod a odtok vody. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro přívod a odtok vody, které doplňují všeobecné bezpečnostní požadavky podle ČSN EN 13451-1:2001.

Požadavky této zvláštní normy mají přednost před stejnými v ČSN EN 13451-1:2001. Platí pro zařízení bazénu určená pro přivádění a/nebo vypouštění vody účelnými prostředky. ČSN EN 13451-3 byla vydána v červnu 2002.

ČSN EN 13451-4 (94 0915) Vybavení plaveckých bazénů. Část 4: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro startovací bloky. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro startovací bloky které doplňují všeobecné bezpečnostní požadavky podle ČSN EN 13451-1:2001. Požadavky této zvláštní normy mají přednost před stejnými v ČSN EN 13451-1:2001. Tato čtvrtá část normy platí pro startovací bloky pro použití při soutěžích a tréninku. ČSN EN 13451-4 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13451-5 (94 0915) Vybavení plaveckých bazénů. Část 5: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro vyznačení

drah. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro vyznačení drah na doplnění k všeobecným bezpečnostním požadavkům ČSN EN 13451-1:2001. Požadavky této zvláštní normy mají přednost před stejnými v ČSN EN 13451-1:2001. Tato pátá část normy platí pro vyznačení drah k použití při soutěžích a tréninku. ČSN EN 13451-5 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13451-6 (94 0915) Vybavení plaveckých bazénů. Část 6: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro obrátkové plochy. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro obrátkové plochy, které doplňují všeobecné bezpečnostní požadavky podle ČSN EN 13451-1:2001. Požadavky této zvláštní normy mají přednost před stejnými v ČSN EN 13451-1:2001. Tato šestá část normy platí pro obrátkové plochy při soutěžích a tréninku. ČSN EN 13451-6 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13451-7 (94 0915) Vybavení plaveckých bazénů. Část 7: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro branky na vodní pólo. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro branky pro vodní pólo, které doplňují všeobecné bezpečnostní požadavky podle ČSN EN 13451-1:2001.

Požadavky této zvláštní normy mají přednost před stejnými v ČSN EN 13451-1:2001. Tato sedmá část normy platí pro branky pro vodní pólo k použití při soutěžích a tréninku. ČSN EN 13451-7 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13451-8 (94 0915) Vybavení plaveckých bazénů. Část 8: Další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro vodní atrakce. Stanovuje bezpečnostní požadavky pro zábavné vodní atrakce na doplnění k všeobecným bezpečnostním požadavkům podle ČSN EN 13451-1:2001. Požadavky této zvláštní normy mají přednost před stejnými v ČSN EN 13451-1:2001. Tato osmá část normy platí pro zábavné vodní atrakce, vytvářené působením vody, vzduchu nebo kombinací vody a vzduchu, které mohou být pod tlakem. ČSN EN 13451-8 byla vydána v květnu 2002.

ČSN EN 13089 (94 2016) Horolezecká výzbroj. Nářadí do ledu. Bezpečnostní požadavky a zkušební metody. Stanovuje bezpečnostní požadavky a zkušební metody pro nářadí do ledu, které se používá při horolezectví včetně lezení. ČSN EN 13089 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN EN 13089 z března 2000.

ČSN EN 12546-1 (94 4306) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Tepelně izolační nádoby pro použití v domácnosti. Část 1: Specifikace pro vakuové nádobí, tepelně izolační lahve a konvice. Specifikuje požadavky pro vakuové nádobí a jiné tepelně izolační lahve, karafy, džbány apod., které se používají v domácnosti pro uchování potravin, nebo

nápojů. Norma není určena pro nádoby používané v průmyslu, nebo nádoby pro společné stravování. Nezabývá se požadavky na materiály ve styku s potravinami, které jsou již definovány ve stávající legislativě. ČSN EN 12546-1 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 12546-1 z února 2001.

ČSN EN 12546-2 (94 4306) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Tepelně izolační nádoby pro použití v domácnosti. Část 2: Specifikace pro tepelně izolační tašky a boxy. Specifikuje požadavky na přenosné domácí tepelně izolační nádoby na potraviny, nebo nápoje, jako jsou boxy, bedny a tašky, určené k přechovávání potravin a/nebo nápojů v jejich původních obalech. Nevztahuje se na tepelně izolační tašky určené zvláště pro krátkodobé uchovávání, nebo přepravu zmrazených potravin, nádoby vybavené zařízením produkujícím, nebo odstraňujícím teplo, nádoby pro použití v průmyslu, nebo pro společné stravování a na tepelně izolační lahve a konvice. Nezabývá se požadavky na materiály ve styku s potravinami, které jsou již definovány ve stávající legislativě. ČSN EN 12546-2 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 12546-2 z února 2001.

ČSN EN 12546-3 (94 4306) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Tepelně izolační nádoby pro použití v domácnosti. Část 3: Specifikace pro tepelné náplně. Specifikuje požadavky na uzavřené, znovu nenaplnitelné, opakovaně použitelné chladicí náplně známé jako mrazicí náplně určené pro použití v domácích tepelně izolačních nádobách na potraviny. Nevztahuje se na tepelné náplně pro léčbu zranění při sportu, nebo pro použití jako ohřívací lahve. Tato norma se nezabývá požadavky na materiály ve styku s potravinami, které jsou již definovány ve stávající legislativě.

ČSN EN 12546-3 byla vydána v únoru 2002. Nahradila ČSN EN 12546-3 z února 2001.

ČSN EN ISO 8289 (94 5054) Smalty. Zkouška nízkým napětím pro zjištění a lokalizaci vad. Vydána v dubnu 2002. Nahradila ČSN ISO 8289 z února 1994.

ČSN EN ISO 15695 (94 5065) Smalty. Stanovení odolnosti smaltových povrchů proti poškrábání. Vydána v dubnu 2002.

Třída 95 - Výstrojné zboží

V této třídě nebyla k 1. lednu 2002 žádná norma; tento stav trvá tři roky. Tato třída je tedy prakticky zrušena, přesněji: není naplňována, ale nadále figuruje i v seznamu norem k 1. lednu 2002.

Třída 96 - Výstrojné zboží

Tato nesmírně malá třída zahrnuje technické normy na visací zámky. Tato

třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byla k 1. lednu 2002 pouze 1 norma (k témuž datu v r. 2001 i v r. 2000 pouze jedna norma). Nepřekvapí, že v prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy v této publikaci, nebyla do této třídy doplněna žádná další norma.

Třída 97 - Výměna dat

Tato třída obsahuje technické normy vztahující se zejména k výměně dat, např. sborníky datových prvků, číselníky, sborníky segmentů, zpráv, popis datové základny, modely dokladů, čárové kódy EAN, dále pro presentaci data a času, pro bankovnictví, elektronickou výměnu dat apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2002 - 146, ke stejnému datu v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 152 norem.

Třída 98 - Zdravotnická informatika

Tato poměrně nová třída obsahuje technické normy vztahující se k výměně informací všeobecně, dále normy hlavních pojmových tříd společné struktury terminologických systémů a zpráv týkajících se pacienta, a konečně normy architektury informačních systémů ve zdravotnictví a ochrany dat. V SZÚ tato třída dosud není systematicky sledována, a to především proto, že v ní obsažené normy byly buď převzaty oznámením ve Věstníku ÚNMZ, nebo převzetím (anglického) originálu, což znamená, že nebyly vydány obvyklou formou česky a nejsou také dodávány při pravidelné objednávce.

V této nové třídě bylo k 1. lednu 2002 - 33 norem, ke stejnému datu v r. 2001 - 20 norem, ale v r. 2000 ještě žádná norma.

Třída 99 - Metrologie

Tato třída zahrnuje technické normy obsahující všeobecná ustanovení, názvosloví, značky a měřicí jednotky geometrických veličin, dále normy pro délková měřidla, pro zkoušky měřičů proudu, napětí a výkonu apod. Konečně obsahuje normy pro teploměry, měřidla hmotnosti, mechanických zkoušek materiálu, měřidla objemu průtoku včetně průtoku plynu a měřidla fotometrická. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2002 pouze 22 norem (k témuž datu v r. 2001 ještě 27 a v r. 2000 stejný počet - 27 norem). Poslední dva roky je tato třída prakticky bez pohybu, úbytek norem je způsoben jejich rušením bez náhrady. Ani v prvém pololetí r. 2002, z něhož pocházejí recenze a záznamy uvedené v této publikaci, jsme do této třídy nemohli zařadit žádnou novelizovanou, nebo nově vydanou normu.